

คนเรา
เกิดมา
ทำไม?

我们生来为了什么？

Why are we born?

Warum sind wir geboren?

แสวงบุญ

Seeking Merit
Streben nach Puñña

行善积福修功德

คนเราเกิดมาทำไม?

Why are we born?

Warum sind wir geboren?

我们生来为了什么?

คำนำ

ไม่น่าเชื่อว่าไม่ว่าจะเกิดที่ใดในโลก มนุษย์ต่างมีคำถามที่ตามแสวงหาคำตอบเหมือนกัน คำถามนั้นคือ คนเราเกิดมาทำไม แต่พวกเรานั้นช่างโง่เขลาที่เกิดมาพบพระพุทธศาสนา ซึ่งได้ให้ความกระจ่าง และยังมีมอบหนทางดำเนินชีวิตที่ดีงามแก่ผู้ตั้งใจประพฤติปฏิบัติตามคำสอนอีกด้วย

หลวงพ่อัมมชโย เป็นหนึ่งในครูผู้ยิ่งใหญ่ของโลก ที่ได้สั่งสอนให้พวกเราได้เห็นคุณค่า และมีเป้าหมายชีวิต คือการทำพระนิพพานให้แจ้ง แสวงบุญ สร้างบารมี

ในวาระครบรอบ ๘๐ ปี หลวงพ่อัมมชโย ซึ่งตรงกับวันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ.๒๕๖๗ คณะผู้จัดทำจึงได้ จัดทำหนังสือชื่อ “แสวงบุญ” เป็นการรวบรวมวรรณกรรม ที่ท่านสอนให้เราเห็นคุณค่าของบุญ และรู้จักสร้างบุญ อันเป็นเหตุแห่งความสุขและความสำเร็จในชีวิต ทั้งในภพชาติปัจจุบัน และภพชาติต่อไป

หนังสือ แสงบุญ เป็นหนึ่งใน หนังสือชุดที่ชื่อว่า “คนเราเกิด
มาทำไม ?” ประกอบด้วยหนังสือ ๓ เล่ม คือ ทำพระนิพพานให้แจ้ง,
แสงบุญ, สร้างบารมี พิมพ์เมื่อปี พ.ศ. 2560 โดยผู้จัดทำได้นำมา
เรียบเรียงใหม่ และแปลเป็น 3 ภาษา เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ชาวต่าง
ชาติที่สนใจจะศึกษาธรรมะและพระพุทธศาสนา

ผู้จัดทำหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นแหล่งความรู้และประโยชน์
ให้กับทุกคนที่กำลังแสวงหาคำตอบ และต้องการพัฒนาชีวิตของ
ตนเอง

ขอขอบคุณทุกท่านที่ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการเผยแพร่คำสอน
อันมีค่านี้ไปยังโลกใบนี้

Preface

It's unbelievable that no matter where you were born in the world, humans have the same questions they seek answers to. That universal question is, "Why are people born?"

We are lucky to be born and encounter Buddhism which provides clarity and a way to live a good life for those who intend to do so and follow the teachings as well.

Luangpor Dhammajayo is one of the world's greatest teachers who has taught us to see the value of life and to have clear life goals: to make *Nibbāna* real (Nirvana in Sanskrit), seek *puñña* (merit), and pursue perfections.

On the occasion of the 80th anniversary of Luangpor Dhammajayo, which falls on April 22, 2024, the production team created a book called "Seeking Merit." It is a collection of Dhamma paragraphs that he taught us to see the value of merit and know how to make merit, which is the cause of happiness and success in life, both in the present life and in future lives.

“Seeking Merit” is one of the books series called “Why are we born?” The series consists of 3 books: Cultivation for the Attainment of *Nibbāna*, Seeking Merit, and Pursue Perfections, printed in 2017. The creator has rewritten it and translated it into three languages to benefit foreigners interested in studying Dhamma and Buddhism.

The creators hope this book will be a source of knowledge and benefit everyone seeking answers and wanting to improve their lives.

We extend our heartfelt gratitude to all who are instrumental in sharing this invaluable teaching with the world.

Vorwort

Es ist unglaublich, dass Menschen, egal wo auf der Welt sie geboren sind, die gleichen Fragen haben, auf die sie Antworten suchen. Diese universelle Frage lautet: "Warum sind wir geboren?"

Wir haben das Glück, geboren zu sein und dem Buddhismus zu begegnen, welcher Klarheit und einen Weg zu einem guten Leben für diejenigen bietet, die dies beabsichtigen und auch den Lehren folgen.

Luangpor Dhammajayo ist einer der größten Lehrer der Welt, der uns lehrt, den Wert des Lebens zu erkennen und klare Lebensziele zu haben: *Nibbāna* (Nirvana in Sanskrit) zu verwirklichen, *puñña* zu suchen und Vollkommenheiten zu verfolgen.

Anlässlich des 80. Jahrestages von Luangpor Dhammajayo, dem 22. April 2024, hat das Produktionsteam ein Buch mit dem Titel „Streben nach *puñña*“ herausgegeben. Es ist eine Sammlung von Dhamma-Paragraphen, die er uns gelehrt hat, um den Wert von *puñña* zu erkennen und zu wissen, wie man *puñña* erlangt, was die Ursache für Glück und Erfolg im Leben ist, sowohl im gegenwärtigen Leben als auch in zukünftigen Leben.

„Streben nach *puñña*“ ist ein Buch aus der Reihe ‚Warum werden wir geboren?‘. Die Reihe besteht aus 3 Büchern: Kultivierung zur Erlangung von *Nibbāna*, Streben nach *puñña* und das Ausüben von Perfektionen, die 2017 erschienen sind. Die Herausgeber haben sie neu geschrieben und in drei Sprachen übersetzt, um auch Nicht-Thaisprachigen, die am Studium des Dhamma und des Buddhismus interessiert sind, zu nutzen. Es gibt auch ein Hörbuch für Sehbehinderte und diejenigen, die Hilfe beim Lesen benötigen.

Die Herausgeber hoffen, dass dieses Buch eine Quelle des Wissens sein wird und allen zugute kommt, die nach Antworten suchen und ihr Leben verbessern wollen.

Wir sind allen von Herzen dankbar, die dazu beitragen, diese unschätzbare Lehre mit der Welt zu teilen.

序言

令人难以置信的是，无论出生在世界上的哪个地方，人们都在为同一个问题寻找着答案，这个问题就是：“我们生来为了什么？”

我们很幸运出生后能遇见佛教，它为我们提供了清晰的见解，并为那些遵循教导用心实践的人带来了美好的人生旅程。

世界上重要且伟大的导师之一——法胜大师，教导我们重视生命的价值，让我们明白生命的目标是：证入涅槃，勤修功德波罗蜜。

在法胜大师八十岁大寿之际，暨佛历2567年（西元2024年）的4月22日，我们精心编撰了一本名为《行善积福修功德》的书籍。该书汇集了法胜大师关于修功德方面的谆谆教诲，让我们认识到行善的深远价值，以及学习该如何勤修功德。这些功德将成为我们在现世和来世幸福与成功的泉源。

《行善积福修功德》是属于《我们生来为了什么？》系列丛书的其中一册，该丛书共收录三册作品，分别为《证入涅槃》、《行善积福修功德》和《勤修波罗蜜》。这一系列书籍在佛历2560年首度出版，经过编辑部的重新整理与翻译，将以三种语言呈现，旨在对有兴趣学习佛法、了解佛教的外国读者产生裨益。此外，我们还特别推出了有声书版本，以满足视障读者和需要阅读辅助的读者的需求。

编辑部期待透过这本书为所有正在寻找生命答案、希望改变自身生活的读者们，提供清晰明确且有所裨益的知见。在此向所有参与制作此书，将这些无价的教诲传递给世人表示由衷地感谢。

The definition of *puñña* and *pāpa*

Puñña (Sanskrit: *puṇya*; Pali: *puñña*) *puñña*; righteousness; is a popular term for karmically wholesome (*kusala*) action. It is a beneficial and protective force which accumulates as a result of good deeds, acts, or thoughts. It is a pure refined spiritual energy or light.

Puñña literally translates as ‘*puñña*, *puñña*orious action, virtue’. It is glossed by the *Theravāda* Commentator *Dhammapāla* as “*santanaṃ punāti visodheti*”, meaning ‘it cleans or purifies the life-continuity’. Its opposites are *apuñña* (demerit) or *pāpa* (‘infertile, barren, harmful, bringing ill fortune’), of which the term *pāpa* has become most common. The term *puñña*, originally a Christian term, has in the latter part of the twentieth century gradually been used as a translation of the Buddhist term *puṇya* or *puñña*. The Buddhist term has, however, more of an impermanent character than the English translation implies, and the Buddhist term does not imply a sense of deserving.

***Puñña* Sphere**

By Luangpor Dhammajayo

A *puñña* sphere is a perfectly round and flawless sphere that is utterly bright and clear. It is as clear as, or even clearer than, a polished diamond. It is as bright as, or brighter than, a midday sun. Its brightness is soothing and pleasant to look at, more soothing and pleasing than the light of a full moon. The *puñña* sphere is the source of all success and happiness. From the time an ordinary person performs his virtue until the time he becomes an enlightened one, it is the force of *puñña* that sustains him. *Puñña* is the cause of all positivity and prosperity. It is the positive energy that enables one to have pleasant appearance, physical strength, good health, good wealth, freedom from illness, long life, good personal quality, intelligence and abilities. *Puñña* is the force behind every success. It is the power of *puñña* that helps one achieve success in a field that he or she is not even educated in. It is also the force of *puñña* that helps one succeed easily in life without facing obstacles. *Puñña* is the driving force that propels one to be reborn in the happy realm, to possess heavenly wealth, and to achieve spiritual attainment that leads to *nibbāna*.

Puñña are the fruits of good deeds. Good deeds performed through generosity, morality and mental cultivation all bring about *puñña*. The fruits of good deeds converge to become a bright *puñña* sphere affixed to the center of a person's body. It is beneficial to reflect on your *puñña* frequently. They will come

to your assistance at the times of need. The opposite of *puñña* is *pāpa*. *Pāpa* is the negative force that causes you problems, hardships and obstacles in life.

By reflecting regularly on your *puñña*, the positive force of your *puñña* can neutralize or lighten the negative effect of your *pāpa*. So, develop a habit of recalling your *puñña* sphere at the center of your body regularly. Use it as the starting point in training your mind to become still and to connect to the Seventh Base.

By regularly reflecting on *puñña*, you're blocking out the opportunity for *pāpa* to enter. This will allow your mind to become radiant, happy and joyful, and be pleased that you have utilized your time productively in pursuit of virtues the same way the wise, the Noble Ones, the Arahants and the Buddhas have done in the past.

The Ten Ways of Making *Puñña*

So how does one acquire this?

There are ten ways of making *puñña* named *dasa-puñña-kiriya-vatthu*.

1. Giving or generosity
(*Dāna-mayaṇ puñña-kiriya-vatthu*)
2. Moral conduct or virtue
(*Sīla-mayaṇ puñña-kiriya-vatthu*)
3. Meditation or mental development
(*Bhāvana-maya puñña-kiriya-vatthu*)
4. Respect or reverence
(*Apaciti-sahagataṇ puñña-kiriya-vatthu*)
5. Service in helping others
(*Veyyāvacca-sahagataṇ puñña-kiriya-vatthu*)
6. Transference of merit
(*Pattānuppadānaṇ puñña-kiriya-vatthu*)
7. Rejoicing in other's merit
(*Abbhanumodanaṇ puñña-kiriya-vatthu*)
8. Expounding or teaching the dhamma
(*Desana-mayaṇ puñña-kiriya-vatthu*)
9. Listening to the dhamma
(*Savana-mayaṇ puñña-kiriya-vatthu*)
10. Correcting one's views
(*Diññhijjukammaṇ puñña-kiriya-vatthu*)

Die Definition von *puñña* und *pāpa*

Puñña (Sanskrit: *puṇya*; Pali: *puñña*) Verdienst; Rechtschaffenheit; ist ein populärer Begriff für karmisch heilsame (*kusala*) Handlungen. Es ist eine wohltuende und schützende Kraft, die sich als Ergebnis guter Taten, Handlungen oder Gedanken ansammelt. Es ist eine reine, verfeinerte spirituelle Energie oder Licht.

Puñña bedeutet wörtlich übersetzt "Verdienst, verdienstvolle Handlung, Tugend". Der *Theravāda*-Kommentator *Dhammapāla* beschreibt es als "*santanam punāti visodheti*", was soviel bedeutet wie "es reinigt oder läutert die Lebenskontinuität". Seine Gegensätze sind *apuñña* (Untugend, Vergehen) oder *pāpa* ("unfruchtbar, unfruchtbar, schädlich, Unglück bringend"), von denen der Begriff *pāpa* am gebräuchlichsten geworden ist. Der Begriff Verdienst, ursprünglich ein christlicher Begriff, wurde in der zweiten Hälfte des zwanzigsten Jahrhunderts allmählich als Übersetzung des buddhistischen Begriffs *puṇya* oder *puñña* verwendet. Der buddhistische Begriff hat jedoch einen unbeständigeren Charakter, als die englische Übersetzung vermuten lässt, und der buddhistische Begriff impliziert nicht das Gefühl, etwas zu verdienen.

***Puñña*- Sphäre** **Von Luong Por Dhammajayo**

Eine *Puñña*- Sphäre ist eine perfekt runde und makellose Kugel, die vollkommen hell und klar ist. Sie ist so klar wie ein geschliffener Diamant oder noch klarer als dieser. Sie ist so hell wie die Mittagssonne oder sogar heller als diese. Ihre Helligkeit ist wohltuend und angenehm anzuschauen, wohltuender und angenehmer als das Licht des Vollmondes. Die *Puñña*-Sphäre ist die Quelle allen Erfolgs und Glücks. Von dem Zeitpunkt an, an dem ein gewöhnlicher Mensch seine Tugend ausübt, bis zu dem Zeitpunkt, an dem er ein Erleuchteter wird, ist es die Kraft von *puñña*, die ihn aufrechterhält. *Puñña* ist die Ursache für alle Positivität und allen Wohlstand. Es ist die positive Energie, die einem ein angenehmes Aussehen, körperliche Stärke, gute Gesundheit, guten Reichtum, Freiheit von Krankheiten, ein langes Leben, gute persönliche Qualität, Intelligenz und Fähigkeiten ermöglicht. *Puñña* ist die Kraft hinter jedem Erfolg. Es ist die Kraft von *Puñña*, die jemandem hilft, in einem Bereich Erfolg zu haben, in dem er oder sie nicht einmal ausgebildet ist. Es ist auch die Kraft von *puñña*, die einem hilft, im Leben leicht Erfolg zu haben, ohne auf Hindernisse zu stoßen. *Puñña* ist die treibende Kraft, die einen dazu antreibt, im glücklichen Bereich wiedergeboren zu werden, himmlischen Reichtum zu besitzen und spirituelle Errungenschaften zu erreichen, die zu Erlangung von *Nibbāna* führen.

Puñña sind die Früchte der guten Taten. Gute Taten, die durch Großzügigkeit, Moral und geistige Kultivierung vollbracht werden, bringen alle *puñña* hervor. Die Früchte der guten Taten konvergieren zu einer hellen *Puñña*-Sphäre, die in der Körpermitte eines Menschen zu finden ist. Es ist vorteilhaft, häufig über sein *puñña* nachzudenken. Sie werden dir in Zeiten der Not zu Hilfe kommen. Das Gegenteil von *puñña* ist *pāpa*. *Pāpa* ist die negative Kraft, die dir Probleme, Schwierigkeiten und Hindernisse im Leben bereitet.

Wenn du regelmäßig über dein *puñña* nachdenkst, kann die positive Kraft deines *puñña* die negative Wirkung deines *pāpa* neutralisieren oder abschwächen. Entwickele also die Gewohnheit, dich regelmäßig an deine *Puñña*-Sphäre in der Mitte Ihres Körpers zu erinnern. Nimm sie als Ausgangspunkt, um deinen Mind zu trainieren, still zu werden und dich mit der Siebten Basis zu verbinden.

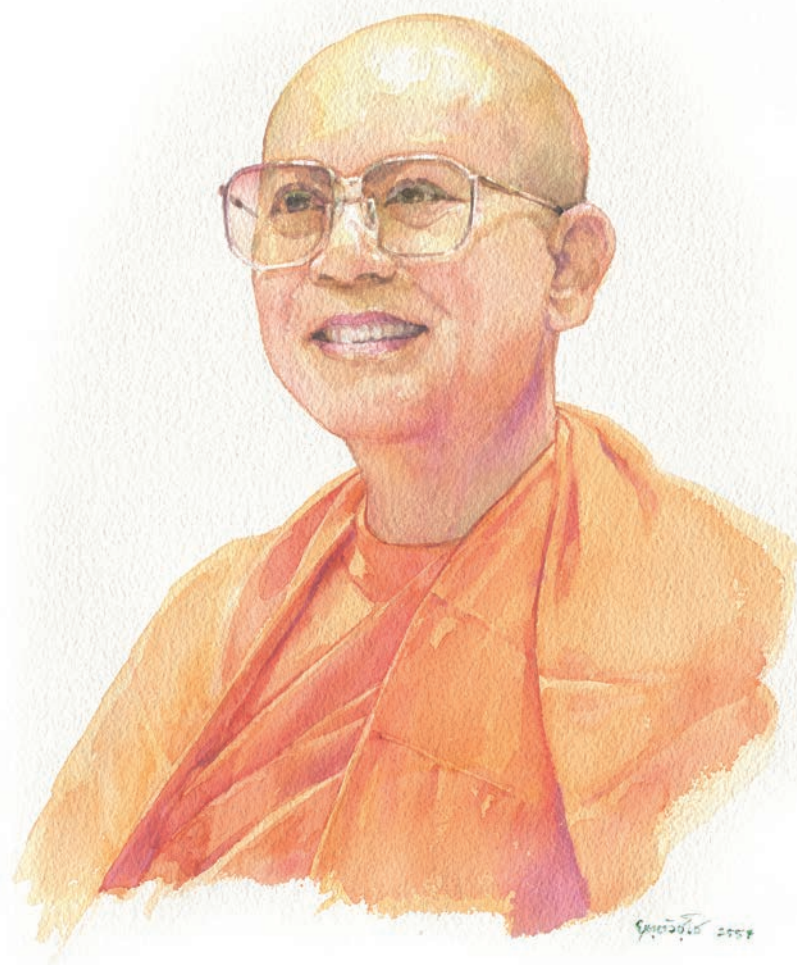
Indem du regelmäßig über *puñña* nachdenkst, blockierst du die Möglichkeit, dass *pāpa* eintritt. Dies wird es deinem Mind ermöglichen, strahlend, glücklich und freudig zu werden und sich darüber zu freuen, dass du deine Zeit produktiv für das Streben nach Tugenden genutzt hast, so wie es die Weisen, die Edlen, die Arahants und die Buddhas in der Vergangenheit getan haben.

Die zehn Arten zum Generieren von *puñña*

Wie erwirbt man nun dieses *puñña*?

Es gibt zehn Arten, *puñña* zu erwerben,
die *dasa-puñña-kiriya-vatthu* genannt werden.

1. Geben oder Großzügigkeit
(*Dāna-mayaṇ puñña-kiriya-vatthu*)
2. Moralisches Verhalten oder Tugendhaftigkeit
(*Sīla-mayaṇ puñña-kiriya-vatthu*)
3. Meditation oder geistige Entwicklung
(*Bhāvana-maya puñña-kiriya-vatthu*)
4. Respekt oder Verehrung
(*Apaciti-sahagataṇ puñña-kiriya-vatthu*)
5. Dienst, anderen zu helfen
(*Veyyāvacca-sahagataṇ puñña-kiriya-vatthu*)
6. Übertragung von *puñña*
(*Pattānuppadānaṇ puñña-kiriya-vatthu*)
7. Sich am *puñña* anderer erfreuen
(*Abbhanumodanaṇ puñña-kiriya-vatthu*)
8. Das Erläutern oder Lehren von Dhamma
(*Desana-mayaṇ puñña-kiriya-vatthu*)
9. Das Anhören von Dhamma-Lehren
(*Savana-mayaṇ puñña-kiriya-vatthu*)
10. Das Korrigieren der eigenen Ansichten
(*Diññhijjukammaṇ puñña-kiriya-vatthu*)

Most Ven. Luangpor Dhammajayo

ประวัติหลวงพ่อรัญมชโย

มาเกิดเพื่อสมานสามัคคี

หลวงพ่อดมมชโย มีนามเดิมว่า ไชยบูลย์ สุทธิผล ถือกำเนิดเมื่อวันเสาร์ที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2487 ตรงกับวันขึ้น 1 ค่ำ เดือน 6 ปีออกเวลา 18.00 น. ณ บ้านริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ต.บ้านแพ้ง อ.พรหมบุรี จ.สิงห์บุรี ท่านเป็นบุตรของนายช่างใหญ่กรมโรงงานอุตสาหกรรม นามว่า คุณพ่อจรรยงค์ สุทธิผล กับคุณแม่จรี สุทธิผล

เมื่อเริ่มตั้งครุภินในขณะที่ครอบครัวพำนักอยู่ที่จังหวัดพิจิตร คุณแม่จรีฝันว่า หลวงพ่อเพชร ซึ่งเป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวเมืองพิจิตรกราบไหว้บูชา ได้นำเด็กที่มีลักษณะสวยงามมามอบให้ พร้อมกับกล่าวว่า

“เด็กคนนี้เป็นลูกแก้วมาเกิด ขอให้เลี้ยงดูให้ดี จะเป็นที่ยิ่งได้ในกาลต่อไปภายหน้า”

และต่อมายังฝันอีกว่า ได้พบพระพุทธรูปเก่าแก่องค์หนึ่งในกองทราย ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา เมื่อนำมาขัดพระพุทธรูปองค์นั้นก็เปล่งรัศมีส่องสว่างไปทั่วทั้งเมือง

ความฝันของคุณแม่จรีในครั้งนั้นได้นำความปิติยินดีมาสู่สมาชิกทุกคนในครอบครัวเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะคุณพ่อจรรยา ผู้มีความตั้งใจว่าจะส่งเสริมทายาทคนแรกของท่านนี้ ให้มีความเจริญก้าวหน้าในชีวิตให้ถึงที่สุด เพื่อให้เป็นที่พึงแก่ผู้คนทั้งหลายได้

และในวันที่ท่านเกิด ญาติพี่น้องที่เคยโกรธเคืองกัน ไม่ไปมาหาสู่กันเป็นเวลานานได้ หันหน้ามาคืนดีกัน ด้วยมีความชื่นชมยินดีในวันเกิดของหลานชายคนแรก

การเกิดของท่าน จึงเป็นดั่งศุภนิมิตแห่งความสมานสามัคคี ประดุจน้ำฝนตกลงบนพื้นดินที่แตกกระแหง แล้วประสานรอยร้าวของเนื้อดินนั้นให้เรียบสนิทเป็นผืนดินเดียว

ชีวิตในปฐมวัย เคลื่อนไปดุจสายน้ำ

เนื่องจากคุณพ่ออาชีพรับราชการ ต้องเดินทางไปปฏิบัติราชการต่างจังหวัดบ่อยครั้งชีวิตวัยเยาว์ของท่านจึงได้รับการดูแลจากมารดาและญาติพี่น้อง รวมถึงต้องย้ายที่อยู่เสมอๆ ต่อมาคุณพ่อได้คำนึงถึงอนาคตด้านการศึกษา จึงได้ฝากบุตรชายไว้กับครูบาอาจารย์ที่โรงเรียนประจำชื่อโรงเรียนตะละภักศึกษา แควเสาชิงช้า ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

นับเป็นความโชคดีของท่านเพราะเมื่อครั้งอยู่โรงเรียนประจำนั้นเจ้าของโรงเรียนซึ่งเป็นเชื้อพระวงศ์และไม่มีบุตร รู้สึกรักและเอ็นดูถึงกับจะเอ่ยปากขอเป็นบุตรบุญธรรม แต่เนื่องจากขณะนั้นคุณพ่อมีบุตรชายเพียงคนเดียว ซึ่งเป็นที่รักและหวงแหนจึงไม่ยอมยกให้ถึงกระนั้นท่านเจ้าของโรงเรียนก็ยังรักใคร่เอ็นดู และติดสอยห้อยตามเข้าออกวังสระปทุมอยู่เนืองๆ จนทำให้ได้เรียนรู้ขนบธรรมเนียมของชาววังตั้งแต่นั้นมา และขณะเดียวกันก็ได้มีโอกาสติดตามไปร่วมทำบุญไหว้พระด้วยเสมอ จึงมีความใกล้ชิดกับพระสงฆ์ทำให้จิตใจใฝ่ธรรมะมาตั้งแต่ยังเยาว์

ในปี พ.ศ. 2493 คุณพ่อได้รับคำสั่งให้ย้ายไปรับราชการที่จังหวัดเพชรบุรี ท่านจึงจำเป็นต้องลาจาก เจ้าของโรงเรียนผู้มีพระคุณ เพราะคุณพ่อได้มารับไปอยู่ด้วย และได้เข้าเรียนในโรงเรียนอรุณ

ประดิษฐ์ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังจากอยู่กับคุณพ่อได้ปีเศษ ท่านได้ย้ายไปอยู่ที่โรงเรียนสารสิทธิ์พิทยาลัย อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี เป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียง โดยคุณพ่อพาไปฝากไว้กับคุณครูสมาน แสงอรุณ ซึ่งเป็นครู ที่ใจดีและมีจิตใจโอบอ้อมอารี ท่านเรียนอยู่จนจบชั้นมัธยมปีที่ 3

ขณะที่มีอายุได้ 13 ขวบ ท่านสามารถสอบแข่งขันเข้าเรียนในชั้นมัธยมปีที่ 4 ของโรงเรียนสวนกุหลาบ วิทยาลัย กทม. ได้เป็นผลสำเร็จ โดยสอบติด 1 ใน 150 คน จากผู้สมัครกว่า 500 คน เมื่อต้องไปอยู่ตาม ลำพังในกรุงเทพฯ วิธีชีวิตที่ต้องดูแลตัวเอง ต้องรู้จักประหยัด อดออมเช่นนี้ จึงหล่อหลอมให้ท่านมีความ เข้มแข็งอดทน มีความเชื่อมั่นและรับผิดชอบตนเองสูง แตกต่างจากเด็กชายที่เติบโตจากครอบครัวที่พร้อมด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกสบายทั่วไป

ชีวิตในช่วงปฐมวัยจึงเปรียบประดุจการเตรียมความพร้อม ที่ได้หล่อหลอมให้ท่านพร้อมที่จะเติบโต ขึ้นมารับการกิจอันยิ่งใหญ่ ings เป็นความใฝ่ฝันที่มีมาตั้งแต่เยาว์วัย และได้กลายเป็นจริงในกาลต่อมา

ความฝันยิ่งใหญ่ในวัยเยาว์

แม้จะมีชีวิตอิสระในขณะที่เป็นวัยรุ่น แต่ท่านก็มีความประพฤติดีงาม และตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ในระยะนี้เองท่านเริ่มสนใจศึกษาพระพุทธศาสนา ท่านเป็นผู้ขวนขวายในการศึกษาหาความรู้ต่างๆ อยู่เสมอ และมีความสุขกับการใช้ เวลาว่างไปแสวงหาความรู้ตามแผงหนังสือ หรือตลาดนัดหนังสือนานาประเภท เช่น ตามริมคลองหลอดบ้าง ที่อสณามหลวงบ้าง ผิดกับเด็กวัยเดียวกันที่มักจะเอาแต่เที่ยวเล่น สนุกสนานไปวันๆ

หากวันใดเจอหนังสือที่เกี่ยวกับการปฏิบัติกรรมฐาน เป็นต้องหยิบอ่าน ช้าแล้วช้าอีก อย่างไม่รู้สึกเบื่อหน่าย ยิ่งอ่านก็ยิ่งขัดเกลาความคิดให้มองเห็นความทุกข์ใน ทางโลกยิ่งขึ้น แม้กระทั่งหนังสือประเภทประวัติบุคคลสำคัญของโลก ก็อ่านแล้วอ่านอีก จนจำชื่อและผลงานของแต่ละท่านได้แม่นยำ สิ่งเหล่านี้ได้จุดประกายความคิดในใจว่า เราเกิดมาทำไม อะไรคือเป้าหมายของชีวิต ซึ่งความคิดในวัยนี้ท่านเขียนไว้ในสมุดบันทึกเมื่อ อายุได้ 13 ปี มีเนื้อหาตอนหนึ่งว่า

“ถ้าเรามาทางโลกก็อยากไปให้สูงสุดในทางโลก ถ้าหากว่าอยู่ในทางธรรมอยากจะไปให้สูงที่สุดในทางธรรม และก็必将นำพระพุทธศาสนาไปเผยแผ่ทั่วโลก”

ใครเลยจะคิดว่า ความฝันในวัยเยาว์ของเด็กชายตัวน้อยๆ คนหนึ่ง จะกลับกลายเป็นจริงขึ้นมา เพราะในปัจจุบัน บุคคลท่านนี้ คือ พระมหาเถระของพระพุทธศาสนา ผู้นำแสงสว่างจากดวงตะวันแห่งสันติภาพภายใน อันเกิดจากการทำสมาธิแผ่ขยายไปสู่ดวงใจของผู้เฝ้าสันติภาพทั่วโลก

แสวงหาคำตอบของชีวิต

ขณะที่เรียนอยู่ที่โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ท่านได้มีโอกาสฟังการบรรยายธรรม จากวิทยากรท่านต่าง ๆ จึงเกิดแรงบันดาลใจร่วมกับเพื่อนๆ ตั้งขุมบุญพุทธขึ้น มีการศึกษาธรรมอย่างจริงจัง ไม่ว่าที่ได้มีการปาฐกถาธรรม ทั้งลานอโศก วัดมหาธาตุ และที่อื่นๆ จะต้องมียุวกะชาิตไชยบูลย์ ร่วมกิจกรรมอยู่ด้วยเสมอ

เมื่ออย่างเข้าสู่วัยรุ่นความกระหายมโนธรรมก็ยิ่งมีมากขึ้นหากมีเวลาว่างก็จะหาโอกาส ปลีกตัวไปอยู่ในที่เงียบ ๆ เพื่อขบคิดถึงปัญหาที่ยังค้างคาใจอยู่เสมอว่า

“คนเราเกิดมาทำไม ตายแล้วจะไปไหน กรรมหรือบุญบาปมีจริงหรือไม่”

เพราะได้อ่านได้ศึกษาจากตำราถึงพระพุทธดำรัสที่ว่า ถ้ารู้ธรรมะเพียงอย่างเดียว ยังใช้ไม่ได้ เพราะจะเป็นเหมือนคนตาบอดคลำช้างหรือโบลานเปล่า จะเป็นเพียงธรรมกถึก เชี่ยวชาญการเทศน์สอน แต่ประโยชน์จริง ๆ นั้นเป็นอย่างไรรักยังไม่เคยปฏิบัติ แล้วก็จะกลับมาคลางแคลงย้อนถามตนเองเสียอีก

บ่อยครั้งที่เด็กชายไชยบูลย์ มองไปบนท้องฟ้าอันกว้างใหญ่ ราวกับพยายามค้นหา คำตอบที่ค้างคาใจ ซึ่งมีผลให้ความคิดนี้ยิ่งตกผลึกอยู่ในใจตลอดเวลา ผิดจากเด็กวัยเดียวกันที่ควรจะสนุกสนาน เพลิดเพลิน หรือไฝ่ฝันถึงอนาคตอันรุ่งโรจน์ที่จะมีทรัพย์ มีคู่ครอง แต่ท่านกลับเสาะแสวงหาคำตอบทั้งจากใครที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้รู้ และจากตำราต่าง ๆ ตลอดจนครูบาอาจารย์ที่มีชื่อเสียงในยุคนั้น

ประกายแห่งคำตอบ

และแล้ววันหนึ่งท่านได้พบหนังสือชื่อ “ธรรมกาย” ซึ่งเขียนตามแนวเทศนาของ พระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ มีข้อความว่า “ถ้าจะเดินให้ถูกต้อง ร่องรอยของพระศาสนาต้องปฏิบัติให้ได้ทั้งรู้ทั้งเห็นคำว่า “ธรรมกาย” อ่านแล้วสะอึกใจยิ่งนัก ในหนังสือเล่มนี้หลวงปู่วัดปากน้ำท่าน ได้บอกไว้ว่า “ธรรมกาย” นั้นแหละคือ “ตถาคต” พร้อมทั้งยกคำบาลีที่มีอยู่ใน พระไตรปิฎกมายืนยันว่า

“ธมฺมกาโย อหํ อิติปิ แปลว่า ตถาคตคือธรรมกาย”

และตอนท้ายเรื่องมีคำยืนยันว่า “วัดปากน้ำนี้เรียนได้ ทั้งรู้ทั้งเห็น” ข้อความดังกล่าว ทำให้ท่านเกิดความปิติยินดีมั่นใจว่า เดินมาถูกทางแล้ว

เมื่อท่านได้อ่านหนังสือ “วิปัสสนาบันฑิตสาร” กล่าวถึงความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติ ธรรมวิชาธรรมกายของคุณแม่อาจารย์ลูกจันทร์ แม่ชีผู้เป็นศิษย์ของพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ก็ยิ่งทำให้ท่านมีความปรารถนาอย่างแรงกล้า ที่จะไปศึกษาธรรมะปฏิบัติที่วัดปากน้ำ แล้วคำถามหนึ่งก็พลันบังเกิดขึ้นในใจว่า “วัดปากน้ำ อยู่ ณ แห่งหนใด”

ตามหาครูบาอาจารย์

จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2506 ขณะที่อายุได้ 19 ปี อยู่ในช่วงเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยท่านได้ตัดสินใจไปวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เพื่อตามหาคุณแม่อาจารย์ลูกจันทร์ โดยมุ่งหวังว่าหากพบท่านแล้วจะขอศึกษาวิชาธรรมกายให้จงได้

เมื่อไปถึงวัดก็เที่ยวถามใครต่อใครว่า “รู้จักคุณแม่อาจารย์ลูกจันทร์ไหม?” คำตอบคือไม่มีใครรู้จักแม้แต่คนเดียว มีแต่บอกว่า “ไม่มีคุณแม่อาจารย์ลูกจันทร์ มีแต่ครูจันทร์ ทำให้ท่านเข้าใจผิดว่าเป็นคนละคนกัน เมื่อตามหาไม่พบจึงหันกลับไปทุ่มเทให้กับการเตรียมตัวสอบ จนกระทั่งสอบเข้ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้ในที่สุด

เมื่อการเรียนเทอมแรกในมหาวิทยาลัยผ่านไป ความคิดที่จะไปตามหาคุณแม่อาจารย์ลูกจันทร์ก็หวนกลับคืนมาอีกครั้ง ดังนั้น ในช่วงปิดเทอมราวเดือนตุลาคม พ.ศ. 2506 ท่านจึงตัดสินใจกลับไปวัดปากน้ำอีกครั้ง แต่ก็ยังไม่ได้พบกันอีกเช่นเคย จึงมีผู้แนะนำว่า ถ้าอยากนั่งสมาธิจริงๆ ก็ให้ไปเรียนกับพระเถระผู้ใหญ่รูปหนึ่ง

ซึ่งท่านยินดีสอนการเจริญภาวนาวิชาธรรมกายให้ และเมื่อนั่งปฏิบัติไปได้ระยะหนึ่ง จึงลองสอบถามจากเด็กหนุ่มรุ่นเดียวกันดูอีกครั้ง ซึ่งก็ได้รับคำตอบว่า “คงจะเป็นครูจันทร์กระมัง” จึงได้อาสา

พาไปพบ แล้วในที่สุดท่านก็ได้พบคุณแม่อจารย์ลูกจันทร์ สมดังที่
ปรารถนา

พบครูผู้ชี้หนทางสู่สันติภาพ

เมื่อพบกับคุณยายครั้งแรก ขณะนั้นคุณยายอาจารย์อายุได้ 53
ปี มองภายนอกเป็นเพียงแม่ชีธรรมดาๆ คนหนึ่ง ที่มีรูปร่างผอมบาง
เนื้อตัวสละสลวยไปด้วยเส้นเอ็น หากแต่แววตาท่านนั้นสุกใส ฉายแววของ
ความเป็นผู้ทรงภูมิธรรมอันสูงยิ่ง บุคลิกของท่านมีความหนักแน่น เข้ม
แข็ง มีพลัง และเปี่ยมด้วยความเมตตากรุณา

แม้ว่าท่านจะไม่เคยเรียนหนังสือ ทั้งยังอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้
แต่กลับสามารถตอบปัญหาธรรมะอันลึกซึ้งได้อย่างกระจ่างแจ้ง ทำให้
ผู้ที่มาถามได้รู้สึกได้ว่า คำตอบนั้นได้ทำความสว่างให้เกิดขึ้นในจิตใจ หยุด
ให้ได้คิด จุดใจให้หลุดออกมาจากแรงดึงดูดของกระแสโลกที่เขี้ยวกราก

ในคราวแรกพบนั้นเอง ท่านรู้สึกได้ทันทีว่า ได้พบครูบา
อาจารย์ที่แสวงหามาแสนนาน จึงขอฝากตัวเป็นศิษย์ของท่านด้วย
ความมั่นใจอย่างเต็มเปี่ยม ซึ่งคุณยายอาจารย์ ได้ทักท่านราวกับรู้
เหตุการณ์ล่วงหน้าว่า

“คุณนะ หลวงพ่อวัดปากน้ำให้ยายไปตามมาเกิดในสมัยสงครามโลก”

ท่านฟังประโยคนี้นี้แล้วก็ไม่เข้าใจ แต่สิ่งที่คุณยายพูดตรงก็คือ ท่านเกิดในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 จริง ๆ คุณยายอาจารย์ท่านสามารถตอบทุกคำถามที่เคยสงสัยได้อย่างแจ่มแจ้งชัดเจน และยังก่อให้เกิดแรงบันดาลใจ ที่จะนำสันติสุขอันเกิดจากคำสอนในพระพุทธศาสนา ไปเผยแพร่ทั่วโลก ทำให้ความใฝ่ฝันอันยิ่งใหญ่ในวัยเยาว์ กลับกลายเป็นความจริงได้ในที่สุด

รู้เป้าหมายชีวิต

ในวันแรกของการฝึกสมาธิกับคุณยายอาจารย์ ศิษย์คนใหม่ ก็ได้ถามคำถามว่า “นรกสวรรค์มีจริง ไหมครับ” คุณยายก็ตอบเรียบ ๆ “มีจริงคุณ นรกสวรรค์มีจริง ยายไปมาแล้ว ยายไปช่วยพ่อ ยาย พ่อยายตก นรกเพราะว่าดื่มเหล้า วันละ 10 สตางค์ ยายก็เข้าองค์พระไปช่วยท่านขึ้นมาได้ไปอยู่สวรรค์แล้ว คุณอยากจะไปไหมล่ะ ยายจะสอนให้ แล้วไปด้วยกัน”

คำตอบของคุณยาย แตกต่างจากทุกคำตอบที่เคยได้ฟัง แสดงให้เห็นว่าท่านต้องไปรู้ไปเห็นด้วย ตนเอง จึงสามารถตอบเช่นนี้ได้ แต่เรื่องการไปนรกสวรรค์มิใช่เรื่องยากอะไรสำหรับคุณยายเลย เพราะในสมัยที่หลวงปู่วัดปากน้ำยังมีชีวิตอยู่ คุณยายได้เข้าไปนั่งสมาธิในโรงงานทำวิชชาพร้อมกับแม่ชี และพระภิกษุที่หลวงปู่วัดปากน้ำคัดเลือกแล้วว่า เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในสมาธิ ในยุคนั้น คุณยายอาจารย์ นั่งสมาธิวันละ 12 ชั่วโมง กลางวัน 6 ชั่วโมง กลางคืน 6 ชั่วโมง และเป็นผู้ที่มีผลการปฏิบัติธรรมดีเยี่ยมจนหลวงปู่วัดปากน้ำ เอ่ยปากชมท่านท่ามกลางเหล่านักปฏิบัติธรรมชั้นยอดว่า

“ลูกจันทร์นี่ เป็นหนึ่ง ไม่มีสอง”

หลังจากนั่งสมาธิกับคุณยายได้ไม่นานท่านก็พบคำตอบที่เผ้าค้นหามาตลอดว่า “คนเราเกิดมาทำไม อะไรคือเป้าหมายที่แท้จริงของชีวิต” ซึ่งการปฏิบัติธรรมกับคุณยายทำให้ท่านพบคำตอบแล้วว่า

“คนเราเกิดมาเพื่อสร้างบารมี

และพระนิพพานคือเป้าหมายชีวิตอันสูงสุดของทุกชีวิต”

เพียรปฏิบัติธรรมจนเข้าถึงสันติสุขที่แท้จริง

แต่กว่าที่จะเข้าใจลึกซึ้งถึงคำตอบของชีวิตที่ค้นหามานาน ท่านต้องทุ่มเทชีวิตจิตใจศึกษาธรรมอย่างจริงจัง กิจวัตรส่วนใหญ่เป็นไปเพื่อการทำสมาธิทั้งสิ้น ทุกวันเวลาประมาณ 6 โมงเช้า ออกเดินทางจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ไปวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ สมัยนั้นต้องขึ้นรถเมล์ถึง 3 ต่อ ขณะที่อยู่บนรถไม่ว่านั่งหรือยืนก็ตาม ท่านจะหลับตาทำสมาธิอยู่ตลอดเวลา ประมาณ 8 โมงเช้า จึงมาถึงวัดปากน้ำ และรีบตรงดิ่งไปนั่งสมาธิต่อกับคุณยายทันที จนกระทั่งถึง 2 ทุ่มจึงเลิก และกลับถึงมหาวิทยาลัยราว 4 ทุ่ม

หรือแม้แต่ในช่วงดึกสงัด ประมาณตี 3 อันเป็นเวลาหลับสนิทของเพื่อน ๆ ท่านก็จะลุกขึ้นมานั่งสมาธิ เพราะเป็นเวลาที่เงียบสงบ และร่างกายได้พักผ่อนจนหายเหน็ดเหนื่อยแล้ว และเพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงไม่ให้เพื่อน ๆ พบเห็น แต่กระนั้นก็ยังมีความครั้งที่เพื่อนบางคนตื่นมาเข้าห้องน้ำตอนดึก เมื่อเห็นคนนั่งเอาผ้าห่มคลุมโปงอยู่ก็ตกใจ แต่เมื่อทราบว่าเป็นท่านกำลังนั่งสมาธิอยู่ ก็มิได้ล้อเลียนแต่ประการใด

เมื่อเห็นว่าเพื่อนๆ เริ่มคุ้นเคย จึงได้เริ่มชวนเพื่อนๆ ในกลุ่มที่สนิท ไปนั่งสมาธิกับคุณยายอาจารย์ที่วัดปากน้ำ ในเวลาต่อมาก็เริ่มมี รุ่นพี่ รุ่นน้อง ติดตามไปด้วยอีกหลายคน แม้จะเอาจริงเอาจังกับการทำสมาธิเพียงใด แต่เรื่องการเรียนรู้ก็สามารถสอบผ่านไปได้ด้วยดีทุกภาคการศึกษา เพราะเป็นธรรมชาติของบัณฑิตผู้มีปัญญาที่ตระหนักรู้ว่า การศึกษาที่สมบูรณ์จำเป็นต้องควบคู่กันไปทั้งทางโลกและทางธรรม ความรู้ทางโลก มีความจำเป็นต้องเรียนเพื่อหาเลี้ยงชีพ ส่วนความรู้ทางธรรม เรียนไปเพื่อกล่อมเกลাজิตใจให้ดีงาม และที่สำคัญทำให้ท่านคลายความสงสัยในเรื่องที่เป็นความลับของชีวิต ที่ว่า คนเราตายแล้วไปไหน ? นรก สวรรค์ มีจริงหรือไม่ ? จะพิสูจน์ได้อย่างไร ความรู้ที่ลึกซึ้งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ไม่มีสอนในมหาวิทยาลัยใดๆ นอกจากความรู้ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จึงเป็นเหตุให้จิตใจของท่านเอนเอียงมาในการศึกษาทางธรรมมากกว่า เพราะแม้กระทั่งในเวลาสอบ ถ้าสอบเข้า ตอนบ่ายก็จะนั่งรถเมล์ไปปฏิบัติธรรมที่วัดปากน้ำ และทำอยู่เช่นนี้อย่างสม่ำเสมอมิได้ขาด จนกระทั่งเรียนจบ

ด้วยความตั้งใจจริงในการปฏิบัติธรรม ประกอบกับความเคารพอ่อนน้อม อยู่ในโอวาทของครูบาอาจารย์ ทำให้ผลการปฏิบัติธรรมของท่านมีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว เป็นที่พอใจ

ของคุณยายอาจารย์ยิ่งนัก กล่าวกันว่า แม้แต่คนเก่าแก่ที่เคยมาปฏิบัติธรรมกับคุณยายก่อนหน้านี้ ก็ยังยอมรับในความเชี่ยวชาญแห่งผลการปฏิบัติธรรมของท่าน ทำให้ท่านได้รับความไว้วางใจจากคุณยายให้เป็นพี่เลี้ยง ช่วยแนะนำธรรมปฏิบัติแก่ผู้ที่มาปฏิบัติธรรมร่วมกันเสมอ ๆ ความสุขภายในที่ได้รับจากการนั่งสมาธิทำให้ท่านยังมีความเชื่อมั่นในวิชาความรู้ที่มีอยู่ในพระพุทธศาสนา และเห็นคุณค่าของการปฏิบัติธรรมว่า สามารถช่วยมนุษย์ให้พ้นทุกข์ได้ อีกทั้งยังตอบคำถามต่าง ๆ ที่เคยค้างคาใจ ได้อย่างแจ่มแจ้ง

เข้าสู่ร่มกาสาวพัสตร์

เมื่อความสุขที่แท้จริงและความจริงของชีวิตถูกเปิดเผยขึ้น ทำให้ท่านรู้ว่าคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คือวิชาที่แท้จริงที่มนุษย์ทุกคนต้องศึกษา ท่านจึงอยากจะทุ่มเทเวลาทั้งหมดของชีวิต ศึกษาคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จึงตัดสินใจขออนุญาตคุณยายเพื่ออุปสมบทเป็นพระภิกษุ แต่นอกจากคุณยายจะไม่อนุญาตแล้ว ยังกำชับให้เรียนจนจบปริญญาเสียก่อน โดยให้เหตุผลว่า

“ต้องเป็นบัณฑิตในทางโลก และเป็นนักปราชญ์ในทางธรรม เพื่อว่าเมื่อบวชแล้วจะได้เป็นประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา มิใช่พึ่งพระศาสนาเพียงฝ่ายเดียว”

กระทั่งในวันคล้ายวันเกิดของคุณยายในปี พ.ศ.2511 ท่านจึงแสดงความกตัญญูกตเวทีต่อคุณยาย ด้วยการตั้งสัจจะอธิษฐานขอประพาศิพรหมจรรย์ไปตลอดชีวิต เป็นของขวัญวันเกิดแด่คุณยายอาจารย์ซึ่งถือเป็นของขวัญอันล้ำค่ายิ่ง

จนกระทั่งปี พ.ศ.2512 ท่านก็ได้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จากคณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์เกษตร หลังจากรับปริญญาแล้ว ก็แจ้งความจำนงต่อโยมพ่อทันทีว่า จะขอบวชไม่สึกตลอดชีวิต โยมพ่อก็อนุญาตและอนุโมทนาด้วย เพราะลูกชายได้ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาที่ว่า จะเรียนให้ได้ปริญญาเสียก่อนจึงจะบวช ส่วนโยมแม่ก็อนุโมทนาด้วยความปลื้มปิติและเต็มใจ

ในทันทีที่ลูกชายมาขออนุญาตลาบวช เพื่อสืบอายุพระพุทธศาสนาต่อไป วันที่ 27 สิงหาคม พ.ศ.2512 ตรงกับวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 9 เป็นวันมหาสงกรานต์ เพราะเป็นวันที่ท่าน ได้ก้าวเข้าสู่ร่มผ้า

กาสาวพัสตร์เป็นพระภิกษุสงฆ์สมดังความปรารถนา ที่พระอุโบสถ
วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ โดยมีพระเทพวรเวที (สมเด็จพระมหาธีรราชม
งคลาจารย์ เจ้าอาวาสวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ในปัจจุบัน) เป็นพระ
อุปัชฌาย์ ได้รับฉายาว่า “ธัมมชโย” แปลว่า “ผู้ชนะโดยธรรม”
หลังจากบวชแล้วท่านได้กล่าวถึงอุดมการณ์ในการออกบวช ไว้ตอน
หนึ่งว่า...

“การบวชเป็นพระไม่ใช่ของง่าย หาใช่ครองผ้า
กาสาวพัสตร์แล้วจะเป็นพระได้ จะต้องปฏิบัติกิจวัตรของสงฆ์ซึ่งมี
ศีล 227 ข้อ ให้ถูกต้องตามพระธรรมวินัย... การบวชนั้นถ้าจะให้
ได้บุญกุศล ควรจะเป็นที่พึงของพระศาสนาได้ด้วย ไม่ใช่บวชมา
เพื่อพึงพระศาสนาอย่างเดียว”

อุดมการณ์อันมั่นคงเช่นนี้ มิใช่สิ่งที่เกิดขึ้นได้โดยง่าย หาก
จะเกิดได้ต้องอาศัยการศึกษาและปฏิบัติ จนรู้ซึ่งถึงคุณค่าของพุทธ
ธรรมด้วยตนเองอย่างถ่องแท้เท่านั้น ดังที่ท่านเคยกล่าวไว้ว่า อำนวย
พุทธธรรมนั้นยิ่งใหญ่ลึกซึ้ง จนทำให้เกิดความตั้งใจอันมั่นคงว่า จะ
สละชีวิตนี้แก่พระพุทธศาสนา ครองผ้ากาสาวพัสตร์ไปตราบสิ้น
อายุขัย

การบวชของท่าน จึงเป็นการบวชอุทิศชีวิตแก่พระพุทธศาสนา ด้วยมโนปณิธานที่จะเผยแผ่พุทธธรรมให้กว้างไกลไปสู่ชาวโลก และการบวชอุทิศชีวิตของท่านก็ได้เป็นแบบอย่าง ให้หมู่คณะที่ปฏิบัติธรรมร่วมกัน ได้ติดตามเข้ามาสู่เส้นทางแห่งร่มผ้ากาสาวพัตร์อย่างต่อเนื่อง

พลิกทุ่งนาฟ้าโล่ง สู่บุญสถานอันศักดิ์สิทธิ์

ชีวิตใหม่ในเพศบรรพชิต พระธัมมชโย เป็นพระภิกษุผู้เคร่งครัดในศีลาจารวัตร มุ่งศึกษาธรรมะทั้งภาคปริยัติและปฏิบัติ พร้อมกันนั้นท่านยังทำหน้าที่สอนธรรมปฏิบัติแก่สาธุชน ณ บ้านธรรมประสิทธิ์แทนคุณยายเป็นประจำ

จนกระทั่งมีสาธุชนมาปฏิบัติธรรมเพิ่มขึ้นมากมายจนเต็มพื้นที่บ้านธรรมประสิทธิ์ทั้งในบ้าน ชานบ้าน และล้นออกไปถึงสนามหญ้าหน้าบ้าน โดยเฉพาะในวันอาทิตย์นั้นต้องเปิดประตูรั้วทิ้งไว้เพราะมีคนส่วนหนึ่งต้องนั่งอยู่นอกรั้ว หมู่คณะทุกคน จึงเห็นพ้องต้องกันว่า ถึงเวลาแล้ว ที่จะต้องสร้างวัด เพราะขณะนี้ท่านมีคณะทำงานที่เข้มแข็ง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นบัณฑิตหนุ่มสาวผู้มีความรู้

ความสามารถ และผ่านการฝึกอบรมคุณธรรมต่าง ๆ จากท่าน
อย่างใกล้ชิด

เมื่อทุกคนมีความพร้อมทั้งกายและใจ การสร้างวัดพระ
ธรรมกายจึงได้เริ่มต้นขึ้น เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ ปี พ.ศ.2513
ซึ่งตรงกับวันมาฆบูชา เงินทุนเริ่มต้นของการสร้างวัดมีอยู่เพียง
3,200 บาท กับที่นา 196 ไร่ ที่ได้รับบริจาคมาจากคุณหญิง
ประหยัด แพทย์พงศาวิสุทธาธิปัตย์ หมู่คณะทุกคนจึงต้องตรากตรำ
ทำงานหนักและดำรงชีวิตอย่างเรียบง่าย มีเพียงน้ำพริกผักจิ้ม
เป็นอาหารหลัก โดยอาศัยเก็บผักที่ขึ้นอยู่ตามท้องนาบริเวณนั้น
แต่ทุกคนก็เต็มเปี่ยมด้วยขวัญและกำลังใจ ทั้งเชื่อมั่นในสิ่งที่ทำว่า
จะต้องสำเร็จ แม้ว่าขณะนั้นจะยังมองไม่เห็นทางเลยก็ตาม

ปัญหาหนักเรื่องหนึ่ง ก็คือ การจัดหาทุน ในเรื่องนี้หลวง
พ่อธัมมชโยจะให้โอวาทแก่คณะทำงานเสมอว่า

“ปัจจัยทุกอย่างที่สาธุชนทำบุญมานั้น
เป็นปัจจัยที่ผู้ทำบุญได้อธิฐานจบถ้วนหัวถวายพระศาสนา
จะต้องช่วยกันดูแลรักษาให้เกิดประโยชน์สูงสุด”

ด้วยเหตุนี้ถาวรวัตถุทุกอย่างของวัดพระธรรมกาย จึงสร้างอย่างแข็งแรงเพื่อใช้ประโยชน์ได้ยาวนานที่สุด ขณะเดียวกันก็มีรูปทรงที่เรียบง่าย ไม่สิ้นเปลืองในการดูแลรักษา แต่ทว่าก็ต้องประณีตสวยงาม บ่งบอกถึงความเคารพในพระพุทธศาสนา ดังเช่นอุโบสถทุกขั้นตอนการก่อสร้างเป็นไปอย่างละเอียด ประณีต ทุกอย่างต้องผ่านการคัดเลือก อย่างชนิดที่เรียกว่า ดีที่สุด แต่ก็ต้องประหยัดสุด ประโยชน์สูงสุดด้วย

แม้แต่การผสมคอนกรีต มิใช่ว่าจะเอาหินเอาทรายมาผสมกันได้เลย หากต้องนำหินมาร่อนในน้ำ เพื่อทำความสะอาดแล้ว คัดเอาเฉพาะหินเนื้อดีมาใช้ ส่วนทรายที่จะนำมาผสมก็ต้องไปสั่ง

จองไว้ที่ทำทรายล่งหน้า ว่าต้องการทรายที่คุณภาพดีจริงๆ เมื่อนำทรายมาส่งก็ทดสอบคุณภาพด้วยการเอามือล้วงลงไปกองทราย แล้วดึงขึ้นมา ถ้าพบว่ามีคราบดินติดผิวหนังมาก ก็เป็นอันว่าทรายนั้นใช้ไม่ได้ เพราะมีการปนเปื้อนมาก หากนำมาผสมปูนความแข็งแรงจะลดลงไป

หรือในการฉาบผนังอุโบสถภายนอก ซึ่งจะใช้หินเกร็ดเม็ดโตกว่าเมล็ดข้าวสารเล็กน้อยมาฉาบที่ผนัง แล้วเอาน้ำราดปูนที่ผิวออก ให้หินเกร็ดโผล่ออกมาครึ่งหนึ่ง ซึ่งหินเกร็ดโดยทั่วไปนั้นจะมีหลากหลายสีละกัน แต่หินเกร็ดที่จะใช้ฉาบผนังอุโบสถนั้นต้องการเฉพาะสีขาวล้วน จึงต้องคัดเลือกกันอย่างละเอียดถี่ถ้วน โดยอาศัยแรงศรัทธาของชาวบ้านย่านใกล้เคียงและสาธุชนที่มาวัด ช่วยกันคัดเลือกทีละเม็ดๆ ช่วยกันคนละไม้คนละมือ จนได้หินเกร็ดสีขาวบริสุทธิ์ประดับผนังอุโบสถทั้งหลังอย่างงดงาม

จากวันวานถึงวันนี้

วัดพระธรรมกายในวันนี้ ได้ผ่านวันเวลาอันยาวนานมาถึง 4 ทศวรรษ โดยมุ่งมั่นในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เพื่อสันติสุขแก่มวลมนุษยชาติตลอดมา

ย้อนไปในวันวาน ผืนดินที่ก่อตั้งวัดพระธรรมกายเป็นเพียงท้องนากว้างไกลสุดสายตา ระเบียบระยับด้วยเปลวแดด ปราศจากต้นไม้ใหญ่และถาวรวัตถุใด ๆ ในยามค่ำคืนมีเพียงดาวพรวแสงเต็มผืนฟ้า

ในวันมาฆบูชาที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2513 หมู่คณะผู้มีศรัทธาเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา ประกอบด้วย หลวงพ่อธัมมชโย ซึ่งขณะนั้นเพิ่งบวชได้เพียง 1 พรรษา, คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง (อายุ 61 ปี) และศิษยานุศิษย์ได้ร่วมแรงร่วมใจกันขุดดินก้อนแรก ก่อสร้างศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรมขึ้นบนที่ดินที่ได้รับบริจาคจากคุณหญิงประหยัด แพทยพงศาวิสุทธาธิบดี จำนวน 196 ไร่ (ศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรมได้รับวิสุงคามสีมา และต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น “วัดพระธรรมกาย” เมื่อวันที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2524) ตามแนวคิด

“สร้างวัดให้เป็นวัด
สร้างพระให้เป็นพระ
และสร้างคนให้เป็นคนดี”

Biography
of
Luangpor Dhammajayo

Born to Restore Harmony

Phrarajbhavanavisudh (Luangpor Dhammajayo) was born Chaiyaboon Suthipol on Saturday, April 22, 1944, the first night of the waxing moon in the 6th month of the Lunar Calendar at 6 p.m. He grew up in a small house located on the banks of the Chao Phraya River, a sub-district of Ban Paeng, in the district of Promburi, within the Province of Singburi. His father, Janyong Suthipol, worked as an engineer at the Industrial Factory Department for the Ministry of Industry, and his mother was Juree Suthipol.

This led to the recollection of a dream his mother once had in Pichit Province, where they lived before moving to Singburi. While pregnant, she dreamt of a holy Buddha image of Pichit, called ‘Luangpor Petch’ that the people revered. He presented her a beautiful child and said,

“This boy is a very special child.

Please take excellent care of him.

He will be a refuge for the people in the future.”

Later, she dreamt of receiving a beautiful Buddha image, and she cleaned and polished it until it was even shinier. While polishing the statue, it became a bright glow that radiated across the whole city, making it bright with boundless radiance.

Her dreams brought happiness to everyone in the family, especially her husband Janyong, who intended to support his first child in attaining maximum progress and prosperity, so that he could be a role model to everyone.

The day Chaiyaboon was born, an auspicious event occurred. All his relatives, who were angry and had never visited each other for a long time, were restored to family harmony by the birth of their first nephew.

The baby boy's birth was an auspicious event for harmony, like rain falling on dry and cracked ground, restoring it to a smooth surface.

A Childhood Life Moving forward like the Current of Water

Since his father was a government employee who had to relocate to different provinces regularly, Chaiyaboon was raised by his mother and cousins. Because he had to move periodically, his father, concerned about the boy's education and future, registered his son in the first grade of Talapatsuksa School, a boarding school at Sao-Shingsha in Bangkok.

This was a good fortune for this young student. The owner of the boarding school that he attended, who was of royal blood, had no children of his own. He loved the boy very much and asked his father if he could adopt him as his heir. Since Chaiyaboon was the only and beloved son of the family, his father declined the offer. However, the owner still loved him and always brought him to the Sra Pratum Palace. This allowed him to learn royalty's customs from that time forward. It also allowed him to join the school owner in making merit with monks regularly. This was the start of the boy's interest in Dhamma.

In 1950, his father received an order to relocate to Phetchaburi. Chaiyaboon had to be separated from the school owner since he was transferring to Aroonpradit School for the fourth grade. After living with his father for over a year, he moved to Sarasit Pithayalai School, a famous school in Banpong District, Rajchaburi Province. His father allowed him to stay with a kindhearted and generous teacher, Samarn Sang-Aroon, until he completed the ninth grade.

When he was thirteen, Chaiyaboon passed the competitive entrance examination to enroll in the tenth grade at Suankularb Wittayalai School in Bangkok. He was one of one hundred fifty students who passed the test from a pool of five hundred candidates. Since he was on his own most of the time, he learned how to economize and save. Therefore, this experience trained

him to be vigorous, confident and responsible. He differed from other boys who grew up in wealthy families.

His childhood experiences prepared him for his important future tasks, and after long hard work, he finally reached his dream.

His Big Childhood Dreams

Chaiyaboon's Utmost Dedication to Attaining Knowledge of the World and the Start of Attaining Knowledge of Buddhism. Young Chaiyaboon was eager to acquire knowledge and was happy spending his free time gaining more knowledge at bookstands or at the markets where a variety of books could be found. He liked spending time in and around Khlong Lod and Sanam Luang, unlike other teenagers his age who only wanted to have fun all day. He could always be found wearing a t-shirt with his favorite shorts, and reading books from various bookstands.

If he found books on Dhamma, he would read them repeatedly. The more he read, the more he refined his thoughts to better understand the world's suffering. He read the biographies of important people repeatedly so that he was able to memorize all their names and contributions accurately. These prompted questions in his mind: Why were we born? What is the goal of

life? These questions were too advanced for someone his age. He wrote his thoughts in a journal thirteen:

“If I were to pursue secular interests, I would want to attain the highest objective. If I were to pursue religious interests, I would like to reach the utmost Dhamma and disseminate Buddhism to the whole world.” Who could have imagined that a young man’s dream would come true? Because, in the present day, this person has become a revered Abbot who has brought radiance from the sun of peace through meditation and shone it across the world to peace lovers everywhere.

The Search for the Answers of Life

While attending Suankularb Wittayalai School, he had a chance to listen to Dhamma lectures from many scholars, which inspired him and his friends to establish a Buddhist Youth Society. Wherever there were Dhamma lectures, as far away as Lan Asoke at Mahathat Temple or other places, he always attended.

As he became a teenager, his appetite to learn more Dhamma increased. Whenever he had free time, he would steal away to tranquil places to contemplate the questions in his mind.

Why were we born?

Where do we go after we die?

Do merit and demerit exist?

He read and studied Buddhist texts that said that knowing only the Lord Buddha's Dhamma is not enough. It is like having only one eye. One will be only an expert in Dhamma knowledge, but whatever benefits may be gained by that is never known because it is never put into practice. Then, more questions will remain.

He regularly gazed at the vast sky as if trying to find the answers to the questions that resided deep in his mind. He differed from other people his age who were only interested in having fun, thoughts of the future and wealth, having a life partner, or other distractions. But in the determined eyes of a young boy, behind those dark glasses, he was resolute and continued his pursuit of finding answers. He continuously researched various books and sought the knowledge of many well-known scholars.

Sparks of Answers

Then, one day, he came across a book titled “Dhammakaya.” This book was written in the format of a sermon by The Great Master Phramongkolthepmuni (Sodh Candasaro) or Luang Pu Wat Paknam. There was one particular quote: “If one wants to follow in the right path of Buddhism, one has to practice until one gains complete comprehension and understanding.”

The word “Dhammakaya” appealed to him. The Great Master said, “Dhammakaya is the Buddha.” He even referenced a Pali term from the Tripitika:

“Dhammakayo aham itipi,” (Pali)

to confirm that the Buddha is the Dhammakaya.

At the end of this book, it confirmed that Wat Paknam could teach until attaining complete comprehension and understanding. This statement delighted him because he knew he had found the right path.

Later, he read an article in “Vipassana Bantuengsarn” that spoke about the advances in meditation of Khun Mae Acariya Chandra, an expert in the Dhammakaya Meditation. She was a nun who was a disciple of Phramongkolthepmuni (Sodh Candasaro), Luang Pu Wat Paknam. This propelled Chaiyaboon to want to learn meditation at the temple. From then

on, he planned to go to Wat Paknam to study the Dhammakaya Meditation.

The Search for a Teacher

In 1963, at nineteen, he was preparing to take the entrance examination for university-level studies. The young man decided to go to Wat Paknam Bhasicharoen to meet Khun Mae Acariya Chandra and study the Dhammakaya Meditation. When he arrived at the temple, he asked different people, “Does anyone know Khun Mae Acariya Chandra?” but no one knew. They told him:

“There is no Khun Mae Acariya Chandra. There is only a Teacher Chandra.” This made him think that these were two different persons. Since he couldn’t find her, he concentrated on the entrance exam. He passed the exam and was accepted at Kasetsart University.

In the first semester, he was very focused on his studies. Later, at the end of the first semester, his thoughts of meeting Khun Mae Acariya Chandra resurfaced. So, he decided to go back to Wat Paknam again in October 1963, but was still unsuccessful in locating her. Later, someone suggested that, if he wanted to learn to meditate seriously, he should learn from a senior monk

who would be glad to teach the Dhammakaya Meditation Technique.

After practicing meditation for a while, he discovered, from a fellow meditator of the same age, that Khun Mae Acariya Chandra was Teacher Chandra. So, he was taken to meet Teacher Chandra. Finally, they both had the opportunity to meet one another.

Discovering a teacher who illuminated Him the Path to Peace

Khun Yay (Khun Mae Acariya Chandra) was fifty-three years old when he first met her. She looked like an ordinary nun, who was very thin but whose eyes were brilliant and bright, a sign of someone with extreme knowledge. She was firm, strong, powerful, and brimming with kindness.

Although uneducated or literate, she could answer deep Dhamma questions clearly and profoundly. Her profound answers brightened people's minds, made them stop and think, and removed them from the strong influences of the world's ways.

On their first meeting, the young man believed he had found the teacher he had been searching for for such a long time. Therefore, he requested, with confidence in her, to be her student. Later, Khun Yay told him,

“You are the one whose birth Luangpor Wat Paknam asked me to request during the World War period.”

This statement was unclear to him, but Khun Yay’s words were accurate since he was born during World War II. From then on, Chaiyaboon felt confident that he had chosen the right teacher because the knowledge he received from Khun Yay enabled him to address and settle everything he once questioned. This also inspired him to spread the peace found in Buddhism, to the whole world. This helped make the big dream that he had when he was a child come to fruition. If the young man had doubts or questions, he would ask Khun Yay. She could answer everything, above and beyond his expectations, which raised his spirits even higher. This encouraged him to spread Buddhist teachings and bring peace and harmony to the world.

Understanding Life's Goal

On the first day of meditation practice with Khun Yay, , the new student asked the question: “Khun Yay, do heaven and hell exist?” Khun Yay simply answered, “Yes, they both exist. Heaven and hell are real. I’ve been there when I went to help my father. My father went to hell because he drank alcohol daily and would get drunk. I requested the Dhammakaya's help to bring my father into heaven. Would you like to go there? I will teach you, and we can go there together.”

It was a clear and direct answer that was completely different from any answers he had heard before. This indicated Khun Yay’s confidence in her experience and what she knew and saw. This is because Khun Yay had meditated in the Meditation Workshop with other nuns and monks when the Great Master, Luang Pu Wat Paknam, was still alive. Luang Pu Wat Paknam selected these monks and nuns because they had a remarkable concentration in meditation. At that time, Khun Yay meditated with determination for six hours during the day and six hours at night. She had superb results from her meditation experiences, and Luang Pu Wat Paknam extolled her among other meditators: “Daughter Chandra is the best. She is second to none.”

After meditating with Khun Yay for a short time, young student Chaiyaboon discovered the answers to the questions he had sought for so long: “Why were we born, and what is the true goal of life?” The results from meditation provided the answers

that “we were born to pursue perfection, and *Nibbāna* is the highest goal of everyone’s life.”

Perseverance in Meditation Practice until True Peace is Obtained

He had to dedicate his life to studying Dhamma to grasp and understand the answers thoroughly. His daily life revolved entirely around meditation. Every day at 6 a.m., he would trek from Kasetsart University to Wat Paknam, which required him to take three different buses. Whether he sat or stood on the bus, he always closed his eyes and meditated until he reached Wat Paknam around 8 a.m. He would then see Khun Yay to continue the next lesson on meditation practice until 8 p.m. He returned to Kasetsart University at around 10 p.m.

Even during the early morning hours, at 3 a.m. when most of his friends slept, Chaiyaboon would wake up to meditate because of favorable silence, and his body had just enough rest. He would meditate in an area where none of his friends would see him. But, sometimes, his friends would wake up in the middle of the night to use the restroom. When they saw him covered under a blanket, they would be startled. As they knew that he was meditating, they did not make fun of him or tell anyone. Once his

friends became more familiar with this, he invited those he was closest to to meditate with Khun Yay at Wat Paknam. Later, as his group of friends grew, his senior and junior friends followed him to the temple.

When it comes to studying at the university, an educated graduate tends to believe that well-rounded study needs to combine worldly knowledge and Dhamma knowledge. Worldly knowledge is necessary to help one earn a living. Dhamma knowledge instructs the mind to be virtuous and to ease any doubt about the secrets of life, such as, “Where do we go after we die? Do heaven and hell exist? How do we prove it?” This profound knowledge was not taught at any university but derived from the Lord Buddha’s wisdom. This caused Chaiyaboon to lean towards the study of Dhamma more than studies in the classroom. Even on the day he had an examination in the morning, he would take the bus to meditate in the afternoon. He did this regularly until he graduated.

With a determined attitude towards meditation and his respect for his teacher’s teachings, young Chaiyaboon excelled in his progression when it came to meditation. This pleased Khun Yay greatly. Even people who practiced meditation with Khun Yay before acknowledged his proficiency. Hence, Khun Yay was comfortable in allowing him to lead the meditation for patrons and supporters. Once he meditated deeply and attained inner peace, his confidence in the knowledge found in Buddhism continued

to increase. He saw that the fruits of meditation could release human beings from suffering. He had indisputably answered the many unresolved questions he had in his mind.

Moving Towards the Saffron Robe

Later, young Chaiyaboon realized that knowledge of the world could not truly keep humankind from suffering or attaining true happiness; only the wisdom derived from meditation could help. He then decided to ask Khun Yay for permission to become ordained as a monk. Khun Yay refused his request for the ordination and urged him to finish his degree first. She reasoned,

“You have to be knowledgeable in the world and be a scholar in Dhamma, too, so that you will benefit Buddhism once you have been ordained. You can’t be dependent only on Buddhism.”

He respectfully followed her recommendation. Through his recollection of Khun Yay’s benevolence for the kindness she bestowed with the teachings of Dhamma, along with an act to demonstrate his gratitude, on Khun Yay’s birthday in 1968, Chaiyaboon wanted to present a gift to her by making a vow of truthfulness and to remain celibate for the remainder of his life. This was considered the most precious gift because, for the person who wishes to advance consistently in his meditation,

it is essential to have the highest degree of purity and chastity and remove all the burdens of the life of a householder. Khun Yay was pleased with his incredible determination. She felt she hadn't wasted her efforts devoting herself to teaching and mentoring him.

In April of 1969, Chaiyaboon graduated with a Bachelor's degree with a major in Agricultural Economics. After receiving his degree, he immediately informed his father of his desire to ordain for life in the Buddhist monkhood. It took considerable time before his father accepted and rejoiced in his son's willingness to ordain since he kept his promise of completing his college education before becoming ordained. His mother also rejoiced in his ordination with great joy and delight when he asked for her permission to ordain, so that he could extend the livelihood of Buddhism. August 27, 1969, a full moon day on the ninth month of the lunar calendar, was an auspicious day as Mr. Chaiyaboon Suthipol donned the saffron robe and became a monk, as he had wished, at the chapel of Wat Paknam Bhasicharoen. The Most Venerable Phrathepwarawaetee (currently, Somdejphra-maharatchamangkalajahn, Abbot of Wat Paknam Bhasicharoen, Thailand) was his preceptor, Venerable Phrakrupipatdham-makanee was his senior examining monk (Kamavacacariya) at the ordination, and Venerable Phravicheankawee was his junior examining monk (Anusavanacariya). He received the monastic title

“Dhammajayo,” which means “The victor through Dhamma.”

Later on, Luangpor Dhammajayo reflected on ordination: “Ordaining as a Buddhist monk is not an easy task; just simply donning a saffron robe is not enough. One must train oneself to take 227 precepts and the daily routine of a monk’s life, per monastic disciplines. If one wishes to attain full fruition from the merit accrued from ordaining, one must be able to be a refuge for Buddhism, not just taking refuge in Buddhism.” Such solid principles are not so easily come by; one must study and train oneself to realize the significance of the Lord Buddha’s teachings. Based on the aforementioned quotation, if one truly grasps the concept of Luangpor Dhammajayo’s words, one will have the willpower to dedicate one’s life to Buddhism. His sole purpose in becoming a monk was to spread the teachings of Lord Buddha all over the world. His ordination was a great example that allowed many followers to come and ordain as he did, and this tradition continues to this day.

Transforming the Paddy Field into a Sacred Land

In his new life as a monk, Luangpor Dhammajayo was disciplined in the monastic codes of conduct and studied hard in the Lord Buddha’s Teachings. During all this, he also regularly gave sermons to laypeople at ‘Ban Dhammaprasit’

(Meditation Centre in Wat Paknam) instead of Khun Yay. Until ‘Ban Dhammaprasit’ became so overcrowded that people had to sit in the street to be able to listen to his sermons, it was now time for the community to relocate to a more expansive area. It was up to Luangpor Dhammajayo’s team, which consisted of extraordinary young men and women with a comprehensive knowledge of the world and the perseverance to complete any given task.

Magha Puja Day, February 23, 1970 (2513 B.E.), was the groundbreaking day for constructing Wat Phra Dhammakaya. The construction budget was only 3,200 baht and 80 acres of land, which Khun Ying Prayad Phaetayapongsa-Visudhadhībodi donated. The team helped each other build the temple, giving all their effort, working hard to their utmost capability, and willing to devote their life to Buddhism’s benefit. They even economized their daily expenses by consuming simple food, which was only necessary for energy and not pleasure. Nevertheless, their hearts were still filled with encouragement that they would achieve the goal despite not being able to see any solutions at that time. One of the main problems throughout the construction was raising the necessary funds. About the construction of Wat Phra Dhammakaya, Luangpor Dhammajayo stated, “With all the necessities that have been donated to the temple, laypeople have paid homage to the Triple Gems and then made a resolution prayer powered by the merit of having made these donations. Therefore, we must make full use

of all necessities given.” For this reason, all the construction of Wat Phra Dhammakaya has been done to withstand the test of time.

Its simplicity in design was to ensure low-cost maintenance and yet is still able to keep its refined elegance. These buildings are symbols of Buddhism for people to come and pay homage to. The chapel is an example of this simple, economical elegance. It is one of the most used buildings at Wat Phra Dhammakaya.

For instance, the concrete used to construct the chapel was not ordinary. The best sand had to be selected from the dunes on the coastline and transported up the Chao Phraya River via barges. The concrete itself also had to be of the best quality. Once the mix was available, it had to undergo rigorous testing to ensure long-lasting quality, and only when the specialist team had given its approval did the construction continue.

Even with the chapel’s outer wall, the gravel used had to be selected by hand. It had to be the whitest and purest and similar in size to a grain of rice. At that time, the supporters and locals were so impressed with the attention to detail that they chipped in and helped select the gravel with their hands.

From the past until today

Wat Phra Dhammakaya today has gone through a long time for four decades with the determination to spread Buddhism for lasting peace for humanity.

Back in the day, the land on which Wat Phra Dhammakaya was founded was just a rice field stretching as far as the eye could see, glistening with the sun's flames. There were no trees, big or small, nor any permanent objects. At night, there were only dazzling stars filling the sky.

On Magha Puja Day, February 20, 1970, a group of people who believed in Buddhism consisting of Venerable Dhammajayo, at that time he had only been ordained for one year, and the Masternun Kun Yay Achan Maharattana Upasika Chan Nonyung (aged 61) and disciples had joined together to dig the first lump of soil to build the Buddhist Center for Dhamma Practice. It was built on the land donated by Khunying Prayat M.D. Phongsa Wisutthathibodi, the now-known area of 196 Rai (Buddhachak Dhamma Practice Center, received Wisungkamsima and later changed its name to "Wat Phra Dhammakaya" on April 29, 1981) according to the concept of

“Building a temple to a true temple,
to ordain monks to be true monks
and teach people to be good people”

Biographie

von

Luangpor Dhammajayo

Geboren, um die Harmonie wiederherzustellen

Phrarajbhavanavisudh (Luangpor Dhammajayo) wurde als Chaiyaboon Suthipol am Samstag, dem 22. April 1944, der ersten Nacht des zunehmenden Mondes im 6. Monat des Mondkalenders um 18 Uhr geboren. Er wuchs in einem kleinen Haus am Ufer des Chao Phraya Flusses in einem Unterbezirk von Ban Paeng, im Bezirk Promburi, in der Provinz Singhburi auf. Sein Vater, Janyong Suthipol, arbeitete als Ingenieur in der Abteilung für Industriefabriken des Industrieministeriums, und seine Mutter war Juree Suthipol.

Dies führte dazu, dass er sich an einen Traum seiner Mutter erinnerte, der sich in der Provinz Phichit ereignete, wo sie lebten, bevor sie nach Singburi zogen. Als sie schwanger war, träumte sie von einem heiligen Buddha-Bildnis aus Pichit, genannt „Luangpor Petch“, das die Menschen verehrten. Er schenkte ihr ein wunderschönes Kind und sagte:

„Dieser Junge ist ein ganz besonderes Kind. Bitte kümmere dich sehr gut um ihn. Er wird in Zukunft eine Zuflucht für die Menschen sein.“

Später träumte sie, dass sie ein sehr schönes Buddha-Bildnis erhielt, das sie reinigte und polierte, bis es noch glänzender war. Während sie die Statue polierte, wurde sie zu einem hellen Licht, das über die ganze Stadt strahlte und sie in einem unendlichen Glanz erstrahlen ließ.

Ihre Träume brachten allen in der Familie Glück, vor allem ihrem Mann Janyong, der die Absicht hatte, sein erstes Kind zu maximalem Fortschritt und Wohlstand zu verhelfen, damit es allen ein Vorbild sein konnte.

An dem Tag, an dem Chaiyaboon geboren wurde, ereignete sich ein glückliches Ereignis. Alle seine Verwandten, die verärgert waren und sich seit langem nicht mehr gesehen hatten, wurden durch die Geburt ihres ersten Neffen zur Familienharmonie zurückgeführt.

Die Geburt des kleinen Jungen war ein verheißungsvolles Ereignis für die Harmonie, wie Regen, der auf trockenen und rissigen Boden fällt und ihn wieder glatt macht.

Ein Kindheitsleben, das sich wie der Strom des Wassers vorwärts bewegt

Da sein Vater als Regierungsangestellter regelmäßig in verschiedene Provinzen umziehen musste, wurde Chaiyaboon von seiner Mutter und seinen Cousins aufgezogen. Da er regelmäßig umziehen musste, meldete sein Vater, der sich um die Ausbildung und die Zukunft des Jungen sorgte, seinen Sohn in der ersten Klasse der Talapatsuksa School an, einem Internat in Sao-Shingsha in Bangkok.

Dies war ein Glücksfall für den jungen Schüler. Der Besitzer des Internats, das er besuchte, war von königlichem Blut und hatte selbst keine Kinder. Er liebte den Jungen sehr und fragte den Vater des Jungen, ob er ihn als seinen Erben adoptieren könne. Da Chaiyaboon der einzige und geliebte Sohn der Familie war, lehnte sein Vater das Angebot ab. Der Besitzer liebte ihn jedoch weiterhin und brachte ihn immer wieder in den Sra Pratum Palast. So hatte er die Möglichkeit, die Sitten und Gebräuche der königlichen Familie kennen zu lernen. Es gab ihm auch die Möglichkeit, zusammen mit dem Besitzer der Schule regelmäßig mit den Mönchen *Puñña* zu erwerben. Dies war der Beginn des Interesses des Jungen am Dhamma.

1950 erhielt sein Vater den Befehl, nach Phetchaburi umzusiedeln. Chaiyaboon musste von dem Schulbesitzer getrennt werden, da er in die vierte Klasse der Aroonpradit-Schule wechselte. Nachdem er etwas mehr als ein Jahr bei seinem Vater gelebt hatte, wechselte er an die Sarasit Pithayalai School, eine berühmte Schule im Bezirk Banpong in der Provinz Rajchaburi. Sein Vater erlaubte ihm, bei einem gutherzigen und großzügigen Lehrer, Samarn Sang-Aroon, zu bleiben, bis er die neunte Klasse abgeschlossen hatte.

Im Alter von dreizehn Jahren bestand Chaiyaboon die Aufnahmeprüfung für die zehnte Klasse der Suankularb Wittayalai School in Bangkok. Er war einer von einhundertfünfzig Schülern, die die Prüfung aus einem Pool von fünfhundert Kandidaten

bestanden. Da er die meiste Zeit auf sich allein gestellt war, lernte er, wie man sparsam lebt und spart. Diese Erfahrung machte ihn stark, selbstbewusst und verantwortungsbewusst, was ihn von anderen Jungen, die in wohlhabenden Familien aufwuchsen, unterschied.

Seine Kindheitserfahrungen bereiteten ihn auf seine wichtigen zukünftigen Aufgaben vor, und nach langer harter Arbeit erreichte er schließlich seinen Traum.

Seine großen Kindheitsträume

Chaiyaboons unbedingter Wille, Wissen über die Welt zu erlangen und der Beginn, Wissen über den Buddhismus zu erlangen. Der junge Chaiyaboon war sehr wissbegierig und verbrachte seine Freizeit gerne damit, an Bücherständen oder auf Märkten, wo es eine Vielzahl von Büchern zu kaufen gab, mehr Wissen zu erwerben. Im Gegensatz zu anderen Teenagern in seinem Alter, die den ganzen Tag nur Spaß haben wollten, verbrachte er seine Zeit gerne in und um Khlong Lod und Sanam Luang. Er trug immer ein T-Shirt und seine Lieblingsshorts und las Bücher an verschiedenen Ständen.

Wenn er Bücher über Dhamma fand, las er sie immer und immer wieder. Je mehr er las, desto mehr verfeinerte er seine Gedanken, um das Leiden in der Welt besser zu verstehen. Sogar Biografien bedeutender Persönlichkeiten las er immer wieder, so dass er sich alle ihre Namen und Beiträge genau einprägen konnte. Dies warf Fragen in seinem Kopf auf: Warum wurden wir geboren? Was ist das Ziel des Lebens? Diese Fragen waren für jemanden in seinem Alter zu fortgeschritten. Im Alter von dreizehn Jahren schrieb er seine Gedanken in einem Tagebuch nieder:

„Wenn ich weltliche Interessen verfolgen würde, würde ich das höchste Ziel erreichen wollen. Wenn ich religiöse Interessen verfolge, möchte ich das höchste Dhamma erreichen und den Buddhismus in der ganzen Welt verbreiten.“ Wer hätte sich vorstellen können, dass der Traum eines jungen Mannes wahr werden würde? Denn heute ist dieser Mensch zu einem verehrten Abt geworden, der die Sonne des Friedens durch Meditation zum Strahlen gebracht hat und sie in der ganzen Welt für alle Friedensliebenden erstrahlen lässt.

Die Suche nach den Antworten des Lebens

Während er die Suankularb Wittayalai-Schule besuchte, hatte er Gelegenheit, Dhamma-Vorträge von vielen Gelehrten zu hören, und das inspirierte ihn und seine Freunde, eine buddhistische Jugendgesellschaft zu gründen. Wo auch immer Dhamma-Vorträge stattfanden, ob im Mahathat-Tempel in Lan Asoke oder an anderen Orten, er war immer dabei.

Als er ein Teenager wurde, wuchs sein Verlangen, mehr Dhamma zu lernen. Wann immer er freie Zeit hatte, stahl er sich an ruhige Orte, um über die Fragen nachzudenken, die ihm im Kopf herumschwirrten.

Warum wurden wir geboren? Wohin gehen wir, nachdem wir gestorben sind? Gibt es *Puñña* und *Pāpa*?

Er las und studierte buddhistische Texte, die besagten: Nur das Dhamma des Buddha zu kennen, ist nicht genug. Es ist so, als hätte man nur ein Auge. Man wird nur ein Experte auf dem Gebiet des Dhamma-Wissens sein, aber welchen Nutzen man daraus ziehen kann, erfährt man nie, weil man es nie in die Praxis umsetzt. Dann bleiben mehr Fragen offen.

Er starrte regelmäßig in den weiten Himmel, als ob er versuchte, die Antworten auf die Fragen zu finden, die tief in seinem Geist wohnten. Er unterschied sich von anderen Menschen in seinem Alter, die nur daran interessiert waren, Spaß zu haben, an die Zukunft und den Reichtum zu denken, einen Lebenspartner zu haben oder sich anderweitig abzulenken. Aber in den entschlossenen Augen des kleinen Jungen hinter der dunklen Brille war er entschlossen und suchte weiter nach Antworten. Er recherchierte ständig in verschiedenen Büchern und suchte nach dem Wissen vieler bekannter Gelehrter.

Funken von Antworten

Dann stieß er eines Tages auf ein Buch mit dem Titel „Dhammakaya“. Dieses Buch war im Format einer Predigt des Great Master Phramongkolthepmuni (Sodh Candasaro) oder Luang Pu Wat Paknam geschrieben. Es gab ein besonderes Zitat: „Wenn man dem rechten Pfad des Buddhismus folgen will, muss man so lange praktizieren, bis man ein vollständiges Verständnis erlangt.“ Das Wort „Dhammakaya“ sprach ihn an. Der Große Meister sagte: „Dhammakaya ist der Buddha“. Er bezog sich so-gar auf einen Pali-Begriff aus der Tripitika:

„Dhammakayo aham itipi,“ (Pali)

um zu bestätigen, dass der Buddha der Dhammakaya ist.

Am Ende dieses Buches wurde bestätigt, dass Wat Paknam in der Lage war zu lehren, bis er vollständiges Verständnis und Einsicht erlangt hatte.“ Diese Aussage erfreute ihn, denn er wusste, dass er den richtigen Weg gefunden hatte.

Später las er einen Artikel im „Vipassana Bantuengsarn“, der von den Fortschritten in der Meditation von Khun Mae Acariya Chandra, einer Expertin der Dhammakaya-Meditation, berichtete. Sie war eine Nonne, die eine Schülerin von Phramongkolthepmuni (Sodh Candasaro), Luang Pu Wat Paknam, war. Dies veranlasste Chaiyaboon, die Meditation im Tempel zu erlernen. Von diesem Zeitpunkt an plante er, zum Wat Paknam zu gehen, um die Dhammakaya-Meditation zu studieren.

Die Suche nach einem Lehrer

Im Jahr 1963, im Alter von neunzehn Jahren, bereitete er sich auf die Aufnahmeprüfung für ein Universitätsstudium vor. Der junge Mann fasste den Entschluss, zum Wat Paknam Bhasicharoen zu gehen, um Khun Mae Acariya Chandra zu treffen und die Dhammakaya-Meditation zu studieren. Als er im Tempel

ankam, fragte er verschiedene Leute: „Kennt jemand Khun Mae Acariya Chandra?“, aber niemand wusste etwas. Sie sagten ihm: „Es gibt keinen Khun Mae Acariya Chandra. Es gibt nur einen Teacher Chandra.“ Das ließ ihn glauben, dass es sich um zwei verschiedene Personen handelte. Da er sie nicht finden konnte, konzentrierte er seine Bemühungen auf die Aufnahmeprüfung. Er bestand die Prüfung und wurde an der Kasetsart-Universität angenommen.

Im ersten Semester war er sehr konzentriert in seinem Studium. Später, am Ende des ersten Semesters, tauchte der Gedanke an ein Treffen mit Khun Mae Acariya Chandra wieder auf. Also beschloss er, im Oktober 1963 erneut ins Wat Paknam zu gehen, konnte sie aber immer noch nicht ausfindig machen. Später schlug jemand vor, dass er, wenn er ernsthaft meditieren lernen wollte, von einem älteren Mönch lernen sollte, der gerne die Dhammakaya-Meditationstechnik lehren würde. Nachdem er eine Zeit lang meditiert hatte, erfuhr er von einem gleichaltrigen Meditierenden, dass Khun Mae Acariya Chandra der Lehrer Chandra war. Also wurde er zu Lehrer Chandra gebracht. Schließlich hatten sie beide die Gelegenheit, einander zu treffen.

Die Entdeckung einer Lehrerin, die ihm den Weg zum Frieden zeigte

Als er Khun Yay (Khun Mae Acariya Chandra) zum ersten Mal traf, war sie dreiundfünfzig Jahre alt. Sie sah aus wie eine gewöhnliche Nonne, die sehr dünn war, aber ihre Augen waren strahlend und leuchtend; ein Zeichen für jemanden mit extremem Wissen. Sie war fest, stark, kraftvoll und strotzte vor Freundlichkeit.

Obwohl sie weder gebildet noch lesen und schreiben konnte, konnte sie klare, tiefgründige Antworten auf tiefe Dhamma-Fragen geben. Ihre tiefgründigen Antworten erhellten den Geist der Menschen, brachten sie zum Innehalten und Nachdenken und befreiten sie von den starken Einflüssen der Weltanschauungen.

Bei ihrer ersten Begegnung glaubte der junge Mann, die Lehrerin gefunden zu haben, nach der er schon so lange gesucht hatte. Deshalb bat er sie voller Vertrauen, ihr Schüler zu werden. Später sagte Khun Yay zu ihm:

„Du bist diejenige, um deren Geburt Luangpor Wat Paknam mich während des Weltkriegs gebeten hat.“

Diese Aussage war ihm unklar, aber die Worte, die Khun Yay sagte, waren richtig, da er während des Zweiten Weltkriegs

geboren wurde. Von da an war Chaiyaboon zuversichtlich, dass er den richtigen Lehrer gewählt hatte, denn das Wissen, das er von Khun Yay erhielt, ermöglichte es ihm, alles anzusprechen und zu klären, was er einst in Frage gestellt hatte. Dies inspirierte ihn auch dazu, den Frieden, der im Buddhismus zu finden ist, in der ganzen Welt zu verbreiten. Dies half ihm, seinen großen Traum, den er als Kind hatte, zu verwirklichen. Wenn der junge Mann Zweifel oder Fragen hatte, fragte er Khun Yay, und sie konnte ihm alles beantworten, mehr als er erwartet hatte, was ihn noch mehr anspornte. Dies ermutigte ihn, die buddhistischen Lehren zu verbreiten und der ganzen Welt Frieden und Harmonie zu bringen.

Das Ziel des Lebens verstehen

Am ersten Tag der Meditationspraxis mit Khun Yay war die erste Frage, die der neue Schüler stellte: „Khun Yay, gibt es Himmel und Hölle?“ Khun Yay antwortete einfach: „Ja, sie existieren beide. Himmel und Hölle sind real. Ich war schon dort, als ich meinem Vater helfen wollte. Mein Vater kam in die Hölle, weil er täglich Alkohol trank und betrunken war. Ich bat den Dhammakaya um Hilfe, um meinen Vater in den Himmel zu bringen. Würdest du gerne dorthin gehen? Ich werde dich unterrichten und wir können gemeinsam dorthin gehen.“

Es war eine klare und direkte Antwort, die sich völlig von allen Antworten unterschied, die er bisher gehört hatte. Dies zeigte das Vertrauen, das sie in ihre Erfahrung und in das, was sie selbst wusste und sah, hatte. Das liegt daran, dass Khun Yay in der Meditationswerkstatt mit anderen Nonnen und Mönchen meditiert hatte, als der Great Master Luang Pu Wat Paknam noch lebte. Diese Mönche und Nonnen wurden von Luang Pu Wat Pak-nam ausgewählt, weil sie eine bemerkenswerte Konzentration in der Meditation hatten. Zu dieser Zeit meditierte Khun Yay mit Entschlossenheit sechs Stunden am Tag und sechs Stunden in der Nacht. Ihre Meditationserfahrungen waren so hervorragend, dass Luang Pu Wat Paknam sie unter den anderen Meditierenden mit den Worten lobte: „Tochter Chandra ist die Beste. Sie ist unübertroffen.“

Nachdem er nur kurze Zeit mit Khun Yay meditiert hatte, entdeckte der junge Student Chaiyaboon die Antworten auf die Fragen, nach denen er schon so lange gesucht hatte: „Warum wurden wir geboren, und was ist das wahre Ziel des Lebens?“ Die Ergebnisse der Meditation lieferten die Antworten: „Wir wurden geboren, um nach Vollkommenheit zu streben, und *Nibbāna* ist das höchste Ziel im Leben eines jeden Menschen.“

Beharrlichkeit in der Meditationspraxis, bis man wahren Frieden erlangt

Um die Antworten vollständig zu erfassen und zu verstehen, musste er sein Leben ernsthaft dem Studium des Dhamma widmen. Sein tägliches Leben drehte sich ganz um die Meditation. Jeden Tag um 6 Uhr morgens machte er sich auf den Weg von der Kasetsart Universität zum Wat Paknam, wobei er drei verschiedene Busse nehmen musste. Ob er im Bus saß oder stand, er schloss immer die Augen und meditierte, bis er gegen 8 Uhr morgens den Wat Paknam erreichte. Dann ging er direkt zu Khun Yay, um die nächste Lektion in Meditationspraxis zu erhalten, die bis 20 Uhr dauerte.

Selbst in den frühen Morgenstunden, um 3 Uhr morgens, wenn die meisten seiner Freunde schliefen, wachte Chaiyaboon auf, um zu meditieren, weil die Stille günstig war und sein Körper gerade genug Ruhe hatte. Er meditierte an einem Ort, an dem keiner seiner Freunde ihn sehen konnte. Aber manchmal wachten seine Freunde mitten in der Nacht auf, um auf die Toilette zu gehen. Als sie ihn unter einer Decke zugedeckt sahen, erschrecken sie. Da sie wussten, dass er meditierte, machten sie sich nicht über ihn lustig und erzählten es auch niemandem. Als seine Freunde damit vertrauter wurden, begann er, diejenigen, die ihm am nächsten standen, einzuladen, mit Khun Yay im Wat Paknam zu meditieren. Später, als sein

Freundeskreis größer wurde, folgten ihm auch seine Freunde aus der Oberstufe und aus der Mittelstufe in den Tempel. Was das Studium an der Universität anbelangt, so neigt ein gebildeter Absolvent dazu zu glauben, dass ein abgerundetes Studium sowohl weltliches Wissen als auch Dhamma-Wissen kombinieren muss. Weltliches Wissen ist notwendig, um den Lebensunterhalt zu verdienen, und Dhamma-Wissen dient dazu, den MInd zu unterweisen, um tugendhaft zu sein und alle Zweifel über die Geheimnisse des Lebens zu beseitigen, wie zum Beispiel: „Wohin gehen wir nach dem Tod? Gibt es Himmel und Hölle? Wie können wir das beweisen?“ Dieses tiefe Wissen wurde nicht an einer Universität gelehrt, sondern stammte aus der Weisheit des Buddha. Dies veranlasste Chaiyaboon, sich mehr dem Studium des Dhamma zuzuwenden als dem Studium im Klassenzimmer. Selbst an dem Tag, an dem er morgens eine Prüfung hatte, nahm er den Bus, um am Nachmittag zu meditieren. Das tat er regelmäßig, bis er seinen Abschluss machte.

Mit seiner entschlossenen Einstellung zur Meditation und seinem Respekt für die Lehren seines Lehrers machte der junge Chaiyaboon in Sachen Meditation große Fortschritte. Das gefiel Khun Yay sehr. Sogar Leute, die zuvor mit Khun Yay meditiert hatten, erkannten seine Fähigkeiten an. Daher erlaubte Khun Yay ihm gerne, die Meditation für Gönner und Unterstützer zu leiten. Nachdem er tief meditiert und inneren Frieden erlangt hatte, wuchs sein Vertrauen in das Wissen des Buddhismus weiter. Er erkannte, dass die Früchte der Meditation die

Menschen von ihrem Leiden befreien konnten und dass sie zweifellos eine Antwort auf die vielen ungelösten Fragen gaben, die er in seinem Kopf hatte.

Auf dem Weg zur safrangelben Robe

Später kam der junge Chaiyaboon zu der klaren Erkenntnis, dass das Wissen der Welt die Menschheit nicht wirklich vor dem Leiden bewahren oder wahres Glück erlangen konnte; nur die Weisheit aus der Meditation konnte helfen. Daraufhin beschloss er, Khun Yay um die Erlaubnis zu bitten, als Mönch ordiniert zu werden. Khun Yay lehnte nicht nur seine Bitte um die Ordination ab, sondern drängte ihn auch, zuerst sein Studium zu beenden. Sie begründete das so: „Du musst dich in der Welt auskennen und auch ein Gelehrter des Dhamma sein, damit du dem Buddhismus von Nutzen sein kannst, wenn du einmal ordiniert hast. Du kannst nicht nur vom Buddhismus abhängig sein.“ Er folgte respektvoll ihrer Empfehlung. In Erinnerung an Khun Yays Wohlwollen für die Güte, die sie ihm mit den Lehren des Dhamma erwiesen hatte, und als Zeichen seiner Dankbarkeit wollte Chaiyaboon ihr an Khun Yays Geburtstag im Jahr 1968 ein Geschenk machen, indem er ein Gelübde der Wahrhaftigkeit ablegte und für den Rest seines Lebens zölibatär blieb. Dies wurde als das wertvollste Geschenk angesehen, denn für eine Person, die in ihrer Meditation konsequent vorankommen will, ist

es unerlässlich, den höchsten Grad an Reinheit zu haben, was die Keuschheit betrifft, und alle Lasten des Lebens eines Hausherrn zu beseitigen. Khun Yay war sehr erfreut und glücklich über seine große Entschlossenheit. Sie hatte das Gefühl, dass sie ihre Bemühungen nicht vergeudet hatte, als sie sich der Unterweisung und Betreuung von ihm widmete.

Im April 1969 machte Chaiyaboon seinen Bachelor-Abschluss in Agrarwirtschaft. Nachdem er seinen Abschluss erhalten hatte, teilte er seinem Vater sofort seinen Wunsch mit, auf Lebenszeit in die buddhistische Mönchsgemeinschaft einzutreten. Es dauerte eine ganze Weile, bis sein Vater den Wunsch seines Sohnes akzeptierte und sich darüber freute, da er sein Versprechen einhielt, seine Hochschulausbildung abzuschließen, bevor er ordiniert wurde. Auch seine Mutter freute sich sehr über seine Ordination, als er sie um die Erlaubnis bat, ordinieren zu dürfen, damit er den Lebensunterhalt des Buddhismus erweitern konnte. Der 27. August 1969, ein Vollmondtag im neunten Monat des Mondkalenders, war ein verheißungsvoller Tag, an dem Chaiyaboon Suthipol die safranfarbene Robe anlegte und in der Kapelle des Wat Paknam Bhasicharoen Mönch wurde, wie er es sich gewünscht hatte. Der Ehrwürdige Phrathepwarawaetee (derzeit Somdejphramaharatchamangkalajahn, Abt des Wat Paknam Bhasicharoen, Thailand) war sein Lehrer, der Ehrwürdige Phrakrupipatdhammakanee war sein oberster Prüfungsmönch (Kamavacacariya) bei der Ordination, und der Ehrwürdige Phravicheankawee

war sein unterster Prüfungsmönch (Anusavanacariya). Er erhielt den Mönchstitel „Dhammajayo“, was „Der Sieger durch Dhamma“ bedeutet.

Später äußerte Luangpor Dhammajayo seine Gedanken zur Ordination wie folgt: „Die Ordination zum buddhistischen Mönch ist keine leichte Aufgabe, es reicht nicht aus, einfach nur eine safranfarbene Robe anzuziehen. Man muss sich darin üben, 227 Gelübde abzulegen sowie die tägliche Routine eines Mönchslebens in Übereinstimmung mit den klösterlichen Disziplinen. Wenn man die volle Frucht des Verdienstes aus der Ordination erlangen will, muss man in der Lage sein, eine Zuflucht für den Buddhismus zu sein und nicht nur Zuflucht zum Buddhismus zu nehmen“. Solch solide Prinzipien sind nicht so leicht zu bekommen, man muss sie selbst studieren und trainieren, um die Bedeutung der Lehren des Buddha zu erkennen. Wenn man das Konzept von Luangpor Dhammajayos Worten wirklich begreift, wird man die Willenskraft haben, sein Leben dem Buddhismus zu widmen“, heißt es in diesem Zitat. Sein einziges Ziel, Mönch zu werden, war es, die Lehre Buddhas in der ganzen Welt zu verbreiten. Seine Ordination war ein großartiges Beispiel, das es vielen Anhängern ermöglichte, sich wie er zu ordinieren, und diese Tradition wird bis heute fortgesetzt.

Die Verwandlung des Reisfeldes in ein heiliges Land

In seinem neuen Leben als Mönch war Luangpor Dhammajayo sehr diszipliniert in Bezug auf die klösterlichen Verhaltensregeln und studierte sehr intensiv die Lehren Buddhas. Während all dieser Zeit hielt er anstelle von Khun Yay regelmäßig Predigten für Laien im Ban Dhammaprasit“ (Meditationszentrum im Wat Paknam). Bis das „Ban Dhammaprasit“ so überfüllt war, dass die Menschen auf der Straße sitzen mussten, um seine Predigten hören zu können, war es nun an der Zeit, dass die Gemeinschaft in ein größeres Gebiet umzog. Es war die Aufgabe von Luangpor Dhammajayos Team, das aus besonderen jungen Männern und Frauen bestand, die über ein umfassendes Wissen über die Welt verfügten und die Ausdauer hatten, jede Aufgabe zu erfüllen.

Am Magha-Puja-Tag, dem 23. Februar 1970 (2513 B.E.), erfolgte der erste Spatenstich für den Bau des Wat Phra Dhammakaya. Das Budget für den Bau betrug nur 3,200 Baht zusammen mit 80 Hektar Land, das von Khun Ying Prayad Phaetayapongsa Visudhadhibodi gestiftet wurde. Das Team half sich gegenseitig beim Bau des Tempels, indem es seine ganze Kraft einsetzte, hart arbeitete und bereit war, sein Leben zum Wohle des Buddhismus zu opfern. Sie sparten sogar an ihren täglichen Ausgaben, indem sie nur das konsumierten, was für die Energie und nicht für das Vergnügen notwendig war. Dennoch

waren ihre Herzen von der Ermutigung erfüllt, dass sie das Ziel erreichen würden, obwohl sie zu diesem Zeitpunkt keine Lösungen sehen konnten. Eines der Hauptprobleme während des Baus war die Beschaffung der erforderlichen Mittel. In Bezug auf den Bau des Wat Phra Dhammakaya erklärte Luangpor Dhammajayo: „Mit all den notwendigen Dingen, die für den Tempel gespendet wurden, haben die Laien den Dreifachen Edelsteinen gehuldigt und dann ein Entschlussgebet gesprochen, das durch das *Puñña* dieser Spenden angetrieben wurde. Aus diesem Grund wurde der gesamte Bau des Wat Phra Dhammakaya so ausgeführt, dass er dem Test der Zeit standhält.

Die Einfachheit des Designs sollte eine kostengünstige Instandhaltung gewährleisten und dennoch seine raffinierte Eleganz bewahren. Diese Gebäude sind Symbole des Buddhismus, die von den Menschen aufgesucht werden, um ihnen zu huldigen. Die Kapelle ist ein Beispiel für diese schlichte, sparsame Eleganz und gleichzeitig eines der meistgenutzten Gebäude im Wat Phra Dhammakaya. Der Beton, der für den Bau der Kapelle verwendet wurde, war kein gewöhnlicher Beton. Der beste Sand musste aus den Sanddünen an der Küste ausgewählt und mit Lastkähnen den Chao Phraya Fluss hinauf transportiert werden. Auch der Beton selbst musste von bester Qualität sein. Sobald die Mischung zur Verfügung stand, musste sie strengen Tests unterzogen werden, um eine dauerhafte Qualität zu gewährleisten, und erst wenn das Expertenteam seine

Zustimmung gegeben hatte, konnte mit dem Bau begonnen werden. Auch bei der Außenwand der Kapelle musste der verwendete Kies von Hand ausgewählt werden. Es musste der weißeste und reinste sein und die Größe eines Reiskorns haben. Damals waren die Unterstützer und Einheimischen so beeindruckt von der Liebe zum Detail, dass sie mit anpackten und den Kies mit ihren eigenen Händen aussuchten.

Von der Vergangenheit bis heute

Wat Phra Dhammakaya hat eine lange Zeit hinter sich, vier Jahrzehnte, in denen es entschlossen war, den Buddhismus zu verbreiten und der Menschheit dauerhaften Frieden zu bringen.

Damals war das Land, auf dem das Wat Phra Dhammakaya gegründet wurde, nur ein Reisfeld, so weit das Auge reichte, das in den Flammen der Sonne glitzerte. Es gab keine Bäume, weder große noch kleine, noch irgendwelche festen Objekte. Nachts füllten nur schillernde Sterne den Himmel.

Am MaghaPuja-Tag, dem 20. Februar 1970, hatte sich eine Gruppe von Menschen, die an den Buddhismus glaubten, bestehend aus dem Ehrwürdigen Dhammachayo, der damals erst seit einem Jahr ordiniert war, und der Masternonne Kun Yay

Achan Maharattana Upasika Chan Nonyung (61 Jahre alt) und seinen Schülern, zusammengetan, um den ersten Erdklumpen für den Bau des Buddhistischen Zentrums für Dhamma-Praxis auszuheben. Es wurde auf dem von Khunying Prayat M.D. Phongsa Wisutthathibodi gespendeten Land gebaut, dem heute bekannten Gebiet von 196 Rai (das Buddhachak Dhamma Practice Center erhielt den Namen Wisungkhamtima und wurde später am 29. April 1981 in „Wat Phra Dhammakaya“ umbenannt), gemäß dem Konzept „Einen Tempel zu einem wahren Tempel zu bauen, um Mönche zu ordinieren, damit sie wahre Mönche werden und Menschen lehren, gute Menschen zu sein“.

法胜大师略传

为和谐而生

法胜师父，俗名叫作差雅朴·苏惕婆，出生于1944年4月22日星期日傍晚六点。他在信武里府蓬武里县辨别区渭南河边的一栋小屋长大。他的父亲名叫詹勇·苏惕婆，是工业部门里的一名工程师；他的母亲名叫朱利·苏惕婆。

他的母亲在披集府怀孕时，曾梦见受当地居民敬仰的“翻师父”将一个漂亮的孩子交给她，并说：“这是非常特别的孩子，要好好照顾他，未来他将成为人们的依靠。”过后，她再次梦到自己得到了一尊庄严的佛像，想将它清洁干净。当她在擦拭佛像时，佛像发出的光芒照耀了整座城市。

她的梦给全家人带来了快乐，特别是丈夫詹勇立志要好好抚育自己的第一个孩子，让他获得巨大的成就，成为众人的楷模。

在差雅朴·苏惕婆出生当天便出现了一个吉祥的征兆——那些之前因矛盾而许久不曾来往的亲戚，突然因为这个外甥的出生而恢复了家族的和谐。

差雅朴·苏惕婆的出生是吉祥的象征，犹如雨水浇灌龟裂已久的土地，使之滋润如初。

如流水般的童年

由于父亲是一位公务员，所以常被调派到各府工作。差雅朴·苏惕婆便由母亲和表兄妹们抚养。因为常常搬家，父亲对差雅朴·苏惕婆的教育非常关心，就为儿子报读位于邵兴杉区的塔拉帕·苏卡萨寄宿学校念书。当时这所寄宿学校的主席具有皇族血统，可惜没有生养，他非常喜欢差雅朴·苏惕婆，就请求收养为继承人。可是因为差雅朴·苏惕婆是家中独子，所以父亲拒绝了对方的请求。但那位主席由于很喜欢差雅朴·苏惕婆，就经常带他去沙芭吞皇宫，这也使他有学习皇家礼仪并接触到皇宫里的法师，进而开始对佛法产生兴趣。

1950年，父亲被调派到碧武里府工作，他也需要转校到阿仑帕蒂学校继续读第四级，于是就此和那位主席分别。他跟父亲住了一年多，又被迫转到叻武里府班蓬县的萨拉斯提批沓亚莱学校就读。父亲让他和一位善良大方的萨玛桑阿仑老师同住，直到初中三年级毕业。

十三岁时，差雅朴·苏惕婆考进曼谷的玫瑰园中学就读高中一年级。这次录取是从五百名考生中选一百五十名，他正是其中一位。平日里他是一个节俭自律的人，良好的经验和生活习惯使他成为一个精力充沛、自信、有责任感，有别于其他富家子弟。

童年的经历让他为未来肩负的重要使命做好准备，而日后付出的漫长努力，终于让他实现了梦想。

童年的大梦想

差雅朴·苏惕婆一边认真学习世俗知识，一边开始学习佛教知识。他有强烈的求知欲，喜欢把时间花在逛书店或市场上，只为了寻找更多课外书籍充实自己。他有别于那些整天玩乐的同龄人，穿着自己喜欢的汗衫和短裤在各个书店里翻阅书籍。如果他找到喜欢的佛法书籍，会爱不释手地反复阅读。越是阅读，越能净化心灵，也使他更了解这世间的苦。除此之外，连名人自传也未曾遗漏，饱览无数，能够正确记得那些人的名字和事迹。与此同时，有些问题常在他的脑海里浮现：我们出生为了什么？生命的目标是什么？这些问题对他这个年仅十三岁的孩子来说实在太深奥，于是他便将自己的一些感想写进日记：

“如果我在世俗生活，就要达成世俗中最高的成就；如果我要出家修行，就要证得究竟之法，将佛教弘扬到全世界。”

谁会想到这位年轻人的梦想竟会成真？如今他已成为一所令人向往的佛教寺院的住持，并通过静坐让和平之光普照世间每一位爱好和平的人。

找寻生命的答案

在玫瑰园中学就读期间，差雅朴·苏惕婆有机会聆听不同讲师的佛法讲座，也因此激发他和朋友们成立了一个青年佛教团体。每当有佛法讲座，就算远至玛哈泰寺或其他地方，他都会设法去听课。

青年时期，他对佛法的兴趣有增无减。只要有空闲时间，他就会躲到僻静的地方，深思那些时常徘徊在心的问题——我们生来为了什么？我们死后会去哪里？善业和恶业真的存在吗？他通过阅读和研究经典，深入地领悟了佛陀的教诲：如果仅仅了解佛法而没有去实践，就犹如盲人摸象，只会成为一个讲经说法的学者，虽然精通义理，但却没有体验过真正的利益，然后又再次怀疑和质问自己。

他常常仰望天空，仿佛在寻找那些萦绕在心灵深处的问题的答案。这使得他的想法有别于一般的同龄人，他们只专注于追逐未来的成就、财富和伴侣。但他却坚持不懈地寻找那些问题的答案，继续阅读更多经典，并向远近闻名的学者请教。

答案的火花

有一天，差雅朴·苏惕婆翻阅到一本名为《法身》的书籍。这是一本收集帕世乍能县北挽寺帕蒙昆贴牟尼祖师（法号：湛塔萨罗）的开示所编成的书籍，其中有一句特别的格言：“如果要正确地走在佛教道路上，必须做到明了和证入“法身”。

“法身”一词引起了他的兴趣。帕蒙昆贴牟尼祖师还说：“法身即是如来。”这与巴利三藏中的记载“如来即是法身”保持一致。这本书的结尾还明确说：“北挽寺能教导人明了

和证入法身”。这段叙述让他倍感兴奋，因为他知道已经找到了自己所要寻找的正确道路。

不久之后，他又读到一本杂志《毗婆奢那办凳萨》，里头讲述一位法身法门深修者“詹妈妈”的事迹。她是一位八戒女，也是北榄寺帕蒙昆贴牟尼祖师的杰出弟子。这使他萌生想要到北榄寺学习静坐的想法，于是立刻在心里升起一个念头“北榄寺在哪里”。

寻访名师

1963年，十九岁的差雅朴·苏惕婆准备报考大学的入学考试。与此同时，差雅朴还决定前往北榄寺寻找詹妈妈学习静坐。他来到寺院向许多人打听詹妈妈的消息，可是人们却告诉他：“这里没有詹妈妈，只有詹师父。”这使他误以为这是两个不同的人，最终无缘遇见詹老奶奶。他只好回去专心准备入学考试，最终也顺利考进了农业大学。

第一个学期，新生差雅朴·苏惕婆一心专注于学业。当学期结束后，寻找詹妈妈的念头再次浮现。同年十月，他决定再次前往北榄寺，可惜又是失望而归。后来有人建议他若想学习静坐，可以向年迈的法师学习，他会很乐意教导静坐。学习一段时间后，他从一位同修那得知原来詹师父就是詹妈妈，然后他便去拜见詹师父，两个人终于相遇了。

得遇指引通往和平之路的明师

第一次见到詹老奶奶时，她已经五十三岁，看上去像普通的八戒女，身材消瘦，却有智者一般炯炯有神的眼睛。她稳重、慈悲且精力充沛。虽然她目不识丁，却能解答深奥的问题，而且给予的答案总能让人获益良多，杂念止歇、离苦得乐。她的话语为这个世间带来了强而有力的良好影响。

初次见面，差雅朴·苏惕婆就相信自己已寻到明师，所以决意要成为詹老奶奶的学生。后来詹老奶奶对他说：“你是北揽寺祖师在第二次世界大战时期请下来降生的人。”当时他并不太明白这句话的意思。但詹老奶奶的话却很明确，因为他的确是出生于第二次世界大战。

从那时候开始，差雅朴·苏惕婆就确信詹老奶奶就是自己的明师，因为他从詹老奶奶那获得的知识能解答自己所有的疑问。这也激发他要将从佛教中找到的和平弘扬到全世界，从而实现自小心怀的伟大梦想。

如果差雅朴·苏惕婆心里有任何疑问或问题就去问詹老奶奶，而她也总能回答他提出的所有问题，甚至胜过他的期盼。这也更能激发他的斗志，激励他要把佛教的和平传播到全世界。

明确生命的目标

第一天，差雅朴•苏惕婆跟詹老奶奶学习静坐时问她第一个问题是：“天界与地狱真的存在吗？”詹老奶奶轻松地回答说：天界与地狱确实真实存在。我曾去过那里救助父亲。我的父亲因为每天都喝酒而堕入地狱，我便恭请法身救助父亲去往天界。你想去吗？我可以教你，或者跟你一起去。”

这简单明了的答案有别于他听过的其他答案。这说明詹老奶奶非常自信，因为这是她的所知与所见。詹老奶奶曾在深修工厂里与其他比丘、八戒女一起深修，那时祖师还健在。有机会进入深修工厂的比丘与八戒女都是祖师亲自精选，他们的禅定都有很好。

那时候，詹老奶奶一直坚持早晚各静坐六个小时。她拥有超凡的禅修经验，甚至祖师还当众称赞道：“詹女儿是独一无二的。”

差雅朴•苏惕婆跟随詹老奶奶静坐一段时间后，就找到了自己寻找已久的答案：我们生来为了什么？生命的目标是什么？静坐使他找到了答案，我们生来是为了修波罗蜜，每个人生命的最高目标是证得涅槃。

坚持不懈地静坐直到获得真正的和平

为了能够领悟所有答案，差雅朴·苏惕婆便夜以继日地精进学习佛法。他每天的生活都围绕着静坐，早晨六年开始艰辛的长途旅程，从农业大学到北揽寺需要转三趟巴士。他不管是站着或坐着，都会闭上眼睛进入宁静的状态，直到大约早上八点到达北揽寺。他会直接去找詹老奶奶，继续下一堂静坐课直到晚上八点，然后在晚上十点回到农业大学。

就连凌晨三点，当同学们还在酣睡时，差雅朴·苏惕婆就已经起来静坐，因为那时四周很宁静，身体也获得了足够的休息。他会在同学们都看不到的地方静坐。但有时个别同学也会在午夜上厕所，他们看到他用被子盖着自己感到很惊讶，可当他们得知他是在静坐时，他们也并没有作弄或告诉他人。当同学们习以为常后，他开始邀请比较要好的同学一起到北揽寺跟随詹老奶奶学习静坐。后来，参加静坐的同学逐渐增多，都是一些在校的学长与后辈。

谈到在大学里的学习，一个大学生会趋向于相信要想掌握全面的知识，学习的内容应该包括世俗知识和佛法知识。世俗知识是为了协助个人维持生计，而佛法知识是为了提升个人内在的德行，以及消除对生命的各种疑虑，例如：我们死后会到哪里？天界与地狱真的存在吗？我们怎么证明？这种特殊的知识在大学里没有开设课程，但能从佛陀的教诲中获得。这使得差雅朴·苏惕婆热衷学习佛法多过课堂知识。甚至早上刚考试完，下午就搭巴士去学习静坐了，一直如此直至毕业。

年轻的差雅朴•苏惕婆既精进修行又依教奉行，在静坐经验方面突飞猛进。詹老奶奶对此十分欣慰，连先前跟随詹老奶奶学习静坐的人都佩服他的精通程度，詹老奶奶甚至让他带领其他弟子和善信静坐。

当差雅朴•苏惕婆修习禅定直至证得内在的和平后，对佛法的信心也随之增强。他深知静坐的益处不仅能让人类解脱痛苦，且能够完整详尽地解答深藏在他内心的各种问题。

迈向披橙黄色袈裟之路

后来，差雅朴•苏惕婆认识到世俗知识无法让人类真正离苦得乐，只有透过静坐生起的智慧能帮助人类。之后，他请求詹老奶奶准许自己出家，詹老奶奶拒绝了他的出家请求，要求他先完成大学学业。詹老奶奶的理由是：“你必须精通世俗知识和佛法知识。这样出家后才能为佛教做出贡献，而不是依靠佛教。”最后，他听从了詹老奶奶的建议。

为了报答詹老奶奶教导法身法门的恩德，在1968年詹老奶奶生日当天，差雅朴•苏惕婆立下终身修梵行的誓言，这是作为献给詹老奶奶弥足珍贵的生日礼物。詹老奶奶对他坚定的毅力给予了肯定，感觉这些年的教诲总算没有白费。

1969年的4月，差雅朴•苏惕婆终于从农业大学经济与行政管理专业顺利毕业。随后，他立刻告诉父亲自己要终身出家。父亲欣然同意并随喜儿子出家的功德，因为他先前承诺过儿子只要完成大学学业便可出家。母亲亦十分法喜，随喜了他出家续佛慧命的决定。

1969年8月27日，农历9月的圆月日，差雅朴•苏惕婆终于如愿在帕世乍能县北挽寺的大雄宝殿里，由帕帖瓦拉瓦提大长老（前任北挽寺住持）担任戒师，出家受戒成为一名比丘，法号“法胜”，意指佛法的胜利者。

出家之后，法胜师父开示了有关出家的感想：出家佛门成为一名比丘并不是一件容易的事，不仅仅是披上袈裟，还要严格训练自己，清净持守227条比丘戒，认真修持出家人的日常生活作息，获得圆满的出家功德，成为佛教的依靠，而不是依靠佛教。

这种心得体会来之不易，是需要经过精进修习和训练才能得出的领悟。若谁能真正领悟法胜师父的教诲，必能为佛教奉献一切。师父出家的真正目的是将佛法弘扬到全世界，并以此为典范让众多后来者也追随其脚步出家入佛门，该传统一直延续至今。

稻田变圣地

法胜师父出家后严持戒律并依教奉行，还常在“佛法成就之家”替詹老奶奶给在家众开示佛法。后来，来佛法成就之家修行的信众人满为患，甚至连街道上挤满了人，使得扩大场地成为了一件迫在眉睫的事。最后，由法胜师父带领团体一起完成这项艰巨的任务。

法身寺于1970年2月20日万佛节举行动土仪式。最初建筑经费仅有3,200泰铢以及一片由巴雅女士捐赠的196泰亩荒田。团体成员各尽所能修建寺院，为了佛教事业甘愿奉献生命，为了节约生活开销，他们吃最简单的食物，仅为了保持体力，而不是为了享受。不论环境多恶劣，他们依旧充满乐观，相信自己一定会成功。当时问题重重，有的还非常棘手，其中最主要的一个问题是筹集经费。

根据当时情况，法胜师父说：“寺院的所需都是来自在家众为了供养三宝而发心捐助的，所以我们一定要物尽其用。”因此，法身寺的建筑物要遵循坚固耐用、简朴大方的方针，确保修缮费用低，但又能体现其典雅的气质。这些建筑物是佛教的象征，供僧信举行佛事和礼敬所用，例如三藏大雄宝殿就非常符合庄严简朴的理念。

大雄宝殿所用的建筑材料并非普通的沙石。首先用水清洗石头，然后再挑出质量好的石头。沙子则需要提前在砂场预订以确保质量。当他们送沙子来时会有人仔细检查，如果发现沙子附有大量泥土说明这批沙子不合格，含有过多杂质。如果将这种沙

子混入水泥中，混凝土的强度会降低。就连三藏大雄宝殿的外墙所用的石砾，为了达到统一的纯白效果，也是信众们一粒粒精挑细选出来的，他们的心细程度令人叹为观止。最终，将这些白色石粒装饰在三藏大雄宝殿的墙面上，呈现出非常庄严神圣的效果。

从过去到现在

泰国法身寺成立五十多年以来，一直致力于弘扬佛教，旨在为人类带来和平与安宁。回顾过去，寺院创建初期，放眼望去只是一片空旷的荒田，遥望无际，阳光炽热，四周没有树木或任何建筑物，夜里只有耀眼的满天繁星。

1970年2月20日万佛节平安灯法会，法身寺举行了动土仪式。一群对佛教有深厚信仰的人，包括出家仅一年的法胜师父、詹老奶奶师父（当年61岁）以及其他弟子，大家一起齐心协力兴建寺院。

寺院最初的196泰亩土地由巴雅女士捐赠，在获得政府批准后，命名为“佛轮修行中心”，后来在1981年4月29日更名为“法身寺”。遵循“建设优良寺院，培养优秀僧人，培育善良之人”的宗旨，众人一起开拓荒田，历尽艰辛终于建成如今的法身寺。

ឆ្លាតវិជ្ជា

To strive for *Puñña*

Streben nach *Puñña*

行善积福修功德

Puñña (commonly referred to as merit) is pure energy created in the mind whenever doing good deeds. We can accumulate it; in fact, we were born to do that. Regularly Making *puñña* will result in a merit-making habit called *Pāramī*, which will leverage mental quality and lead to the ultimate life goal in Buddhism, *Nibbāna* (Nirvana in Sanskrit).

Puñña (allgemein als Verdienst bezeichnet) ist reine Energie, die im Mind entsteht, wenn wir gute Taten tun. Wir können sie ansammeln; tatsächlich sind wir dazu geboren worden, dies zu tun. Regelmäßig *puñña* zu machen, führt zu einer *puñña* - generierenden Gewohnheit, die *pāramī* genannt wird, was die mentale Qualität steigert und zum ultimativen Lebensziel im Buddhismus, *Nibbāna* (Nirvana in Sanskrit), führt.

บุญเป็นเรื่องของความสุข และความสำเริงในชีวิต
เป็นทุกสิ่งของชีวิตเรา...ในด้านที่ดี
๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕

Puñña is about happiness and success in life.
It is everything to us ... in a positive way.
November 2, 2002

Bei *Puñña* geht es um Glück und Erfolg im Leben.
Es ist alles in unserem Leben...auf eine gute Art und Weise.
2. November 2002

功德即是幸福，是成功，是我们生命中所有美好的事物。
西元2002年11月2日

บุญคือทุกสิ่งที่เราปรารถนา
และบุญให้ผลเกินควรเกินคาด
อย่างที่เราคาดไม่ถึง
๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

Puñña is everything we desire,
and its effects surpass
our expectations in ways
we could never imagine.
October 6, 2002

Puñña ist alles, was wir uns wünschen,
und seine Wirkung übertrifft unsere Erwartungen in einer Weise,
die wir uns nicht vorstellen können.

6. Oktober 2002

功德将带来我们所渴望的一切。当功德回报时，
甚至会带来超乎预期、超乎想像的成果。

西元2002年10月6日

บุญเป็นสิ่งที่เรามองไม่เห็น ด้วยตาหยาบ
สัมผัสจับต้องไม่ได้ด้วยมือ แต่เห็นได้ด้วยใจที่หยุดนิ่ง
๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๖

We cannot see *puñña* with
our physical eyes or touch with our hands,
but it can be seen with a calm and still mind.
June 6, 1993

Wir können *puñña* nicht mit unseren physischen Augen
sehen oder mit unseren Händen anfassen,
aber es kann mit einem ruhigen
und stillen Bewusstsein gesehen werden.
6. Juni 1993

我们无法用肉眼看见，亦无法用双手触摸到功德，
但却能用平静的心感应之。
西元1993年6月6日

บุญ เป็นสิ่งสำคัญ ที่จะต้องสั่งสมเอาไว้เสมอ
ไม่ว่าจะโดยการให้ทาน รักษาศีล หรือเจริญภาวนา

๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

Puñña is essential and should continuously be
accumulated through giving (*dāna*), observing moral
precepts (*sīla*), or practicing meditation (*bhāvanā*).

October 14, 2001

Puñña ist essentiell und sollte kontinuierlich durch Geben (*dāna*),
Befolgung der moralischen Lebensprinzipien (*sīla*)
oder durch Meditation (*bhāvanā*) angesammelt werden.

14. Oktober 2001

功德是非常重要的，应持续地行善以累积功德，
无论是透过哪种方式：布施、持戒、静坐。

西元2001年10月14日

ถ้าไม่มีบุญ...ชีวิตอันตราย
 ทั้งในมนุษยโลกและในเทวโลก
 เพราะบุญเป็นบ่อเกิดแห่งความสุข และความสำเร็จในชีวิต
 ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

Life is at risk without *puñña*,
 both in the human world and the celestial realm,
 because *puñña* is the source of happiness
 and success in both worlds.

August 16, 2011

Ohne *puñña* ist das Leben gefährlich,
 sowohl in der menschlichen als auch in der himmlischen Welt,
 denn *puñña* ist die Quelle von Glück
 und Erfolg in beiden Welten.

16. August 2011

如果没有功德，生命将是危险的，无论是在人世间还是在天界，
 因为功德是造就我们生活幸福以及成功的源泉。

西元2011年8月16日

บุญเป็นที่พึ่งในโลก
๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕

Puñña is our refuge in the afterlife.
June 16, 2002

Puñña ist unsere Zuflucht im Jenseits.
16. Juni 2002

功德是我们往生后的依靠。
西元2002年6月16日

บุญเป็นพลังงานชนิดหนึ่ง เป็นพลังงานแห่งความบริสุทธิ์
ที่จะขจัดกิเลสอาสวะ สิ่งที่เป็นมลทินของใจเราให้หมดไป

๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๖

Puñña is a form of energy,
a pure energy that eliminates defilements (*kilesa*)
and the impurities of our minds.

November 18, 2003

Puñña ist eine Form von Energie, eine reine Energie,
die Verunreinigungen (*kilesa*)
und die Unreinheiten unseres Bewusstseins beseitigt.

18. November 2003

功德是一种能量，一种纯净的能量，
能消除令我们的心有所缺陷的烦恼毒素，使之彻底消失。

西元2003年11月18日

บุญ คือ พลังงานความบริสุทธิ์
ที่จะขจัดพลังงานความไม่บริสุทธิ์ให้หมดสิ้นออกไปจาก
กาย วาจา ใจ จากธาตุธรรมเห็นจำคิตรูของเรา
๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

Puñña is pure energy that
eradicates impure energy
from our body, speech, and mind,
as well as from the true nature
of our beings including
sensations, perceptions,
mental formations,
and consciousness.
July 29, 2003

Puñña ist reine Energie,
die unreine Energie aus unserem Körper,
unserer Sprache und unserem Bewusstsein (Mind)
sowie aus der wahren Natur unseres
Wesens (Dhamma-Elementen),
einschließlich der Empfindungen, Wahrnehmungen, mentalen
Formationen und des Bewusstseins, auslöscht.
29. Juli 2003

功德是纯净的能量，能彻底地净化我们的身、口、意，
将一切不纯净的能量从我们的受、想、行、识中清除。

西元2003年7月29日

บุญเป็นพลังงานพิเศษ ที่จะทำให้เรามีความสุข
 และความสำเร็จในชีวิต
 ทั้งในมนุษยโลก และในเทวโลก รวมทั้งในสังสารวัฏ
 ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

Puñña is a special energy that brings happiness
 and success in life, both in the human world
 and the celestial realms,
 as well as in the cycle of existence (*Saṃsāra**).

May 1, 2004

* *Saṃsāra* (commonly called the cycle of existence) is a perpetual ongoing cycle of rebirth of all beings without beginning or end.

Puñña ist eine besondere Energie,
 die uns Glück und Erfolg im Leben bringt,
 sowohl in der menschlichen Welt als auch in
 den himmlischen Bereichen einschliesslich *Saṃsāra**.

1. Mai 2004

* *Saṃsāra* (Kreislauf der Existenz) ist ein immerwährender Kreislauf der Wiedergeburt aller Wesen ohne Anfang und Ende.

功德是一种特殊的能量，能为我们的生命带来幸福与成功，
 无论是在人世间、天界、乃至整个六道轮回。

西元2004年5月1日

มนุษย์เป็นเหมือนหุ่น ให้บุญและบาปเชิด

๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

Human beings are like puppets
manipulated by *puñña* and *pāpa**.

July 29, 2003

* *Pāpa* (commonly referred to as demerit) is impure energy created in the mind
whenever doing good deeds.

Menschen sind wie Marionetten
manipuliert durch *puñña* und *pāpa*.

29. Juli 2003

人类就像是傀儡，被功德与恶业操控摆布着。

西元2003年7月29日

ชีวิตในสังสารวัฏ มีแต่บุญกับบาปเท่านั้น
เป็นตัวชักใยอยู่เบื้องหลัง
๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

Life in the cycle of existence (*Sam̐sāra*) is driven only by *puñña*
and *pāpa*, which manipulate all beings behind the scenes.
May 4, 2003

Das Leben im Daseinskreislauf (*Sam̐sāra*) wird nur
von *puñña* und *pāpa* angetrieben.
Sie sind der Manipulator hinter den Kulissen.
4. Mai 2003

在轮回的世界里，只有功德与恶业，
他们是一切背后的操纵者。
西元2003年5月4日

ผู้แสวงหาบุญ...ย่อมได้บุญ ผู้แสวงหาบาป...ย่อมได้บาป
ผู้แสวงหาบรรลผลนิพพาน... ย่อมได้บรรลผลนิพพาน
๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๔

Those who seek *puñña* will obtain *puñña*.
Those who seek *pāpa* will obtain *pāpa*.
Those who seek the path to *nibbāna*
will attain the path to *nibbāna*.
May 25, 1981

Diejenigen, die *puñña* suchen, werden *puñña* erhalten.
Diejenigen, die *pāpa* suchen, werden *pāpa* erhalten.
Diejenigen, die den Pfad zum *nibbāna* suchen... werden den
Pfad zum *nibbāna* erlangen.
25. Mai 1981

修善之人，必将得到功德；
造恶之人，必将得到恶业；
探寻涅槃之人，亦将会趣向涅槃。
西元1981年5月25日

ถ้าเราสั่งสมบุญ บุญก็นำสุขมาให้
ถ้าสั่งสมบาป บาปก็นำทุกข์มาให้

๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

If we accumulate *puñña*, *puñña* will bring us happiness.
If we accumulate *pāpa*, *pāpa* will bring us suffering.

May 4, 2003

Wenn wir *puñña* anhäufen, wird uns *puñña* Glück bringen.
Wenn wir *pāpa* ansammeln, wird *pāpa* uns Leid bringen.

4. Mai 2003

如果我们累积功德，功德将为我们带来快乐；
如果我们累积恶业，恶业将为我们带来痛苦。

西元2003年5月4日

ทำบาป ไม่ว่าจะรู้หรือไม่รู้ก็ตาม ล้วนมีผลทั้งสิ้น

๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

Committing bad deeds (*pāpa*), knowingly or unknowingly,
always has consequences.

May 4, 2003

Schlechte Taten (*pāpa*) zu begehen,
wissentlich oder unwissentlich, hat immer Konsequenzen.

4. Mai 2003

无论我们知晓恶业与否，当造下恶业，必将收获恶果。

西元2003年5月4日

บุญอย่างเดียวเท่านั้น ถึงจะเอาชนะบาปได้
 จะไปใช้วิธีการอื่นไม่ได้เลย
 จะเรียนสูงแค่ไหน มีทรัพย์ให้มากแค่ไหน มีพวกพ้องบริวารเยอะ
 มียศถาบรรดาศักดิ์ อำนาจวาสนามากแค่ไหน
 ไปเอาชนะบาปไม่ได้เลย ชนะได้ด้วยบุญอย่างเดียว
 ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๖

Only *puñña* can overcome *pāpa*. No other method can achieve this.
 No matter how high your education, how much wealth you have,
 how many allies you have, or how much status, power,
 or fortune you possess, you cannot overcome *pāpa*.
 It can only be overcome by *puñña*.
June 15, 2003

Nur *puñña* kann *pāpa* besiegen. Es gibt keine andere Methode.
 Es spielt keine Rolle, wie hoch deine Bildung ist,
 wie viel Reichtum du besitzt, wie viele Untergebene du hast
 oder wie viel Status, Macht oder Vermögen du besitzt,
 du kannst *pāpa* nicht überwinden.
 Es kann nur durch *puñña* überwunden werden.
15. Juni 2003

只有功德才能战胜恶业，其他方法都无效。无论学识有多高、财富有多么庞大、亲朋好友及随从有多少，或是拥有多大的地位与权力，这些都无法战胜恶业，只有功德才能战胜恶业。

西元2003年6月15日

เราไม่สร้างบุญไม่ได้
ถ้าไม่สร้างบุญ บาปก็จะเข้ามายึดครอง คอยบังคับบัญชาตลอด
แล้วบุญก็ต้องสร้างบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ
ให้มากพอที่จะเอาชนะบาปได้
๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๖

We cannot avoid creating *puñña*. If we do not create *puñña*,
pāpa will take control and continually exert its influence.
Therefore, we must create *puñña* frequently and repeatedly,
in sufficient quantity to overcome *pāpa*.

June 15, 2003

Wir können nicht vermeiden, *puñña* zu generieren.
Wenn wir kein *puñña* aufbauen, wird *pāpa* die Kontrolle
übernehmen und ständig seinen Einfluss ausüben.
Deshalb müssen wir häufig und wiederholt *puñña* erschaffen,
in ausreichender Menge, um *pāpa* zu überwinden.

15. Juni 2003

我们必须累积功德，若我们不行善累积功德，
恶业便会趁机占据我们的心，开始不断地发号施令。
因此，我们必须经常累积功德，重复地做，
使我们拥有足够的功德，得以战胜恶业。

西元2003年6月15日

บุญ...ส่วนบุญ บาป...ส่วนบาป
มันอยู่ในตัวเรา ซึ่งช่วงช่วงชิงกันส่งผล อยู่ตลอดเวลา

๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๙

Puñña and *pāpa* each have their influence.
They reside within us, constantly competing
and influencing us at all times.

January 12, 2006

Puñña und *pāpa* sind in uns und konkurrieren ständig
miteinander, um ihre Früchte in Kraft treten zu lassen.

12. Januar 2006

功德与恶业，存在于我们的体内，
无时无刻都在互相争斗，传递力量影响着我们。

西元2006年1月12日

ชีวิตในสังสารวัฏ
เราใช้บุญไปสู้กับบาป
๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

Life in the cycle of existence (*Sam̐sāra*):
we must use *puñña* to fight with *pāpa*.
April 25, 2005

Das Leben in *Samsara*:
Wir müssen das *puñña* nutzen,
um gegen *pāpa* zu kämpfen.
25. April 2005

轮回中的生命，
需要用功德来对抗恶业。
西元2005年4月25日

บุญและบาปจะรอคอย ทயอยการส่งผลเมื่อได้ช่อง
 ถ้าบุญได้ช่องก่อน...จะส่งผลดี
 ถ้าบาปได้ช่องก่อน...ก็จะส่งผลร้าย จะชิงช่วงช่วงชิงกันตลอดเวลา

๑๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

*Puñña and pāpa wait to manifest their effects
 whenever their opportunity arises.*

*If puñña finds the opportunity first, it will bring positive results;
 if pāpa finds the opportunity first, it will bring negative results.
 They continuously compete for the chance to influence our lives.*

April 13, 2005

*Puñña und pāpa warten darauf, ihre Wirkungen zu entfalten,
 wenn sich die Gelegenheit ergibt.*

*Wenn puñña die Gelegenheit zuerst findet,
 wird sie positive Ergebnisse bringen;
 wenn pāpa die Gelegenheit zuerst findet,
 wird sie negative Ergebnisse bringen.*

*Sie konkurrieren ständig um die Chance,
 unser Leben zu beeinflussen.*

13. April 2005

功德与恶业，一个接着一个，等待着时机回报。
 如果功德抢先回报，会带来好的结果，反之，
 若是恶业先得到机会回报，则会带来坏的结果。
 它们便是如此这般，一直争夺着回报的时机。

西元2005年4月13日

บุญเท่านั้นที่จะสู้กับบาปได้
ขจัดบาปได้ ล้างบาปได้ ขจัดมลทินของใจได้
และยังอุทิศไปให้แก่บรรพบุรุษ บุญการ
หมั่นญาติของเรา ที่ละโลกไปแล้วได้
๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

Only *puñña* can fight with *pāpa*, remove *pāpa*,
and cleanse the impurities of the mind.
Also, we dedicate *puñña* to our ancestors,
parents, and relatives who passed away.

March 28, 2004

Nur *puñña* kann mit *pāpa* kämpfen,
pāpa entfernen und die Unreinheiten des Mindes reinigen.
Außerdem können wir *puñña* unseren Vorfahren,
Eltern und Verwandten widmen, die verstorben sind.

28. März 2004

只有功德才能对抗恶业、
消除恶业、洗清恶业、净化我们的灵魂、
并且能回向给已逝的祖先、父母和亲属。

西元2004年3月28日

เวลาที่บาปเข้าครอบงำ จะบังคับให้เราคิดชั่ว พูดชั่ว ทำชั่ว
จะมีวิบากกรรมที่เลวทราม ส่งผลให้ต้องทุกข์ยาก
เกิดอุปสรรคต่าง ๆ ในชีวิต
ทั้งในชาตินี้ ในปรโลก และในวัฏสงสารอีกยาวนาน

๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

When *pāpa* takes over,
it will force us to think, speak,
and act unwholesomely.
This results in negative kamma*,
leading to suffering, obstacles in life,
and difficulties in this life, the afterlife,
and throughout the long cycle of existence (*Samṣāra*).

April 25, 2005

* *Kamma* is Pali while *karma* is Sanskrit.

In Zeiten, in denen *pāpa* die Oberhand gewinnt, wird es uns dazu zwingen, schlechte Gedanken zu denken, schlechte Dinge zu sagen und schlechte Dinge zu tun. Wir werden schlechtes Karma haben, das zu Leiden führt: verschiedene Hindernisse werden im Leben auftauchen, sowohl in diesem Leben als auch im Jenseits und im langen Zyklus der Wiedergeburt.

25. April 2005

当恶业主宰并支配我们的心时，会迫使我们心存恶念、说恶语、造恶行，于是引发恶报，迫使我们受苦，在生活中遇到各种困难障碍，不仅仅是今世、来世、甚至于到漫长的轮回数世。

西元2005年4月25日

บุญ...ส่วนบุญ วิบาก...ส่วนวิบาก มันคนละงักกัน
บาปอกุศลกรรม มันติดอยู่ในศูนย์กลางกาย ยิ่งกว่าเงาตามตัว
เงายังห่าง นี่มันอยู่ในตัวเลย
๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๖

Puñña and the retribution of negative kamma
are separate matters; each has a distinct influence.
Pāpa and unwholesome kammās are embedded at the center of
the body, even more intimately than your own shadow.
The shadow is still distant. This is directly within us all.
February 27, 2003

Puñña und die Vergeltung von negativem Karma sind getrennte
Angelegenheiten; beide haben einen unterschiedlichen Einfluss.
Pāpa und unheilsames Karma haften im Zentrum des Körpers
mehr als der Schatten, der dir folgt.
Der Schatten ist noch etwas entfernt.
Doch dies ist direkt in dir drin.
27. Februar 2003

功德 (善业) 与恶业 · 各有各的积累结算。
这些业会附着在身体的中心处 · 比影子还更紧随着我们 ·
影子离我们还有距离 · 而业则存在于我们的体内。
西元2003年2月27日

บาปอกุศลกรรม อย่าไปทำ
 ทำแต่สิ่งที่ดีๆ เอาไว้
 ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

Don't make any *pāpa* or unwholesome kammās.
 Do only wholesome ones.
March 24, 2003

Mache kein *pāpa* oder unheilsames Karma.
 Tue nur gute Dinge.
24. März 2003

恶业坏事不要去做，
 只要行善做好事。
 西元2003年3月24日

คนเราทุกคน ถูกเซตโปรแกรมเอาไว้แล้ว
ด้วยบุญบาป ที่เราเคยทำเอาไว้แล้วแหละ
๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๖

We are programmed by the *puñña* and *pāpa*
we have accumulated from our past actions.

June 3, 2003

Wir alle sind programmiert durch *puñña* und *pāpa*,
das wir begangen haben.

3.Juni 2003

每个人出生的条件都被设定好了，
由过去曾经造下的善恶业来决定。

西元2003年6月3日

“คู่ต่อสู้ที่แท้จริง” ไม่ใช่สามีกับภรรยา หรือมนุษย์กับมนุษย์
 แต่เป็นการต่อสู้ ระหว่างบุญกับบาป
 บุญ...เป็นเครื่องมือของพระ
 บาป...เป็นเครื่องมือของพญามาร ที่ปะทะกันอยู่
 ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

The “true enemy” is not between husband and wife or
 among humans, but rather the fight between *puñña* and *pāpa*.
Puñña is the tool of Phra*.

Pāpa is the tool of Mara, engaged in constant battle.

July 24, 2003

* *Phra and Mara are the bright and dark sides engaged in a perpetual battle
 behind the scenes to influence all beings in the cycle of existence.*

Der „wahre Feind“ ist nicht zwischen Mann und Frau oder unter
 den Menschen, sondern der Kampf zwischen *puñña* und *pāpa*.
Puñña ist das Werkzeug von Phra*.

Pāpa ist das Werkzeug von Mara, das sich in einem ständigen
 Kampf befindet.

24. Juli 2003

* *Phra und Mara sind die helle und die dunkle Seite, die sich hinter
 den Kulissen einen ständigen Kampf liefern, um alle Wesen im Kreislauf
 der Existenz zu beeinflussen.*

“真正的对战” 不是丈夫与妻子之间，
 也不是人与人之间，而是功德与恶业之间。

功德，是佛的利器；

恶业，则是魔的利器，它们互相对抗着。

西元2003年7月24日

เรื่องบุญบาป หรือเรื่องกฎแห่งกรรม เป็นเรื่องลึกซึ้ง สลับซับซ้อน
เพื่อความปลอดภัย สัมสมบุญให้เยอะๆ
ทำให้เต็มที่ทั้งทาน ศีล ภาวนา
๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

*Puñña and pāpa, or the law of kamma,
are profound and complex matters.
For safety in the cycle of existence,
accumulate puñña as much as possible through giving (dāna),
observing moral precepts (sīla),
and practicing meditation (bhāvanā).
October 5, 2003*

*Puñña und pāpa, oder das Gesetz von kamma,
sind tiefgründige und komplexe Angelegenheiten.
Um Sicherheit im Daseinskreislauf zu erlangen,
sollte man so viel puñña wie möglich durch Geben (dāna),
Befolgen der moralischen Lebensprinzipien (sīla)
und Üben von Meditation (bhāvanā) ansammeln.
5. Oktober 2003*

关于功德与恶业、因果法则，是深奥且复杂的。
为了保险起见，我们需要累积大量的功德，
全力以赴地实践善行，包括：布施、持戒以及静坐。
西元2003年10月5日

ในสังสารวัฏ มีแต่บุญกับบาปเท่านั้น ที่ป็นคู่ต่อสู้ที่แท้จริง
 โดยมนุษย์เป็นเหมือนหุ่น ใ้บุญและบาปเชิด
 ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

In the cycle of existence (*Sam̐sāra*),
 only *puñña* and *pāpa* are the true adversaries.
 Humans are like puppets controlled by *puñña* and *pāpa*.
 April 25, 2004

Im Kreislauf des Seins (*Sam̐sāra*)
 sind nur *puñña* und *pāpa* die wahren Gegenspieler.
 Die Menschen sind wie Marionetten,
 die von *puñña* und *pāpa* kontrolliert werden.
 25. April 2004

在轮回的世界里，只有功德与恶业，它们是真正的争斗对手。
 人类就像是傀儡，被功德与恶业操控着。
 西元2004年4月25日

ชีวิตมีค่าใช้จ่าย
แต่จ่ายไปทางอบายมุข ก็ไปอบาย
ถ้าจ่ายไปทางบุญ ก็ไปเทวโลก
๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๙

Life has expenses,
and if we spend them on unwholesome paths*,
we end up in hell. If we invest in *puñña*,
we can reach celestial realms.

November 14, 2006

**This refers to the six roads to ruins (apayamukha): drinking, nightlife, entertainment, gambling, associating with fools, and being lazy.*

Das Leben hat seine Kosten,
aber wenn wir sie für die Wege ins Verderben* ausgeben,
landen wir in der Hölle.
Wenn wir in *puñña* investieren,
können wir die himmlischen Reiche erreichen.

14. November 2006

**Dies bezieht sich auf die sechs Wege ins Verderben (apayamukha): Trinken, Nachtleben, Unterhaltung, Glücksspiel, Umgang mit Narren und Faulheit.*

要过生活便会有开销，
如果我们将赚取的金钱花在导致堕落的恶习之上，
那么生命也将会陷入恶道，反之，
若是我们把费用花在行善积福修功德，
那么生命将会导向天界善道。

西元2006年11月14日

ละชั่ว ทำดี ทำใจให้ใส ชีวิตหลังตายจะได้ไปสู่สวรรค์
ชีวิตในอนาคตขึ้นอยู่กับเราว่า จะออกแบบชีวิตอย่างไร
ให้ดี ให้เลว ให้ประณีต ให้ทราม ให้ตกต่ำ หรือสูงส่ง
ก็แล้วแต่เราจะลิขิตชีวิตเราเอง

๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

Abandon evil deeds, do good deeds, and purify your mind
so you can reach heaven in the afterlife.
Our future life depends on how we design it
whether to be good or bad,
refined or rough, lowly or exalted.
We are the architects of our destiny.

October 6, 2002

Hör auf, schlechte Taten zu begehen,
tue gute Taten und reinige dein Bewusstsein.
Nach dem Tod wirst du in den Himmel kommen.
Unser zukünftiges Leben hängt davon ab,
wie wir es gestalten - ob es gut oder schlecht,
edel oder rau, bescheiden oder erhaben ist.
Wir sind die Architekten unseres Schicksals.

6. Oktober 2002

诸恶莫作，众善奉行，自净其意，往生后的生命将通往天界善趣。
未来的生命取决于我们如何设计，要让它变好还是变坏，
精美或是粗俗，衰退抑或兴盛，皆取决于我们自己如何塑造之。

西元2002年10月6日

ชีวิตมีแค่บุญกับบาปเท่านั้น ที่บังคับบัญชาเราอยู่
ปะทะกันอยู่ สู้กันอยู่ เราต้องเข้าใจหลักวิชชานี้ให้ดี
และเราจะได้สั่งสมแต่บุญกุศลล้วน ๆ

๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗

Only *puñña* and *pāpa* control us,
clashing and competing constantly with each other.
We must understand this principle well
to do only good deeds and accumulate solely *puñña*.

June 6, 2004

Im Leben gibt es nur *puñña* und *pāpa*, die uns beherrschen,
die aufeinanderprallen und miteinander kämpfen.
Wir müssen dieses Prinzip gut verstehen
und wir werden nur das reine *puñña* ansammeln.

6. Juni 2004

生命的背后，仅有功德与恶业在操控着我们。
它们互相对抗、互相争斗着，
我们必须确切地理解这个核心法则，
而后我们将能全然地致力于行善累积功德。

西元2004年6月6日

พอเรานึกถึงบุญ... บุญก็ได้ช่อง
 นึกถึงบาป... บาปก็ได้ช่อง
 การชิงช่วง-ช่วงชิง มันมีอยู่ตลอดเวลา
 ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕

When we think of *puñña*, *puñña* gets the opportunity.
 When we think of *pāpa*, *pāpa* gets the opportunity.
 This competition happens all the time.
 September 1, 2002

Wenn wir an *puñña* denken, bekommt *puñña* eine Chance.
 Wenn wir an *pāpa* denken, bekommt *pāpa* eine Chance.
 Dieser Wettbewerb findet ständig statt.
 1. September 2002

当我们忆念功德，功德便得到机会回报；
 当我们忆念恶业，恶业便得到机会回报。
 功德与恶业在争抢着机会回报，
 如此这般的过程，一直存在着。
 西元2002年9月1日

ถ้าเชื่อกฎแห่งกรรม และศรัทธาในความดี
เราจะไม่ทำความชั่วได้ดชาด
แล้ววิบากกรรมต่างๆ ก็จะไม่เกิดแก่เรา
๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

When we believe in the law of kamma
and have faith in goodness, we will strictly avoid wrongdoing.
Thus, the consequence of bad kamma will not befall us.
August 15, 1993

Wenn wir an das Gesetz des Karmas glauben und Vertrauen in
das Gute haben, werden wir absolut nichts Böses tun.
Folglich werden uns die Folgen von schlechtem
Karma nicht widerfahren.
15. August 1993

如果我们相信因果法则，并且对善行具有信心，
我们便决然不会造恶，
于是各种恶报也将不会发生在我们身上。
西元1993年8月15日

บรมโพธิสัตว์ทั้งหลาย เมื่อท่านมีทรัพย์แล้ว
 ก็จะใช้ทรัพย์นั้น ให้เป็นประโยชน์แก่ชาวโลก
 นี่คือหัวใจอันยิ่งใหญ่ ของผู้มีบุญในกาลก่อน
 และของบรมโพธิสัตว์ทั้งหลาย
 ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๖

*Bodhisattas, when having wealth, use it to benefit the world.
 This is the great heart of meritorious people with past puñña
 and of all the past great Bodhisattas.*

February 20, 2003

** Bodhisatta (or Bodhisattva in Sanskrit) is a person who is on the path towards
 bodhi or Buddhahood.*

Alle grossen *Bodhisattas**, die Reichtum besitzen,
 verwenden ihn zum Nutzen der Welt.
 Das ist das grosse Herz derer,
 welche in der Vergangenheit viel *puñña* hatten,
 und aller vergangenen grossen *Bodhisattas*.

20. Februar 2003

** Bodhisatta (oder Bodhisattva in Sanskrit) ist eine Person, die sich auf dem
 Weg zur Bodhi oder Buddhaschaft befindet.*

当拥有财富时，所有的菩萨们都会将之用来造福世间。
 这便是从前那些有福之人以及所有菩萨的伟大之心。

西元2003年2月20日

ทานบารมีเป็นรากฐาน ของการสร้างบารมีอย่างอื่น
เป็นบันไดขั้นแรกของการพัฒนาชีวิต
เพื่อก้าวไปสู่ความประเสริฐอันสูงสุด
ดุจเดียวกับการเริ่มต้น สร้างทานบารมีของท่านสุเมธดาบส
เพื่อปรารถนาความเป็น พระสัมมาสัมพุทธเจ้า
๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๙

The habit of unconditionally sharing
and being generous (*Dāna Pāramī**)
is the foundation of pursuing other perfections.
It is the first step in life's development towards
the highest excellence,
similar to how Sumedh the hermit began accumulating *puñña*
to aspire to Buddhahood.

November 5, 2006

* *Pāramī* is as described in Buddhist commentaries as a noble habitual quality generally associated with perfectly enlightened beings. *Dāna Pāramī* is the first habit to perfect on the path towards Buddhahood.

Die Gewohnheit,
bedingungslos zu teilen und großzügig zu sein (*Dāna Pāramī**),
ist die Grundlage für das Streben nach anderen Perfektionen.

Sie ist der erste Schritt in der Entwicklung
des Lebens hin zur höchsten Vollkommenheit,
ähnlich wie der Einsiedler Sumedha begann,
puñña zu sammeln, um die Buddhaschaft anzustreben.

5. November 2006

** Pāramī wird in buddhistischen Kommentaren als eine edle gewohnheitsmäßige Eigenschaft beschrieben, die im Allgemeinen mit vollkommen erleuchteten Wesen in Verbindung gebracht wird. Dāna Pāramī ist die erste Gewohnheit, die auf dem Weg zur Buddhaschaft vervollkommenet werden muss.*

布施是一切善行的基础，是提升我们生命的第一道阶梯，
为了走向极致的辉煌成就。

如同善慧 (Sumedha 音译：须弥陀)
隐士向燃灯佛修至上的高级布施，并发愿成佛一般。

西元2006年11月5日

ทานบารมีเป็นบ่อเกิด แห่งโมคคัลลยสมบัติ
ที่จะเป็นฐานรองรับ ในการสร้างบารมีข้ออื่นๆ
ได้อย่างสะดวกสบาย
เพราะเรามีอุปกรณ์ในการสร้างบารมี ไม่ต้องมีชีวิตอยู่อย่างลำเค็ญ
๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

The perfection of giving habit (*Dāna Pāramī*)
is the source of wealth.
It provides the foundation
for pursuing other perfections effortlessly.
If we have the proper equipment,
we won't struggle to do good deeds.
August 23, 2007

Die Perfektion der Gewohnheit des Gebens (*Dāna Pāramī*)
ist die Quelle des Reichtums.
Sie bildet die Grundlage für das mühelose
Erreichen anderer Perfektionen.
Wenn wir die richtige Ausrüstung haben,
wird es uns nicht schwerfallen, gute Taten zu vollbringen.
23. August 2007

布施功德是财富的渊源，
能支持我们更轻松方便地积累其他波罗蜜，
因为有了财富作为行善修波罗蜜的工具，
不需要过贫苦艰难的日子。

西元2007年8月23日

ทานบารมีเป็นประดุจแผ่นดิน
 ที่รองรับต้นหมากรากไม้
 ภูเขาเลากา สรรพสิ่งทั้งหลายบนโลกใบนี้
 ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

The perfection of giving habit (*Dāna Pāramī*)
 is like the land that supports all plants, trees,
 and mountains—everything on this Earth.
August 23, 2007

Die Dana-Perfektion ist wie die Erde, die alle Pflanzen,
 Bäume und Berge trägt - alles auf dieser Erde.
23. August 2007

布施就像是大地一般，大地会扶持着树林、
 群山、世界上所有的事物。
 西元2007年8月23日

ทานบารมี เป็นบ่อเกิดแห่งทรัพย์

๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๙

The perfection of giving habit (*Dāna Pāramī*)
is the source of wealth.

November 19, 2006

Dana-Perfektion ist die Quelle von Reichtum.

19. November 2006

财富源自于布施的功德。

西元2006年11月19日

ทานบารมีต้องสั่งสม
 อย่าดูเบา อย่าตระหนี่ อย่าหวงแหนทรัพย์
 อย่าเสียดายทรัพย์ อย่ากลัวทรัพย์จะหมดเปลืองไป
 ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

The giving habit (*Dāna Pāramī*) must be perfected.
 Don't be careless, don't be stingy,
 don't attach to wealth,
 don't be afraid of wealth being wasted.
August 23, 2007

Dana-Perfektion muss angehäuft werden.
 Sei nicht leichtsinnig, sei nicht geizig,
 Sorge dich nicht um deinen Reichtum,
 habe keine Reue wegen deines Reichtums,
 habe keine Angst, dass dein Reichtum verschwendet wird.
23. August 2007

我们要勤修布施功德，不可轻忽这点。
 不要吝啬，不要担心钱财，
 不要感到可惜，也不要害怕财富会被浪费掉。
 西元2007年8月23日

เศรษฐีทั้งหลาย ที่เขามีทรัพย์มาก
ล้วนประกอบเหตุจาก การสร้างทานบารมีทั้งสิ้น
๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

All wealthy individuals earn their great fortunes entirely
by perfecting their giving habit (*Dāna Pāramī*) in the past.
July 22, 2006

Alle wohlhabenden Menschen haben ihr großes
Vermögen ausschließlich durch das Ausüben
von Dana-Perfektion in der Vergangenheit erworben.
22. Juli 2006

所有的富翁之所以能拥有大量的财富，
皆源自于他们所修的布施功德波罗蜜。
西元2006年7月22日

อยากรวยจงให้ทาน
 สักสมทานบารมีให้เยอะๆ
 ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

If you want to be wealthy, you have to give.
 Perfect your giving habit (*Dāna Pāramī*).
July 22, 2006

Wenn du wohlhabend sein willst, musst du geben.
 Vervollkomme deine Gewohnheit zu geben (*Dāna Pāramī*).
22. Juli 2006

如果想要变得富有，便要慷慨解囊，
 大量地修布施功德。
 西元2006年7月22日

ก้าวแรกของชีวิต ที่เต็มเปี่ยมบริบูรณ์นั้น
ต้องเริ่มจากการสร้างทานบารมี

๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๙

The first step of a complete and abundant life
begins by perfecting your giving habit (*Dāna Pāramī*).

November 5, 2006

Der erste Schritt zu einem vollkommenen
und reichhaltigen Leben beginnt mit der Vervollkommnung
der Gewohnheit des Gebens (*Dāna Pāramī*).

5. November 2006

迈向美满生活的第一步，
需要从修布施功德开始。

西元2006年11月5日

เมื่อเราทำบุญ สังสมมหาทานบารมี
 ชีวิตจะมีแต่ดีขึ้นไปเรื่อย ๆ
 ให้ปลื้มอกปลื้มใจกันเอาไว้
 ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

When we make *puñña* and perfect our unconditional giving habit (*Dāna Pāramī*), our lives will continue to improve, bringing us immense joy and satisfaction.
April 25, 2004

Wenn wir *puñña* machen und unsere Gewohnheit des bedingungslosen Gebens (*Dāna Pāramī*) vervollkommen, wird sich unser Leben weiter verbessern und uns große Freude und Zufriedenheit bringen.
25. April 2004

当我们修功德，累积大量的布施波罗蜜，
 生命将会不断地越来越好，
 令人感到心满意足。
 西元2004年4月25日

การให้ คือ ความสุข
๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๖

Giving is Happiness.
April 29, 2003

Geben ist Glück.
29. April 2003

给予即是快乐。
西元2003年4月29日

การให้ เป็นทางมาแห่งบุญ

๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๖

Giving is the path to acquire more *puñña*.

April 29, 2003

Geben ist der Weg, um mehr *puñña* zu erwerben

29. August 2003

给予是通往功德福报的大道。

西元2003年4月29日

โลกอยู่ได้ด้วยการให้ การให้เป็นความสุขอันพิเศษ
เราจะรู้จักความสุขชนิดนี้ได้ ต่อเมื่อเราได้ให้

๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘

The world survives through giving.
True happiness comes from giving,
something we only understand once we give.

September 24, 2005

Die Welt überlebt durch Geben.
Geben ist ein großartiges Glück.
Wir können diese Art von Glück erfahren, wenn wir geben.

24. September 2005

世界因为给予而存在。给予能令人感到一种特殊的快乐，
只有在给予时，我们才能体验到这种快乐。

西元2005年9月24日

มีพระผ่านหน้าบ้าน เราก็ใส่บาตรพระ
 พระไม่ผ่านหน้าบ้าน เราก็ไปเลี้ยงพระที่วัด
 หรือไปปัดกวาดลานวัดอะไรต่าง ๆ ก็เป็นทางมาแห่งบุญของเราได้
 ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘

If monks pass by our house, we should offer alms.
 If they don't pass by, we go to their temple to offer food
 or sweep the temple grounds—these are all ways
 to accumulate more *puñña*.

February 9, 2009

Wenn Mönche an unserem Haus vorbeikommen,
 sollten wir Almosen geben.
 Wenn sie nicht vorbeikommen, gehen wir zu ihrem Tempel,
 um Essen anzubieten oder das Tempelgelände zu fegen -
 all das sind Wege, um mehr *puñña* zu sammeln.
9. Februar 2009

如果有僧侣经过家门，我们就去供养托钵，
 如果没有僧侣经过家门，我们就去寺院供养斋僧，
 或者去寺院打扫庭院等等，这些都是我们能修得功德的途径。

西元2005年2月9日

ทรัพย์คืออุปกรณ์ ในการสร้างบารมี
ไม่ใช่อุปกรณ์ ในการประดับบารมี
๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๖

Wealth is a tool for pursuing perfections (*Pāramī*),
not just for showcasing social status.

November 11, 2003

Reichtum ist ein Mittel zum Streben nach Vollkommenheit
(*Pāramī*), nicht nur zur Zurschaustellung des sozialen Status.

11. November 2003

财富是用来创造并累积功德的工具，
而不是用来装饰或彰显权威的工具。

西元2003年11月11日

ต้องสั่งสมบุญให้เยอะ ๆ เพราะเราจะต้องไปเอา
 ที่สุดแห่ง...รูปสมบัติ ที่สุดแห่ง...ทรัพย์สมบัติ
 และที่สุดแห่ง...คุณสมบัติ ถึงจะไปสู่ที่สุดแห่งธรรมได้
 ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕

We must strive to accumulate as much *puñña* as possible
 because it is essential for attaining the ultimate form of physical,
 material, and spiritual wealth
 to reach the Utmost Dhamma—the ultimate truth.

November 8, 2002

Wir müssen danach streben,
 so viel *puñña* wie möglich anzusammeln,
 denn es ist unerlässlich,
 um die ultimative Form von physischem,
 materiellem und spirituellem Reichtum zu erlangen,
 um das Höchste Dhamma - die letzte Wahrheit - zu erreichen.

8. November 2002

必须累积很多很多的功德，
 因为我们将以此成就圆满的色身财、
 财富财，以及能力财，如此，
 才能抵达法的究竟。

西元2002年11月8日

ยิ่งมีความตั้งใจเอาบุญมาก ก็จะได้บุญมาก

๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๖

The more determined we are to make *puñña*,
the more *puñña* we will receive.

January 5, 2003

Je mehr entschlossen du bist um *puñña* zu machen,
desto mehr *puñña* wirst du erhalten.

5. Januar 2003

修功德的决心越强烈，收获的功德也将越多。

西元2003年1月5日

ทุกบุญที่เราทำ ล้วนมีผลอันยิ่งใหญ่
ที่จะติดตามตัวเราไป ทุกภพทุกชาติ
๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๖

Every *puñña* we make has a lasting impact
that accompanies us every lifetime.
January 5, 2003

Jedes *puñña*, das wir ausführen, bringt große Ergebnisse,
die uns in jedem nächsten Leben folgen werden.
5. Januar 2003

我们所修的每一项功德，
都会带来巨大的果报，伴随着我们生生世世。
西元2003年1月5日

ความสมบูรณ์ของชีวิต จะเกิดขึ้นได้
ต้องอาศัยบุญ อย่างเดียวเท่านั้น
๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๗

Life's fulfillment can only be attained
through accumulating *puñña*.
February 8, 2004

Die Erfüllung des Lebens kann nur durch
das Anhäufen von *puñña* erreicht werden.
8. Februar 2004

唯有依靠功德，
才能实现圆满的生活。
西元2004年2月8日

ทานเป็นบ่อเกิดแห่งทรัพย์
 ช่วงไหนทำ...ก็ได้ ช่วงไหนไม่ทำ...ก็ไม่ได้
 ถ้าทำตลอดชาติ...ก็ได้ตลอดชาติ ตรงนี้สำคัญ
 ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๖

Giving (*Dāna*) is the source of wealth.
 If we practice giving, we will gain;
 if we don't, we won't.
 Giving throughout our lives leads to gain throughout our lives.
 This is crucial.
 November 6, 2003

Geben (*Dāna*) ist die Quelle des Reichtums.
 Wenn wir uns im Geben üben, werden wir gewinnen;
 wenn wir es nicht tun, werden wir nicht gewinnen.
 Wenn wir unser ganzes Leben lang geben,
 werden wir unser ganzes Leben lang gewinnen.
 Dies ist entscheidend.
 6. November 2003

财富源自于布施的功德，
 当布施功德回报时便能获得财富，
 当没有布施功德回报时便得不到财富。
 如果在生命中一直行布施，
 功德便能持续地回报，这一点很重要。

西元2003年11月6日

สิ่งอะไรที่เรานำออก โดยการบริจาคฝากฝังไว้ ในพระพุทธศาสนา
หรือทำสาธารณกุศล สิ่งนั้นถึงจะเป็นของเราอย่างแท้จริง
สิ่งอะไรที่เรายังไม่ได้นำออก โดยการให้ โดยการบริจาค
สิ่งนั้นก็ยังไม่ได้ชื่อว่าเป็นของเรา ตายแล้วก็เอาไปไม่ได้
๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

Whatever we give as donations to Buddhism
or public charity is truly ours.
Anything we haven't donated is not truly ours
and cannot be taken after death.

December 1, 2002

Was immer wir als Spenden an den Buddhismus
oder an öffentliche Wohltätigkeitsorganisationen geben,
gehört wirklich uns.

Alles, was wir nicht gespendet haben,
gehört nicht wirklich uns und kann
nach dem Tod nicht genommen werden.

1. Dezember 2002

我们为了佛教或是公益活动所捐赠出去的东西，
才是真正属于我们的；而那些还没有付出或捐赠出去的东西，
不算是真正属于我们的，往生后什么也带不走。

西元2002年12月1日

ทรัพย์ที่เรานำออกด้วยการบริจาค
 สิ่งที่เราจะได้ตอบแทนกลับมา คือ บุญกุศล
 ทำให้เรามีความสุขและความสำเร็จ ไปทุกภพทุกชาติ
 ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๕

The wealth we donate rewards us with *puñña*,
 leading to happiness and success every lifetime.

January 13, 2002

Der Reichtum, den wir spenden, belohnt uns mit *puñña* und
 führt zu Glück und Erfolg in jedem Leben.

13. Januar 2002

通过捐赠财物，我们将收获布施的功德。
 此功德将为我们的生生世世都带来幸福与成功。

西元2002年1月13日

การทำบุญกับพระเถรานุเถระ พระสังฆาธิการผู้สั่งสมบารมีมามาก
เป็นเนืองนิตย์ของเรา เหมือนเราทำบุญกับ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เพราะเราถวายเป็นมหาสังฆทาน

๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๕

Making *puñña* with respected senior monks
and Sangha councils, who have accumulated much *puñña*
and perfected their virtues (*pāramī*) and are our field of merit,
is like making *puñña* with the Lord Buddha
because we offer it as a great *Sanghadana**.

January 13, 2002

* A *Sanghadana* is a donation presenting to an assembly of monks.

Puñña mit angesehenen älteren Mönchen und Sangha-Räten
zu machen, die viel *Puñña* angesammelt und ihre Tugenden
(*pāramī*) vervollkommen haben und unser *Puñña*-Feld sind,
ist wie *puñña* direkt mit dem Buddha zu machen,
weil wir es als ein großes *Sanghadana** anbieten.

13. Januar 2002

* Ein *Sanghadana* ist eine Spende, die einer Versammlung
von Mönchen überreicht wird.

累积了非常多功德波罗蜜的僧伽长老们是我们的大福田，
供养僧团，即是供养大斋僧，
没有特别指定供养某一位僧人，
所得到的功德就如供养佛陀一般。

西元2002年1月13日

เราปฏิเสธบุญ ไม่เชื่อเรื่องบุญ บาปก็จะได้ช่อง
ทำให้มีโอกาสมหาบาปได้ แล้วจะพลัดไปสู่อบาย

๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

If we reject *puñña* or don't believe in it,
pāpa will have a chance to arise and make us do evil deeds,
leading us toward misfortune and hell realms.

October 3, 2005

Wenn wir *puñña* ablehnen oder nicht daran glauben,
wird *pāpa* die Möglichkeit haben,
sich zu erheben und uns dazu zu bringen,
böse Taten zu begehen,
die uns in Richtung Unglück und Höllenbereiche führen.

3. Oktober 2005

如果我们拒绝功德，不相信功德，
那么恶业便会趁机让我们有机会造恶，逐步堕入恶趣。

西元2005年10月3日

เมื่อมีทุกข์ อย่าทิ้งบุญ
๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๙

During challenging times, do not disregard *puñña*.

February 28, 2006

In schwierigen Zeiten sollte man *puñña* nicht ignorieren.

28. Februar 2006

遇到困境时，不要放弃修功德。

西元2006年2月28日

ถ้าไม่ทิ้งบุญ... บุญจะตามเกื้อหนุน
 ให้มีช่องทาง ในการดำเนินชีวิตได้สะดวกสบาย
 และสร้างบารมีได้สมใจ
 ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘

If we don't abandon *puñña*,
 it will support and follow us,
 making life easier as we pursue perfections.
February 24, 2005

Wenn wir *puñña* nicht aufgeben, wird es uns unterstützen
 und folgen und uns das Leben erleichtern,
 während wir nach Vollkommenheit streben.
24. Februar 2005

如果我们不放弃修功德，那么功德将会帮助我们，
 令我们的生命顺遂，并且能如愿地修功德波罗蜜。
 西元2005年2月24日

บางคนอาจมีความคิดว่า ทำไมเราทำบุญไม่ขึ้น

อย่าคิดอย่างนี้นะ

ทำบุญ มีแต่ขึ้นอย่างเดียว

ทำบาปสิ...ไม่ขึ้น...มีแต่ลง

๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘

Some may wonder why their *puñña* don't seem
to bear fruit or make any progress.

Don't think like that.

Making *puñña* only leads to progress,
while making *pāpa* does not. It only leads to decline.

June 28, 2005

Manche mögen sich fragen, warum ihr *puñña* keine Früchte
zu tragen scheint oder keine Fortschritte macht.

Denke nicht so. *Puñña* zu machen führt nur zu Fortschritt,
während *pāpa* zu machen nicht dazu führt.

Es führt nur zum Niedergang.

28. Juni 2005

有些人可能会想，为什么我们修了功德，

生活却不见好转，

请别这么想，修功德一定会有福报，

能使生命越来越好，

只有造恶业才会让生命堕落，越来越差。

西元2005年6月28日

เมื่อมีทุกข์ให้นึกถึงบุญที่เราเคยทำไว้ ด้วยใจที่สงบสุข เยือกเย็น
 บุญนั้นก็จะมาช่วยดับไฟในใจ ดับความร้อนรุ่มให้สงบลง
 เปลี่ยนจากมืดมาสว่าง จากทุกข์เป็นสุขได้ ด้วยอานุภาพแห่งบุญ
 ๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

When we are feeling distressed, we should recall the *puñña*
 we've made with a calm and peaceful mind.
 That *puñña* will help extinguish the inner flames
 and turn our darkness into light,
 our suffering into happiness, through their power.
 May 5, 2002

Wenn du dich verzweifelt fühlst, erinnere dich an dein *puñña*,
 das du getan hast, mit einem friedlichen und ruhigen Mind.
 Dieses *puñña* wird dir helfen,
 das Feuer in deinem Mind zu löschen
 und die Unruhe zu beenden und dich zu beruhigen.
 Die Kraft von *puñña* verwandelt Dunkelheit in Licht
 und Leiden in Glück.
 5. Mai 2002

当遇到困难时，请以祥和平静的心忆念我们曾经修过的功德，
 这些功德将能帮助我们熄灭心中焦躁之火，以功德的威德力，
 助我们从黑暗转向光明，从痛苦变成快乐。

西元2002年5月5日

เราต้องสั่งสมบุญให้มากๆ
ถ้าหากเรามีบุญมาก อุปสรรคก็จะน้อยลง
ความสมหวังในชีวิต ก็มากขึ้นทั้บทวี

๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

We must accumulate as much *puñña* as possible.
With more *puñña*, obstacles diminish,
and the fulfillment of our lives increases.

July 29, 2003

Wir müssen eine Menge *puñña* ansammeln.
Wenn wir viel *puñña* haben, gibt es weniger Hindernisse.
Unsere Verwirklichung im Leben nimmt mehr und mehr zu.

29. Juli 2003

我们要积极地累积许多功德，如果功德多，障碍就会减少，
生命也将会一次又一次地称心如愿。

西元2003年7月29日

ที่ชีวิตขึ้น ๆ ลง ๆ
 เพราะเราทำบุญไม่สม่ำเสมอ
 ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

If life is unstable,
 it's because we don't consistently earn *puñña*.
July 7, 2002

Es gibt Höhen und Tiefen im Leben,
 weil wir nicht regelmäßig *puñña* machen.
7. Juli 2002

生命之所以会起起落落，
 源自于过去我们并没有持续地行善修功德。
 西元2002年7月7日

ทำบุญขี้กขย่อน ก็เลยรวยแบบขี้กขย่อน
เดี๋ยวยรวย...เดี๋ยวจ้าง
๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

When we accumulate *puṭṭhā* inconsistently,
we achieve wealth inconsistently.
Sometimes, we are rich; sometimes, we are poor.
April 6, 2005

Ab und zu *puṭṭhā* machen,
macht dich auch „ab und zu“ reich.
In einem Moment wirst du reich sein
und im nächsten Moment pleite.
6. April 2005

若是时断时续地修功德，
我们的财富也将会是如此，时有时无。
西元2005年4月6日

เราต้องสั่งสมบุญให้มาก เพื่อภพชาติต่อไป
 จะได้มีความพร้อมในทุกด้าน
 ทั้งรูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ คุณสมบัติ
 ลาภ ยศ สรรเสริญ สุข มรรคผลนิพพาน
 ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘

We must accumulate a lot of *puñña*
 so that in the next life,
 we will be well-prepared in all aspects:
 physical wealth, material wealth,
 spiritual qualities, honor, fame, and happiness,
 leading us to *Nibbāna*.
 September 25, 2005

Wir müssen eine Menge *puñña* ansammeln,
 damit wir für im nächsten Leben in jeder Hinsicht
 gut vorbereitet sind: physischer Reichtum(gute Gesundheit),
 materieller Reichtum, spirituelle Qualitäten, Ehre,
 Ruhm und Glück, was uns zum *Nibbāna* führt.
 25. September 2005

我们要累积许多的功德，以便在未来世中，
 我们可以在各个方面都圆满齐全：
 色身财、财富财、能力财、
 幸运、声望、赞美、快乐，以及涅槃。
 西元2005年9月25日

เรามีชีวิตอยู่ทุกวันนี้ ด้วยบุญเก่าที่สั่งสมมาข้ามชาติ
และใช้กันไปตลอดเวลา ทุกอนูวินาที บุญเก่าหมดไปทุกวัน
ถ้าหมดบุญอย่างสิ้นเชิงเมื่อไร เราก็หมดอายุขัย
เราอาศัยบุญ...เพื่อมีชีวิตอยู่ มีชีวิตอยู่...เพื่อสั่งสมบุญใหม่
เมื่อบุญเก่าหมดไปทุกวัน บุญใหม่ก็ต้องสั่งสมทุกวัน
๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

We rely on the *puñña* accumulated from previous lives,
using it every second.

The old *puñña* diminishes every day,
and our life ends once it's completely depleted.

We depend on *puñña* to live
and live to accumulate new *puñña*.

As we consume old *puñña* every day,
we need to collect new *puñña* throughout our lives.

March 26, 2005

Dass wir heute am Leben sind,
 liegt an unserem alten *puñña*,
 das wir in früheren Leben angesammelt haben und das ständig,
 in jeder Sekunde, aufgebraucht wird.
 Das alte *puñña* nimmt jeden Tag ab.
 Wenn das *puñña* vollständig aufgebraucht ist,
 endet unser Leben.
 Wir sind auf *puñña* angewiesen,
 um am Leben zu sein.
 Wir sind am Leben, um neues *puñña* zu sammeln.
 Da altes *puñña* jeden Tag verbraucht wird,
 muss jeden Tag neues *puñña* angesammelt werden.
 26. März 2005

每日的生活都仰赖于我们过去世所修过的功德，
 分分秒秒我们都在使用功德，
 天天都在消耗旧的功德，
 一旦这些功德彻底用完时，
 我们的生命也将走到尽头，
 我们的生命有赖于功德才能存在。
 过生活，为了累积新的功德，
 每日消耗旧的功德，也就要每日累积新的功德。

西元2005年3月26日

ต้องทำบุญให้ครบทุกหมวดทั้งทาน ศีล ภาวนา
เพราะบุญแต่ละอย่าง มีคุณสมบัติแตกต่างกัน ให้ผลไม่เหมือนกัน
ทาน...ทำให้รวย ศีล...ทำให้สวย ให้หล่อ ภาวนา...ทำให้ฉลาด

๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

Remember to engage in making “*puñña*” in all categories:
giving (*dāna*), observing moral precepts (*sīla*),
and practicing meditation (*bhāvanā*).
Each type has different qualities and yields different effects.

Giving makes us wealthy,
observing moral precepts makes us live long, healthy,
and beautiful, and meditation makes us wise.

July 4, 2004

Du musst *puñña* in allen Kategorien ansammeln,
einschließlich des Gebens (*dāna*),
Einhalten der Lebensprinzipien (*sīla*)
und der Meditation (*bhāvanā*),
denn jedes *puñña* hat unterschiedliche Eigenschaften
und die Auswirkungen sind nicht dieselben.
Geben macht uns wohlhabend, das Einhalten der moralischen
Gebote lässt uns lange, gesund und schön leben,
und Meditation macht uns weise.

4. Juli 2004

我们需要修各种功德：布施、持戒、静坐。
因为每一种功德皆具备不同的特性，能带来不同的果报。
布施的功德带来财源广进，持戒的功德带来英俊貌美，静坐的功
德则能带来聪明才智。

西元2004年7月4日

เราจะต้องสั่งสมบุญให้มาก
ภพชาติต่อไป... ชีวิตจะได้สมบูรณ์กว่าชาตินี้
๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕

We must accumulate as much *puñña* as possible
so that in the next life,
our lives will be more fulfilling than in this one.
November 2, 2002

Wir müssen eine Menge *puñña* ansammeln.
Im nächsten Leben wird das Leben vollkommener
sein als dieses Leben.
2. November 2002

我们需要累积更多的功德，
令我们未来世的生活能比今世更加圆满。
西元2002年11月2日

ชาติต่อไป...เราต้องพร้อม

ชาตินี้...เตรียมให้พร้อม

๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

We must be ready for the next life.

This life is to prepare for it.

October 10, 2002

Im nächsten Leben müssen wir bereit sein.

In diesem Leben bereiten wir uns vor.

10. Oktober 2002

在下一世，我们将已做好准备，
那么这一世，我们便要好好准备。

西元2002年10月10日

ชาตินี้คือชาติที่เราประกอบเหตุ
 ชาติต่อไป...คือชาติที่เสวยผล
 เราอยากจะให้ภพต่อไปเป็นอย่างไร
 ขึ้นอยู่กับการประกอบเหตุในชาตินี้
 ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕

This life is where we create causes;
 the next life is where we enjoy the fruits.
 How we want our next life to be depends on
 the causes we create in this life.
November 1, 2002

In diesem Leben schaffen wir Ursachen,
 im nächsten Leben genießen wir die Früchte.
 Wie wir unser nächstes Leben gestalten wollen,
 hängt von den Ursachen ab, die wir in diesem Leben schaffen.
1. November 2002

此世我们种因，下一世我们得果。
 我们希望下一世收获什么果，
 关键在于这一世我们种下什么因。
 西元2002年11月1日

ถ้าไม่มีบุญ...ก็อด
บุญมีแค่ไหน...ก็ได้แค่นั้น
๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕

Without *puṭṭhā*, we have nothing.
We only receive as much as our *puṭṭhā* allows.
September 5, 2002

Ohne *puṭṭhā* haben wir nichts.
Wir erhalten nur so viel, wie unser *puṭṭhā* erlaubt.
5. September 2002

若不具备功德，便将无法拥有。
我们具有多少功德，便将能获得多少。
西元2002年9月5日

ทุกอย่างขึ้นอยู่กับบุญเป็นหลัก
อย่าไปกังวลใจ ให้ทำใจใสๆ เต็มสมบัติใหญ่ก็จะไหลมา

๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

Everything relies on *puñña*. Don't worry;
keep your mind bright and clear,
and great wealth will flow to you.

May 26, 2005

Alles hängt von *puñña* ab.
Mach dir keine Sorgen, halte deinen Mind hell und klar.
Bald werden große Schätze fließen.

26. Mai 2005

一切都取决于功德。
不要担心，保持内心清澈透明，
不久，大财富自然会来。

西元2005年5月26日

ตอนร่ำรวย เฟื่องฟู เพราะมีบุญสนับสนุน
พอหมดบุญ... ธุรกิจก็ฟุบแฟบ
๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

Our accumulated *puñña* support us
and lead to wealth and prosperity.
When *puñña* runs out, our business collapses.
April 6, 2005

Unser angesammeltes *puñña* unterstützt uns
und führt zu Reichtum und Wohlstand.
Wenn *puñña* ausgeht, bricht unser Geschäft zusammen.
6. April 2005

富贵繁荣，缘于有功德在背后支撑。
当功德耗尽，事业也将跟着崩毁坍塌。
西元2005年4月6日

รวยได้จะต้องมีบุญ จะมีบุญก็ต้องทำบุญ
 ทำบุญช้า บุญเกิดช้า สมบัติก็มาช้า
 ทำบุญเร็ว บุญเกิดเร็ว สมบัติก็มาเร็ว
 ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘

To become wealthy, we must have *puñña*.
 To have *puñña*, we must make *puñña*.
 If we make *puñña* slowly,
puñña grows slowly, and wealth will come slowly.
 If we make *puñña* quickly,
puñña grows quickly, and wealth will come quickly.
 September 17, 2005

Reich sein bedarf an *puñña*.
 Um *puñña* zu haben, musst du *puñña* machen.
 Mache *puñña* langsam,
puñña wird langsam entstehen
 und Reichtum wird auch langsam kommen.
 Mache *puñña* schnell,
puñña wird schnell entstehen und
 Reichtum wird schnell kommen.
 17. September 2005

要变得富有，便要依靠功德。
 想拥有功德，便要勤修功德。
 怠缓地修，功德便升起得慢，财富也就来得迟；
 尽速地修，功德便升起得快，财富也就会迅速到来。
 西元2005年9月17日

มีคนเก่งมากมายในโลก ที่ไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต
ถึงแม้จะมีวุฒิสองแค่ไหน ความรู้มากแค่ไหน
ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ขาดบุญอย่างเดียว

๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๔

Many talented individuals in this world fail to succeed in life,
regardless of their qualifications or knowledge,
due to the lack of *puñña*.

June 10, 2001

Viele talentierte Menschen auf dieser Welt scheitern im Leben,
ungeachtet ihrer Qualifikationen oder ihres Wissens,
weil es ihnen an *puñña* mangelt.

10. Juni 2001

世界上有许多厉害的人，他们的学历很高，
知识丰富，但尽管如此，
却仍然无法取得成功，其实这仅是缘于缺少功德。

西元2001年6月10日

บุญ เป็นเครื่องประกันชีวิต ที่ดีที่สุด

๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

Puñña is the best life insurance.

October 23, 2007

Puñña ist die beste Lebensversicherung.

23. Oktober 2007

功德是生命最好的保险。

西元2007年10月23日

โลกจะเป็นอย่างไร ขึ้นอยู่กับกระแสใจของชาวโลก
ช่วงไหนกระแสใจของมนุษย์ ตั้งมั่นอยู่ในคุณงามความดี
ไม่ประมาทในชีวิต สังสมบุญอยู่เป็นนิจ
ยุคนั้นบ้านเมืองจะอยู่เย็นเป็นสุข
ต่างมีความสุขกายสบายใจกันถ้วนหน้า เศรษฐกิจจะเฟื่องฟู
ฝนฟ้าตกต้องตามฤดูกาล โรคภัยไข้เจ็บน้อย

๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๑

The fate of the world depends on the quality of human minds.
When humans maintain pure and mindful lives
and consistently accumulate *puñña*,
the world will become peaceful.
Everyone will be happy,
the economy will thrive,
rain will fall at the right times,
and illnesses will be few.

January 4, 1998

Das Schicksal der Welt hängt von
 der Qualität des menschlichen Bewusstseins ab.
 Wenn die Menschen ein reines und achtsames Leben führen
 und beständig *puñña* ansammeln,
 wird die Welt friedlich werden. Alle werden glücklich sein,
 die Wirtschaft wird florieren,
 der Regen wird zur richtigen Zeit fallen,
 und es wird nur wenige Krankheiten geben.

4. Januar 1998

世界将会如何，取决于全球人民当前的心。
 当人们的心决意向善，生活不放逸，习于行善修功德，
 那么在那个时代，家庭、社会、国家将会和谐安宁，
 人人皆身心快乐，经济也会繁荣昌盛，雨水依季节按时降临，
 疾病受苦的情形将稀少罕见。

西元1998年1月4日

บุญเท่านั้นที่จะเป็นที่พึ่งแก่เราได้
ให้ทำทาน รักษาศีล และเจริญภาวนา จนเข้าถึงพระธรรมกาย
ก็จะมีความสุขทั้งในปัจจุบัน และหลังจากละโลกไปแล้ว

๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

Puñña is the only refuge that we can rely on.
By giving (*dāna*), observing moral precepts (*sīla*),
and practicing meditation (*bhāvanā*) until we attain
the Dhammakaya, we can experience happiness
both in this life and in the afterlife.

December 27, 2003

Puñña ist die einzige Zuflucht, auf die wir uns verlassen können.
Indem wir geben (*dāna*), die moralischen Lebensprinzipien (*sīla*)
einhalten und Meditation (*bhāvanā*) praktizieren,
bis wir den Dhammakaya erlangen,
können wir sowohl in diesem Leben als
auch im Jenseits Glück erfahren.

27. Dezember 2003

只有功德才能成为我们的依靠。
让我们持续地布施、持戒、静坐，
直至证入法身，我们将在现世及来世都拥有幸福。

西元2003年12月27日

ประกันชีวิตที่แท้จริง ต้อง...สร้างบุญ
 ประกันสังคมที่แท้จริง ต้อง...ประพฤติธรรม
 ๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๗

Real life insurance involves accumulating *puñña*.
 Genuine social security comes from living according
 to the principles of Dhamma.
February 19, 2004

Echte Lebensversicherung bedeutet, *puñña* anzusammeln.
 Echte soziale Sicherheit entsteht durch ein Leben nach den
 Prinzipien des Dhamma.
19. Februar 2004

真正能为人生带来保障的是勤修功德；
 真正能为社会带来保障的是持守道德戒律。
 西元2004年2月19日

ถ้าใจอัศจรรย์ ก็จะได้สมบัติอัศจรรย์
ถ้าใจอยู่เหนือธรรมชาติ เราก็จะได้สมบัติ ที่เหนือธรรมชาติ

๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕

If our minds are miraculous, we will attain miraculous wealth.
If our minds are supernatural, we will achieve supernatural wealth.

November 3, 2002

Wenn unser Mind wundersam ist,
werden wir wundersame Schätze erlangen.
Wenn unser Mind übernatürlich ist,
werden wir übernatürliche Schätze erlangen.

3. November 2002

若是拥有奇迹般的心，亦将能收获奇迹般的财富。
若是拥有超凡的心，亦将能收获超凡的财富。

西元2002年11月3日

สมบัติจะมาได้ ต้องมีบุญอยู่ในตัว

๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

We can only achieve wealth if we have *puñña* within us.

December 16, 2006

Wir können nur dann Reichtum erreichen,
wenn wir *puñña* in uns haben.

16. Dezember 2006

我们必须拥有功德，财富才会流向我们。

西元2006年12月16日

อยากรวย...ต้องทำทาน
อยากสวย อยากหล่อ...ต้องรักษาศีล
ถ้าอยากฉลาด มีปัญญา... ต้องเจริญสมาธิภาวนา
เคารพในธรรมได้อานิสงส์
คือ มีดวงปัญญา ภพชาติต่อไปจะฉลาด ทั้งทางโลกทางธรรม
ได้รับการเคารพในทุกสถาน จะเป็นผู้ที่มีกำลังใจสูงส่ง
ไปไหนจะมีแต่คนชื่นชมให้กำลังใจ
๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

In order to become rich,
we must practice giving (*dāna*).
To become beautiful or handsome,
we must observe moral precepts (*sīla*).
To become wise,
we must engage in meditation practice (*bhāvanā*).
By honoring the Dhamma, we gain wisdom.
This will lead to wisdom in both worldly
and spiritual matters in the next life,
earning respect and possessing a strong,
noble spirit. Everywhere we go,
people will admire and support us.

March 31, 2005

Um reich zu werden, müssen wir uns im Geben (*dāna*) üben.

Um schön oder gut aussehend zu werden,
müssen wir die moralischen Lebensprinzipien (*sīla*) einhalten.

Um weise zu werden,
müssen wir uns in Meditation üben (*bhāvanā*). Indem wir das
Dhamma ehren, erlangen wir Weisheit.

Dies wird im nächsten Leben zu Weisheit sowohl
in weltlichen als auch in spirituellen Angelegenheiten führen,
wir werden Respekt verdienen und einen starken,
edlen Geist besitzen. Überall, wo wir hingehen,
werden uns die Menschen bewundern und unterstützen.

31. März 2005

如果想要富裕，便要布施；
如果想要美貌、帅气，便要持戒；
如果想要聪明有智慧，便要静坐。
尊重佛法亦会带来善的果报，
即无论是在世间还是佛法知识皆精通，
在任何场所都受人尊重，
将成为一个心志高尚坚定的人，
无论去到哪里皆会受到世人的赞赏与鼓励。

西元2005年3月31日

ตำแหน่งทุกตำแหน่ง เป็นของกลางๆ
อายุ วรรณะ สุขะ ยศ อธิปไตย แล้วแต่ใครจะไขว่คว้าเอา
๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

Every position and title is unbiased.
Age, appearance, health, status, and power
are all open to everyone.
July 19, 2002

Jede Position und jeder Titel ist neutral.
Alter, Aussehen, Gesundheit,
Status und Macht sind für alle offen.
19. Juli 2002

生命中每一方面都是中立的。
年龄、阶级、幸福、名誉、权力，取决于谁想要去追求。
西元2002年7月19日

บุญสำคัญมาก
 มีบุญมาก...ก็เหนื่อยน้อย
 มีบุญน้อย...ก็เหนื่อยมาก
 ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

Puñña is very important.
 Having more *puñña* leads to less hardship;
 having less *puñña* leads to more hardship.
 May 12, 2011

Puñña ist sehr wichtig.
 Mehr *Puñña* zu haben führt zu weniger Nöten;
 weniger *puñña* führt zu mehr Nöten.
 12. Mai 2011

功德非常重要。
 拥有的功德多，辛苦就少；
 拥有的功德少，辛苦就多。
 西元2011年5月12日

ตัดสินใจทำบุญช้า สมบัติก็จะเกิดขึ้นช้า ในภพชาติต่อไป
ตัดสินใจทำบุญเร็ว สมบัติก็จะเกิดขึ้นเร็ว ในภพชาติต่อไป

บางคนเกิดมา...สมบัติมากอย่าทำ
บางคนเกิดมา...ต้องไปหาสมบัติ
ที่เป็นอย่างนี้ เพราะทำบุญมาต่างกัน

๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

Deciding to make *puñña* slowly
results in wealth arising slowly in the next life.

Deciding to make *puñña* quickly
results in wealth arising quickly in the next life.

Some are born with wealth awaiting them,
while others are born having to seek wealth.

This difference is due to the varying *puñña*
made in previous lives.

May 12, 2011

Die Entscheidung, *puñña* langsam zu machen,
führt dazu, dass Reichtum im nächsten Leben langsam entsteht.

Die Entscheidung, *puñña* schnell zu machen, führt dazu,
dass der Reichtum im nächsten Leben schnell entsteht.

Manche werden mit Reichtum geboren, der sie erwartet,
während andere geboren werden, um Reichtum zu suchen.

Dieser Unterschied ist auf die verschiedenen *puñña*
zurückzuführen, die in früheren Leben gemacht wurden.

12. Mai 2011

如果我们迟迟地决定修功德，
当功德回报时，财富也将来得迟；
如果我们明快地决定修功德，
当功德回报时，财富也将来得迅速。
有些人生来就已经有财富在等待着他们，
而有些人则需要去寻找财富，
这是因为他们在过去世修功德的方式不同。

西元2011年5月12日

เมื่อบุญส่งผล จะทำอะไรมันก็ดีทั้งนั้น

เพราะมีบุญชะอย่าง

๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘

When *puṅṅā* bears fruits, everything we do turns out well
because we have *puṅṅā*.

June 14, 2005

Wenn *puṅṅā* seine Früchte sendet,
wird alles, was du tust gelingen, weil du *puṅṅā* hast.

14. Juni 2005

功德回报时，无论做什么都会很好，
因为具有功德。

西元2005年6月14日

ทำบุญทันที
 เกิดศรัทธาปุบ ทำปั๊บ
 เวลาสมบัติเกิดขึ้น มันจะเกิดขึ้นทันที
 ๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘

Make *puṅkha* immediately.
 As soon as faith arises, act on it.
 When wealth arises, it will come immediately.
June 28, 2005

Mache *puṅkha* unmittelbar.
 Sobald du Vertrauen hast, handle sofort.
 Wenn Schätze entstehen, wird es sofort geschehen.
28. Juni 2005

立即修功德。
 一旦信仰心升起，立马布施，
 当财富要产生时，便会立即出现。
 西元2005年6月28日

ทุกอย่างขึ้นอยู่กับบุญเป็นหลัก มนุษย์ไม่ได้เก่งอะไรหรอก

บางคนมีความรู้ดี มีความสามารถดี
ความรู้ถึง ทีมถึง ใจถึง อะไรถึง ๆ ทั้งหมด
แต่ถ้าบุญไม่ถึง ก็ไปไม่ถึงเป้าหมาย

๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

Everything relies on *puñña*.
Humans aren't that skilled.
Some individuals possess knowledge,
network, ability, and willpower
but without *puñña*,
they can't achieve their goals.

May 26, 2005

Alles hängt von *puñña* ab.
Der Mensch ist nicht derart begabt.
Manche Menschen besitzen Wissen,
gute Fähigkeiten, Netzwerke,
Willenskraft und alles, was dazugehört,
aber ohne *puñña* können sie ihre Ziele nicht erreichen.

26. Mai 2005

所有的一切都取决于功德，人类并没有什么特别优越的。
有些人有很好的学识，极佳的能力，具备知识、团队、决心，
以及其他事项，但若是功德不具足，仍旧无法达成目标。

西元2005年5月26日

ทำบุญไว้มะเยอะๆ
 ทำมาก...อุปสรรคก็น้อย
 ทำน้อย...อุปสรรคก็เยอะ
 เราจะไปสู่ที่สุดแห่งธรรม... อุปสรรคไม่ควรจะมี
 ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

Make much *puñña*, and obstacles will be few.
 Make little *puñña*, and obstacles will be many.
 We should encounter no obstacles on our journey
 to the Utmost Dhamma—the ultimate truth.
 October 7, 2002

Akkumuliere eine Menge *puñña*
 und Hindernisse werden gering sein.
 Tust du wenig *puñña* werden die Hindernisse groß sein.
 Wir sollten auf unserer Reise zum Höchsten Dhamma -
 der letzten Wahrheit - auf keine Hindernisse stoßen.
 7. Oktober 2002

多多修功德。
 功德多，障碍就少；
 功德少，障碍就多。
 我们要去到法的究竟，不应有任何阻碍。
 西元2002年10月7日

ถ้าเรามีบุญ ไม่ว่าจะทำอะไร เต็มเงินทองก็จะมาหา
เพราะฉะนั้น สั่งสมบุญเอาไว้เถิด
๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๖

If we have *puñña*,
money and wealth will find their way to us.
So, keep accumulating *puñña*.
June 16, 2003

Wenn wir *puñña* haben, egal was wir auch tun,
Geld wird bald zu uns kommen.
Darum, akkumuliere *puñña*.
16. Juni 2003

如果我们有功德，无论我们做什么，
财富会自然而然地流向我们。
所以，请大家精进累积功德吧！
西元2003年6月16日

พลังบุญ จะจุดเรา
ไปสู่สุดติโลกสวรรค์
๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๖

The power of *puñña* will guide us towards the heavens.

November 9, 2003

Die Kraft von *puñña* wird uns zum Himmel führen.

9. November 2003

功德的威德力将促使我们通往天界善道。

西元2003年11月9日

ดวงบุญจะใสเหมือนเพชร หรือใสเกินกว่านั้น
สว่างนุ่มเนียนตาละมุนใจ
อยู่เบื้องหลังความสุข และความสำเร็จทุกอย่าง
๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

The *puñña* sphere* will shine like a diamond or even brighter,
soft and gentle to the eyes.
It is behind all happiness and success.

April 25, 2004

** Every time we perform good deeds, puñña will be created, accumulated, and stored in a sphere at the center of the body. The puñña sphere will be visible to those with Dhammakaya's Dhamma eyes.*

Die *Puñña*-Sphäre wird klar wie ein Diamant
oder noch klarer sein.
Hell, weich, glatt, angenehm für die Augen.
Sie liegt hinter dem Glücklichein und jedem Erfolg.
25. April 2004

功德球有如钻石一般，剔透发亮，甚至更亮，
它的光芒柔和悦目，是所有幸福与成功背后的成因。
西元2004年4月25日

จะมีรูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ คุณสมบัติ
 ลาภ ยศ สรรเสริญ สุข มรรคผลนิพพาน ก็ต้องอาศัยบุญ
 ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

In order to attain good health, wealth, fortune,
 status, fame, happiness and the path to *Nibbāna*,
 we need to accumulate *puñña*.
April 25, 2002

Um gute Gesundheit, Reichtum, Vermögen,
 Status, Ruhm, Glück und den Pfad zu *Nibbāna* zu erlangen,
 müssen wir *puñña* ansammeln.
25. April 2002

无论是要成就圆满的色身、财富、智慧、幸运、
 声望、荣誉、快乐，还是道果涅槃，
 皆需仰赖功德。
 西元2004年4月25日

รูปร่างดี แข็งแรง อายุยืน ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ก็อาศัยบุญ

๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

Good physique, strength, longevity, and freedom from illness
depends on one's *puñña*.

April 25, 2004

Gute Figur, Stärke, langes Leben,
frei von Krankheiten hängt von *puñña* ab.

25. April 2004

想拥有健康强壮的身体，长寿且免受疾病困扰，
同样需要仰赖功德。

西元2004年4月25日

จะมีเสียงดี เสียงไพเราะ เสียงลึก ก้อง กังวาน ไพเราะ
ไม่แหบ ไม่เคี้ยว ไม่พร่า เสียงหยดย้อย ใครฟังแล้วติดอกติดใจ
อยากจะฟังแต่เสียงของเรา ก็อาศัยบุญนั้นแหละ

๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

Having a good, beautiful, deep, resonant,
and melodious voice that is not hoarse raspy,
and blurry and can magically captivate all listeners
requires *puñña*.

April 25, 2004

Eine gute, schöne, tiefe, klangvolle
und melodiöse Stimme zu haben, die nicht heiser,
rau und verschwommen ist
und alle Zuhörer magisch fesseln kann, erfordert *puñña*.

25. April 2004

拥有美妙的嗓音，深沉、响亮、悦耳，不粗糙刺耳，
也不沙哑，而是令人愉悦，听了就会着迷，
并且想要一听再听的声音，这个也是由于功德的缘故。

西元2004年4月25日

อายุ วรรณะ ความสุข กำลังกาย กำลังใจ
ความเฉลียวฉลาด ปฏิภาณ ล้วนอาศัยบุญ
๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

Age, social status, happiness, physical and mental strength,
intelligence, and wisdom depend on *puñña*.
April 25, 2004

Alter, Sozialer Status, Glück, körperliche Stärke, Ermutigung,
Intelligenz und Weisheit hängen alle von *puñña* ab.
25. April 2004

无论是寿命、肤色、幸福、体力、
意志力，还是聪明才智，皆取决于功德。
西元2004年4月25日

จะมีพวกพ้อง
 บริวารที่ดีอยู่ในโอวาท
 เกิดในตระกูลที่ดี
 มีสมบัติมากอยทำมารองรับ
 ก็อาศัยบุญ
 ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

To have good friends
 and loyal subordinates who follow instructions,
 to be born into a wealthy family with prosperity awaiting us,
 we need *puñña*.

April 25, 2004

Um gute Freunde und loyale Untergebene zu haben,
 die Anweisungen befolgen,
 um in eine reiche Familie hineingeboren zu werden,
 in der Wohlstand auf uns wartet, brauchen wir *puñña*.

25. April 2004

有好的伙伴及随从相随，出生在好的家族，
 有财富资产等着来支持我们，这些都仰赖于功德。

西元2004年4月25日

ทำมาหากินสะดวกสบาย ทรัพย์ไหลมาเทมา ก็บุญอีกเหมือนกัน
บุญเป็นเรื่องสำคัญนะลูกนะ
๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

Living a comfortable life
and experiencing abundant wealth flow to us
is also a result of *puñña*.
Puñña is important.
April 25, 2004

Ein angenehmes Leben zu führen und zu erleben,
dass uns Reichtum im Überfluss zufließt,
ist auch ein Ergebnis von *Puñña*.
Puñña ist wichtig.
25. April 2004

工作轻松，财富源源不绝，这同样是功德的果报。
弟子们，功德是非常重要的啊！
西元2004年4月25日

บุญน้อย...ก็สุขน้อย
 บุญปานกลาง...ก็สุขปานกลาง
 บุญมาก...ก็สุขมาก
 ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

Little *puñña* brings little happiness.
 Moderate *puñña* brings moderate happiness.
 Much *puñña* brings much happiness.
April 25, 2004

Wenig *puñña* bringt wenig Freude.
 Mäßiges *puñña* bringt mäßige Freude.
 Viel *puñña* bringt viel Freude.
25. April 2004

功德少，幸福就少；
 功德适中，幸福就适中；
 功德越多，幸福也就越多。
 西元2004年4月25日

บุญเป็นธาตุสำเร็จ เหมือนของกายสิทธิ์
ที่ยิ่งนึกยิ่งโต ยิ่งนึกยิ่งขยาย ยิ่งนึกยิ่งเพิ่มขึ้น
เช่นเดียวกับบาป ยิ่งนึกยิ่งโต ยิ่งนึกยิ่งเพิ่ม
ยิ่งนึกยิ่งขยาย ยิ่งนึกใจก็ยิ่งหมอง
แต่บุญยิ่งนึกใจยิ่งใส และใสเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

Puñña is the element of success,
like a supernatural being that multiplies, grows,
and expands the more we think about it.
Similarly, *pāpa* also multiplies, grows, and expands,
causing our minds to darken.
But *puñña* makes our minds clearer, brighter,
and shinier the more we think about it.

October 6, 2002

Puñña ist das Element des Erfolgs,
 wie ein übernatürliches Wesen, das sich vervielfältigt,
 wächst und sich ausdehnt, je mehr wir darüber nachdenken.
 In ähnlicher Weise vervielfältigt sich auch *pāpa*,
 wächst und dehnt sich aus,
 wodurch unser Bewusstsein verdunkelt wird.
 Aber *puñña* macht unseren Bewusstsein klarer,
 heller und leuchtender, je mehr wir darüber nachdenken.
 6. Oktober 2002

功德是成就的元素，越是忆念功德，它越是神奇地增加、扩大；
 恶业也是如此，越是忆念之，将越增加、越扩大。
 越忆念恶业，心就越黑暗；
 越忆念功德，心就越透亮，并且会不断地越来越亮。
 西元2002年10月6日

ถ้าเรามีดวงบุญโต สมบัติจะมาคอยหาเราเลย
เราไม่ต้องไปหาทรัพย์ แต่ทรัพย์จะมาหาเรา
เพราะฉะนั้นเรามีหน้าที่ ทำดวงบุญให้โตๆ ด้วยการทำบุญ
และต้องทำให้ถูกแหล่งเนืองนาบุญด้วย

๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

If our *puñña* sphere is huge,
wealth will come to us without us seeking it.
Therefore, we must expand our *puñña* sphere
through giving (*dāna*) to suitable recipients,
who will in turn become our field of merit.

October 6, 2008

Wenn wir eine große *Puñña*-Sphäre haben,
wird der Reichtum zu uns kommen ohne dass wir ihn suchen.
Deshalb müssen wir unsere *Puñña*-Sphäre durch Geben (*dāna*)
an geeignete Empfänger erweitern,
die ihrerseits zu unserem "*Puñña*-Feld" werden.

6. Oktober 2008

如果我们的功德球很大，财富会自然而然地来到我们身边，
无需去寻找财富，它会来找我们。
因此，我们的任务便是通过修功德来增大功德球，
并寻找正确的福田来作为我们修功德的对象。

西元2008年10月6日

ทาน...เป็นจุดเริ่มต้นของความสุข
 ความตระหนี่...เป็นจุดเริ่มต้นของความทุกข์

๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

Giving (*Dāna*) is the beginning of happiness.
 Stinginess is the beginning of suffering.

April 3, 2004

Geben ist der Beginn des Glücks.
 Geiz ist der Beginn von Leiden.

3. April 2004

布施，是幸福的开始；
 吝啬，是痛苦的开始。

西元2004年4月3日

ชาตินี้เกิดมามากจน
เพราะเราออกแบบชีวิต ข้ามชาติมา... ด้วยความตระหนี่
๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

People are born into poverty
because they designed their lives across lifetimes
with stinginess.
August 1, 2007

Menschen werden in die Armut hineingeboren,
weil sie ihr Leben ein Leben lang mit Geiz gestaltet haben.
1. August 2007

这一世，我们出生贫困，
因为在上一世，我们用吝啬设计了此世的生命蓝图。
西元2007年8月1日

สั่งสมบุญไปเถิด ทำไปเถอะนะลูกนะ ไม่มีอดอยากยากจน
ทั้งในปัจจุบันและในอนาคตด้วย มีกำลังเท่าไรทำไป
เอายอดวิตามินบุญ วิตามินของทรัพย์ติดตัวเราไป
ส่วนกากของทรัพย์ เอาไว้ใช้งานพระศาสนา

๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

Accumulate *puñña*. Simply do it.

Neither hunger nor poverty will await you in this life or the next.

Put in your full effort and take the best of the wealth
as a spiritual *puñña* vitamin to carry with you.

Use the leftovers for the benefit of Buddhism.

October 30, 2002

Generiere *puñña*. Tu es einfach.

Weder Hunger noch Armut werden dich
in diesem oder im nächsten Leben erwarten.

Setze deine ganze Kraft ein und nimm
das Beste des Reichtums als spirituelles *puñña*-Vitamin mit dir.
Verwende die Reste zum Nutzen des Buddhismus.

30. Oktober 2002

请尽力行善累积功德吧！如此一来，无论是现在还是未来，
我们将不会再遭受贫穷的困扰。能修多少功德就尽力修，
到了离开世间之时，就能将这些功德带到来世，
而在人间的财富，则能护持佛教事业兴盛延续。

西元2002年10月30日

ยิ่งจน ยิ่งต้องรีบทำทาน
ต้องรีบเป็นผู้ให้ จึงจะถูกหลักวิชา
๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

The poorer you are, the more you must give.
Being a giver is the correct principle of life.
August 1, 2007

Je ärmer man ist, desto mehr muss man geben.
Ein Geber zu sein ist das richtige Lebensprinzip.
1. August 2007

越是贫穷，就越迫切地需要布施，
成为给予者，这样才是正确如法。
西元2007年8月1日

ทำไมต้องรวย ก็ต้องไปลองงานดู
ต้องรวยถาวร รวยอย่างยั่งยืน
เพราะจะสร้างบารมี ได้อย่างสะดวกสบาย

๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

Why should we be rich? Try being poor.

Achieving sustainable and perpetual wealth will allow
for effortlessly earning *puñña* and pursuing perfections.

April 24, 2008

Warum sollten wir reich sein? Versuche arm zu sein.

Das Erreichen von nachhaltigem
und fortwährendem Reichtum wird es ermöglichen,
müheless *puñña* zu generieren und Perfektionen zu verfolgen.

24. April 2008

为什么要富裕？你也可以尝试一下贫穷。
我们需要永久、稳定的财富，
借此我们能更轻松方便地累积功德波罗蜜。
西元2008年4月24日

อย่าพร้อมบางอย่าง ต้องพร้อมให้ได้ทุกอย่าง
ทั้งรูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ และคุณสมบัติ
ตอนที่ยังลำบากยากจน หรือมีทรัพย์น้อย ก็อย่าขาดบุญ
ทำไปเท่าที่เราจะทำได้ ด้วยใจที่เลื่อมใสในพระรัตนตรัย
ก็จะเป็นทางมาแห่งบุญของเรา จะนำเราไปสู่สุดดีโลกสวรรค์
หรือมีความสุขในปรโลกได้
๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘

Don't settle for partial readiness;
aim for complete readiness—physical wealth,
material wealth, and spiritual qualities.
Even in times of hardship or financial struggle,
don't neglect *puñña*.
Do what you can with an unshakable faith in the Triple Gem,
and it will lead to more *puñña*,
taking us to a heavenly realm or happiness in the afterlife.
February 9, 2005

Gib dich nicht mit einer teilweisen Bereitschaft zufrieden,
sondern strebe nach vollständiger Bereitschaft - körperlichem
Reichtum, materiellem Reichtum und spirituellen Qualitäten.

Vernachlässige *puñña* auch in Zeiten der Not
oder des finanziellen Kampfes nicht.

Tue, was du kannst, mit einem unerschütterlichen
Glauben an den Dreifachen Edelstein,
und das wird zu mehr *puñña* führen,
das uns in einen himmlischen Bereich
oder ins Glück im Jenseits bringt.

9. Februar 2005

(来世的生命) 不要只具足某一方面，
我们需要齐全圆满每一方面，
无论是：色身财、财富财、能力财。
即便现在艰辛穷苦，拥有的财富稀少，
也不要错过修功德的机会，尽能力所及去修，
以一颗虔诚恭敬三宝的心去修，这将为我们带来功德，
引领我们前往天界善道，往生后也能过得幸福。

西元2005年2月9日

จนยาก ดีกว่า ยากจน

๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

(Accumulating *puñña* until)

it is no longer possible to be poor
is preferable to experiencing poverty in the future.

April 24, 2008

Die Anhäufung von *Puñña*,
bis es nicht mehr möglich ist, arm zu sein,
ist der zukünftigen Armut vorzuziehen.

24. April 2008

生活富裕，一定比生活贫穷好。

西元2008年4月24日

จนแต่ทำบุญ ดีกว่า... รวยแล้วทำบาป

๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘

Being poor and making *puñña*
is better than being rich and doing *pāpa*.

February 9, 2005

Arm zu sein aber *puñña* zu machen
ist besser als reich zu sein und *pāpa* zu machen.

9. Februar 2005

虽然贫穷但行善，远比富有却造恶还要好。

西元2005年2月9日

อย่าคิดว่า... ต้องมีทรัพย์สินแล้วเราจึงจะทำบุญ
ไม่มีทรัพย์สินก็ได้ ขอให้มีความตั้งใจก่อน แล้วเดี๋ยวมันจะค่อยๆ มีมาเอง

๑๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๕

Don't believe that you need wealth to make *puñña*.
You can make *puñña* without wealth;
start with your heart,
and what you need to make
puñña will follow.

April 14, 2002

Glaube nicht,
dass du Reichtum brauchst,
um *puñña* zu machen.
Du kannst *puñña* ohne Reichtum machen;
beginne mit deinem Herzen,
und was du brauchst, um *puñña* zu machen, wird folgen.

14. April 2002

不要认为需要先有财富才能行善修功德，
即便没有财富也同样能修功德，
只需先有心愿（想要修功德的这颗心），
然后财富便会慢慢地自然地出现。

西元2002年4月14日

ไม่มีใครยากจนเพราะทำบุญ
มีแต่จน...เพราะตระหนี่
๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

No one becomes poor by making *puñña*,
but they become poor by being stingy.
April 25, 2004

Niemand ist arm, weil er *puñña* macht.
Es gibt nur Armut weil man geizig ist.
25. April 2004

没有人会因为修功德而贫穷，
只会因为吝啬而贫穷。
西元2004年4月25日

อยากจน...ไม่อยาก
แค่ตระหนัหวงแหนทรัพย์ แล้วก็ไม่ทำทาน
แค่นั้นเราก็สมปรารถนาแล้ว
๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

If you want to be poor,
there is a straightforward path:
be stingy, hoard your wealth, and refrain from giving.
Poverty will be inevitable.
March 15, 2008

Wenn du arm sein willst,
gibt es einen einfachen Weg: Sei einfach geizig,
horte deinen Reichtum und verzichte auf das Geben.
Die Armut wird unvermeidlich sein.
15. März 2008

想要贫穷并不难，只要我们吝啬、贪恋财富、
不行布施，只需要这么做，我们的愿望就能实现。
西元2008年3月15日

อยากรวย... ก็ต้องเอาชนะความตระหนี่ ความหวงแหนทรัพย์
 แล้วก็ทำในแหล่งเนืองนาบุญ
 อย่างนี้เราก็จะมีสมบัติมากอย่ทำ เหมือนผู้มีบุญในกาลก่อน
 ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

If you want to be wealthy,
 you should let go of stinginess
 and give generously to make more *puñña*.
 By doing so, you will accumulate wealth,
 just like meritorious people
 who have performed virtuous deeds in the past.

March 15, 2008

Wenn du reich sein willst,
 musst du den Geiz und die Besitzgier nach Reichtum loslassen
 und großzügig geben, um mehr *puñña* zu machen.
 Auf diese Weise wirst du Reichtum anhäufen,
 genau wie verdienstvollen Menschen,
 die in der Vergangenheit tugendhafte Taten vollbracht haben.

15. März 2008

如果想要变得富有，我们必须克服吝啬以及对财富的贪恋，
 并且寻找福田修功德，如此便会有财富流来等待着我们，
 就像从前那些具有福报之人一般。

西元2008年3月15日

ยิ่งหวง...ก็เหมือนยิ่งไล่ทรัพย์ไป
ยิ่งให้...เหมือนเราเรียกทรัพย์มา

๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

The more you hoard, the more wealth slips away.
The more you give, the more wealth comes.

October 30, 2003

Je mehr man hortet, desto mehr Reichtum entweicht.
Je mehr man gibt, desto mehr Reichtum kommt.

30. Oktober 2003

越想占有，就越把财富之流驱走；
越是给予，就越能召唤财富之流。

西元2003年10月30日

ถ้าเราตระหนักรู้ชาติที่ผ่านมา ชาตินี้สมบัติก็ได้แต่ผ่านหน้าเรา
 ผ่านไปผ่านมา แต่ไม่มีสิทธิ์ครอบครอง
 ถ้าชาตินี้ตระหนักรู้ ชาติหน้าก็ไม่มีสิทธิ์ ครอบครองสมบัติ
 นี้เป็นหลักวิชาที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ค้นพบ
 ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

If we were stingy in our past lives,
 in this life, wealth will just pass by us—coming and going—
 but we won't have the right to possess it.
 If we are stingy in this life,
 we won't have the right to possess wealth in the next life.
 This is a principle discovered by the Lord Buddha.
July 29, 2001

Wenn wir in unseren früheren Leben geizig waren,
 wird der Reichtum in diesem Leben einfach
 an uns vorbeiziehen - er kommt und geht -,
 aber wir werden nicht das Recht haben, ihn zu besitzen.
 Wenn wir in diesem Leben geizig sind,
 werden wir im nächsten Leben kein Recht haben,
 Reichtum zu besitzen. Dies ist ein Prinzip,
 das von Buddha entdeckt wurde.
29. Juli 2001

如果在过去世我们吝啬，那么这一世，
 财富只会在我们面前来来去去，我们没有权利拥有它。
 而如果在这一世我们吝啬，那么在下一世，
 我们依旧没有权利拥有财富。这是佛陀所发现的真理法则。
 西元2001年7月29日

ยิ่ง...มี ยิ่ง...ทำ ยิ่ง...ได้เพิ่ม
มันจะทบทวีไปเรื่อย ๆ

๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

The more we have, the more we give,
the more we receive, and the greater the rewards.
Giving results will continue to multiply.

April 24, 2008

Je mehr du hast, je mehr du gibst,
desto mehr bekommst du und desto größer ist die Belohnung.
Die Ergebnisse des Gebens werden sich weiter vervielfachen.

24. April 2008

越获得，越付出，将获得越来越多，
不断地叠加增长。

西元2008年4月24日

สั่งสมบุญเข้าไป สร้างไปเรื่อย ๆ
ยิ่งลำบาก ยิ่งสร้างหนักเข้าไปอีก

๒๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

Keep accumulating *puñña*. Keep building it up.
The more life challenges you,
the more you should increase your efforts to create *puñña*.

May 22, 2006

Akkumuliere *puñña*. Baue es kontinuierlich auf.
Je mehr Probleme und Sorgen du hast,
desto mehr musst du es exzessiv aufbauen.

22. Mai 2006

不断地持续行善，累积功德，
生活越是贫苦，就越是需要坚定且认真地持续修功德。

西元2006年5月22日

บุญต้องสั่งสมไว้ตอนมีชีวิต
พอหมดชีวิต ก็หมดสิทธิ์สั่งสมบุญ
๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘

Puñña must be accumulated while we are alive.
Once life ends, we lose the right to accumulate *puñña*.
September 11, 2005

Puñña muss akkumuliert werden solange wir am Leben sind.
Wenn unser Leben endet,
verlieren wir das Recht *puñña* anzusammeln.
11. September 2005

要把握生命勤修功德，一旦失去性命，
同时也就失去了修功德的权利。
西元2005年9月11日

กายมนุษย์เท่านั้น ที่มีสิทธิ์สั่งสมบุญ
๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

Only the human body
has the privilege to accumulate *puñña*.
February 26, 2015

Nur der menschliche Körper
hat das Privileg *puñña* zu akkumulieren.
26. Februar 2015

只有人类的肉身才有累积功德的权利。
西元2015年2月26日

เราต้องมีบุญ
จะมีบุญได้...ต้องทำบุญ อยู่เฉยๆ จะให้บุญหล่นทับ...ไม่มี
๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

We must actively make *puñña* to receive it,
rather than waiting idly.

August 10, 2002

Wir müssen *Puñña* haben.
Um *puñña* zu haben, müssen wir aktiv *puñña* machen,
um es zu empfangen, anstatt untätig zu warten.

10. August 2002

我们必须要有功德。想要获得功德，就必须身体力行修功德。
光是呆坐着，等待功德从天而降，是不可能的事。

西元2002年8月10日

บุญทุกบุญ เราต้องทำ จึงจะได้ ไม่ทำ...ก็ไม่ได้

๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

Every bit of *puñña* we receive is a result of our actions.
If we don't make an effort to do good, we won't be rewarded.

May 1, 2004

Jedes bisschen *puñña*, das wir erhalten,
ist das Ergebnis unserer Handlungen.
Wenn wir uns nicht bemühen,
Gutes zu tun, werden wir nicht belohnt.

1. Mai 2004

每一种善行，我们都要实修，如此才能获得功德，
如果不做，就无法得到。

西元2004年5月1日

บุญเป็นสิ่งที่...ต้องทำ ไม่ใช่...ควรทำ

๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

Puñña is what we must make,
not something we should make.

October 11, 2002

*Puñña ist etwas, das wir machen müssen,
nicht etwas, das wir machen sollten.*

11. Oktober 2002

修功德是一件“必须”做的事，而不只是“应该”做的事。

西元2002年10月11日

บุญคือสิ่งที่...ต้องทำ เพราะเราเกิดมาเพื่อ
ทำพระนิพพานให้แจ้ง แสวงบุญ สร้างบารมี

๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

Puñña is what we must pursue,
as we are born to attain *Nibbāna*,
seek *puñña*, and pursue perfections (*Pāramī*).

May 1, 2004

Puñña ist das, was wir anstreben müssen,
da wir geboren sind, um *nibbāna* zu verwirklichen,
nach *puñña* zu suchen
und nach Perfektionen (*Pāramī*) zu streben.

1. Mai 2004

修功德是一件必须做的事，
因为我们生来是为了证入涅槃，
勤修功德波罗蜜。

西元2004年5月1日

อย่าคิดว่า ขอให้เรารวยก่อน แล้วค่อยทำบุญ
ทำไปเท่าที่เรามีนี้แหละ ทำไปเรื่อย ๆ
๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘

Don't wait until you're rich to make *puñña*.
Instead, do it with what you have now,
and keep doing it consistently.
February 9, 2005

Warte nicht, bis du reich bist, um *puñña* zu machen.
Tue es stattdessen mit dem, was du jetzt hast,
und tue es kontinuierlich.
9. Februar 2005

別想着要先變得富有，然後才去修功德，
我們要按照自己當下能力所及，持續地去修。
西元2005年2月9日

คลายเครียดด้วยการทำบุญดีกว่า
 ทำทาน รักษาศีล เจริญภาวนา
 เป็นการคลายเครียดที่แท้จริง
 ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

The best way to relieve stress is by making *puñña*.
 Giving (*dāna*), observing precepts (*sīla*),
 and practicing meditation (*bhāvanā*)
 are the authentic methods to reduce stress.
March 10, 2004

Der beste Weg, Stress abzubauen, ist *puñña* zu generieren.
 Geben (*dāna*), Einhalten der Lebensprinzipien (*sīla*)
 und Meditation (*bhāvanā*)
 sind die authentischen Methoden,
 um Stress zu reduzieren.
10. März 2004

通过修功德的方式来缓解压力会更好。
 布施、持戒、静坐，
 这些是真正能缓解压力的方法。
 西元2004年3月10日

เราจะรู้ตัวของเราเองว่า เราทำบุญเต็มกำลัง หรือตามกำลัง
เราทำอะไร เราก็ได้อย่างนั้น

๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗

We will know for ourselves
whether we are maximizing our potential to make *puñña*
or just casually doing it. Our actions will yield our outcomes.

January 18, 2004

Wir werden selbst wissen, ob wir unser Potenzial,
puñña zu machen, maximieren oder es nur beiläufig tun.
Unsere Handlungen werden unsere Ergebnisse hervorbringen.

18. Januar 2004

我们自己知道，当修功德时，我们是全力以赴，
抑或是随性应付，我们的作法将会带来与之相应的果报。

西元2004年1月18日

จะได้ที่สุดของทุกสิ่ง เพื่อเป็นเสบียงเดินทางไกล
 ไปสู่ที่สุดแห่งธรรมนั้น กำลังบุญบารมีต้องมหาศาล
 ต้องคิดก่อน ทำก่อน คิดแล้วทำเลย ทำเต็มกำลังให้เป็นอัจฉรย์
 อย่างนี้จึงจะได้ที่สุดของทุกสิ่ง

๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

To attain the best of everything
 and to have provisions for the long journey
 to the Utmost Dhamma—the ultimate truth,
 we need to accumulate a vast amount of *puñña*
 and pursue perfections.
 We must think first, act first, and act immediately
 with all our might in an extraordinary way
 to achieve the best of everything.

July 1, 2001

Um das Beste von allem zu erlangen und Vorräte für die lange
 Reise zum Höchsten Dhamma - der letztendlichen
 Wahrheit - zu haben, müssen wir eine große Menge an *puñña*
 ansammeln und nach Vollkommenheiten streben.
 Wir müssen zuerst denken, zuerst handeln und sofort mit
 all unserer Kraft auf außergewöhnliche Weise handeln,
 um das Beste von allem zu erreichen.

1. Juli 2001

若想获得最极致的一切，作为轮回中的资粮，通往法的究竟，
 便需要有极其巨大的波罗蜜威德力。想修什么功德便立即行动，
 毫不迟疑，竭尽心力创造出惊人的功德波罗蜜，如此这般，
 我们才能收获最极致的一切资粮。

西元2001年7月1日

เรื่องบุญ...อย่าคิดดูก่อน ต้องคิดทำก่อน
ตริตะตริตัง สีฆะสีฆัง คิดแล้วทำเลย
เวลาสมบัติเกิดขึ้นเราก็จะได้ก่อน
ปฏิบัติธรรมก็ได้อริยทรัพย์ก่อน
ได้ตั้งแต่ปฐมวัย ไม่ต้องคอยถึงมัชฌิมวัย หรือปัจฉิมวัย
เพราะ..คิดดูก่อน..นี้แหละ
จึงทำให้ยืดยาวเวลาการเข้าถึงธรรมออกไป
เพราะฉะนั้นต้องคิดทำก่อน
๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕

When it comes to making *puñña*,
don't overthink it—take action first.
Turita turitaṃ sikkhasikāṃ
means act immediately when faith arises.
When wealth comes our way,
we should be the first to obtain it.
When practicing Dhamma,
we can attain spiritual wealth at a young age
instead of waiting until we are older.
Overthinking delays our progress in attaining Dhamma.
Instead of debating whether to act,
focus on figuring out how to act.

June 23, 2002

Wenn es darum geht, *puñña* zu machen,
sollte man nicht zu viel darüber nachdenken,
sondern zuerst handeln.

Turita turitaṃ sikkhasikāṃ bedeutet,
sofort zu handeln, wenn der Glaube aufkommt.

Wenn Reichtum auf uns zukommt,
sollten wir die Ersten sein, die ihn erlangen.

Wenn wir Dhamma praktizieren,
können wir schon in jungen Jahren
spirituellen Reichtum erlangen, anstatt zu warten,
bis wir älter sind. Übermäßiges Nachdenken verzögert
unseren Fortschritt beim Erreichen des Dhamma.
Anstatt darüber zu debattieren, ob man handeln soll,
sollte man sich darauf konzentrieren, herauszufinden,
wie man handeln soll.

23. Juni 2002

关于修功德，不要想着先考虑看看，而要想着立马行动，
一想到修功德便要迅速付诸实行才是。
如此，当福报显现时，财富就会迅速来到，
静坐时，也会更容易快速地获得圣财。
立马修功德，福报也会从年幼时就显现，毋须等到中年，
甚至是老年，如果是用先考虑看看的心态迟迟才来修功德，
福报也就会姗姗来迟。

这个心态同时也会影响我们证入佛法所需的时间，
因此，我们必须想着立马行动，迅速果决。

西元2002年6月23日

บุญที่เรา... คิดก่อน พูดก่อน ทำก่อน
เราก็จะได้สิริมมาถึงเราก่อน
ทั้งรูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ คุณสมบัติ
ลาภ ยศ สรรเสริญ สุข และมรรคผลนิพพาน
๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

Puñña that we are quick to think, speak, and act
will bring blessings to us swiftly—whether it be physical wealth,
material wealth, spiritual qualities, virtues, success,
fame, happiness, or the Path and Fruits of *Nibbāna*.
July 1, 2001

Das *puñña*, dass wir schnell denken, sprechen und handeln,
wird uns schnell Segen bringen - ob es
sich nun um körperlichen Wohlstand,
materiellen Reichtum, spirituelle Qualitäten, Tugenden,
Erfolg, Ruhm, Glück oder den Pfad
und die Früchte von *Nibbāna* handelt.
1. Juli 2001

我们率先付诸身、口、意所修的功德，
将令我们率先收获吉祥的福报。
包含圆满的色身财、财富财、能力财、
幸运、声誉、赞美、幸福，以及涅槃财。
西元2001年7月1日

สิ่งใดที่ทำได้ยากแต่เราทำได้
นั่นคือความปีติภาคภูมิใจ ทุกครั้งที่เราระลึกถึง

๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘

Anything difficult to achieve but that we manage to do
will bring us joy and pride when we remember it.

January 1, 2005

Was schwer zu tun ist, aber wir können es tun,
das wird unsere Freude und unser Stolz sein, jedes Mal wenn
wir uns daran erinnern.

1. Januar 2005

每次回想起那些让我们感到艰难但最后能成功做到的事，
都将令我们以此自豪，法喜充满。

西元2005年1月1日

ต้องหมั่นทำบุญบ่อยๆ ทำเรื่อยๆ ด้วยใจที่ผ่องใส
ทั้งก่อนทำ กำลังทำ และหลังจากทำแล้ว ก็ต้องปลื้ม

๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

We must consistently and happily make *puñña* with a pure mind,
before, during, and after, and take joy in doing so.

October 6, 2002

Du musst *puñña* oft und kontinuierlich mit einem reinen
und hellen Bewusstsein tun.

Bevor du es tust, während du es tust
und nachdem du es getan hast, musst du freudig sein.

6. Oktober 2002

必须经常修功德，以纯净透亮之心持续不断地修。
无论是在修功德之前、当中，或是之后，都要让心感到法喜。

西元2002年10月6日

นึกถึงบุญบ่อย ๆ นึกเรื่อย ๆ
 ใจจะได้คุ้นเคยอยู่กับบุญ บุญก็จะเพิ่มพูน
 ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

Think of *puñña* frequently
 and consistently to familiarize the mind with it,
 and its power will increase.
October 6, 2003

Denke oft und beständig an dein *puñña*.
 Der Mind wird mit *puñña* vertraut werden
 und das *puñña* wird sich erhöhen.
6. Oktober 2003

要经常忆念功德，持续地忆念，
 这样我们的心就会熟悉功德，
 功德也将会与日具增。
 西元2002年10月6日

“บุญ”
ทำน้อย...ได้น้อย
ทำปานกลาง...ได้ปานกลาง
ทำมาก...ได้มาก
ทำแบบอจินไตย... ก็ได้แบบอจินไตย
มันก็แล้วแต่เรา
นี่เป็นกฎ กติกา
เป็นความจริง
เป็นสัจธรรม
เป็นเหตุเป็นผลกันอย่างนี้
๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๖

"*Puñña*"

made in small amounts results in small benefits;
puñña made in moderate amounts results in moderate benefits;
puñña made in large amounts results in great benefits;
and *puñña* made in an extraordinary way
results in extraordinary benefits.
This is a rule, a universal truth based on cause and effect,
and it is up to us to decide
how we want to shape our own outcomes.

February 2, 2003

"Puñña"

Tue wenig und du bekommst wenig.
 Tue mäßig und du bekommst mäßig.
 Tue viel und du bekommst viel.
 Tue es auf die unvorstellbare Weise
 und du bekommst es auf unvorstellbare Weise.
 Es liegt an uns. Das ist die Regel,
 die universelle Wahrheit,
 die dharmische Wahrheit,
 die auf Ursache und Wirkung beruht,
 und es liegt an uns,
 zu entscheiden,
 wie wir unsere eigenen Ergebnisse gestalten wollen.

2. Februar 2003

"功德"

修得少，得到的少；
 修得适中，得到的适中；
 修得多，得到的多。
 修时无法想像回报，功德回报时，亦会是超越想像。
 一切成果都取决于我们自己如何造因，
 这便是因果法则，是宇宙真理。

西元2003年2月2日

สร้างบุญบารมีให้เต็มที่ ใครมีกำลังเรี่ยวแรงแค่ไหน
ต้องทุ่มไปให้สุดฤทธิ์สุดเดช...อย่าเสียดาย...
เพราะการชิงช่วง ช่วงชิง มีอยู่ตลอดเวลา
ธรรมะกับอธรรมยังสู้กันอยู่
๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๕

Accumulate *puñña* and pursue perfections as much as possible.
Whatever strength you have,
put your all into it. Don't hold back.
The fight between Dhamma and Adhamma*
is still going on perpetually.
January 13, 2002

** Dhamma and Adhamma are synonyms for Phra and Mara, respectively. They are the bright and dark sides engaged in a perpetual battle behind the scenes to influence all beings in the cycle of existence. Beings with more puñña will be influenced by Phra, and beings with more pāpa will be influenced more by Mara.*

Akkumuliere *puñña* und strebe
 nach Perfektionen in vollem Umfang.
 Welche Kraft wir auch immer haben,
 wir müssen unser Bestes geben.
 Halte dich nicht zurück ,
 denn der Kampf zwischen Dhamma und Adhamma*
 ist immer noch im Gange.

13. Januar 2002

** Dhamma und Adhamma sind Synonyme für Phra bzw. Mara. Sie sind die helle und die dunkle Seite, die sich hinter den Kulissen einen immerwährenden Kampf liefern, um alle Wesen im Kreislauf der Existenz zu beeinflussen. Lebewesen mit mehr puñña werden von Phra beeinflusst, und Lebewesen mit mehr pāpa werden mehr von Mara beeinflusst.*

请全力以赴地行善修功德，我们的能力到哪里，
 就竭尽全力积极去修，不要可惜，不要后悔，
 因为正法与恶法仍不停地持续斗争着。

西元2002年1月13日

การตักรอนบุญกุศลของผู้อื่น
ทำให้บุญของเราลดลงด้วย
ดังนั้นอย่าคิด อย่าพูด อย่าทำ
สิ่งที่เป็นการขัดขวางบุญของคนอื่น
เมื่อเขาจะทำบุญกุศล
เราต้องยินดีสนับสนุนอนุโมทนา
๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

If we hinder others from making *puñña*,
our own *puñña* will decrease.

Therefore, we should refrain from thinking, speaking,
or acting in ways that obstruct others from making *puñña*.

Instead, when someone is about to make *puñña*,
we should rejoice and support them.

August 15, 1993

Wenn wir andere daran hindern, *puñña* zu machen,
wird unser eigenes *puñña* abnehmen.

Deshalb sollten wir es unterlassen, so zu denken,
zu sprechen oder zu handeln,
dass andere daran gehindert werden, *puñña* zu machen.

Wenn jemand im Begriff ist, *puñña* zu machen,
sollten wir uns stattdessen darüber freuen und ihn unterstützen.

16. Juni 2002

阻碍他人修功德，会造成我们自己的功德减少，
因此，千万不要去想、不要去说、
不要去做任何阻挡他人行善修功德的事情，
相反地，当他人修功德时，
我们要赞同、支持，并向他们随喜功德。

西元1993年8月15日

ปัจจัยไทยธรรมกว่าจะได้มา
แต่ละบาทแต่ละสตางค์มันลำบาก
เพราะฉะนั้นได้มาแล้ว
ต้องใช้ให้คุ้มค่าต่อการสร้างบารมี
จะได้เป็นบุญต่อบุญ
เป็นสมบัติต่อสมบัติ
ติดตัวไปในภพเบื้องหน้า
๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

Earning every baht and satang* is not easy these days.
Once they are turned into necessities and offerings,
we must use them to their full value in pursuing perfections.
This way, *puṅṅā* will accumulate upon *puṅṅā*,
and wealth will accumulate upon wealth,
becoming larger provisions
that will carry over to our future lives.

October 13, 2002

* 1 Thai baht is divided into 100 satang.

Heutzutage ist es nicht leicht,
 jeden Baht und jeden Satang* zu verdienen.
 Sobald sie in Notwendigkeiten
 und Opfergaben umgewandelt sind,
 müssen wir sie in vollem Umfang nutzen,
 um nach Vollkommenheit zu streben.
 Auf diese Weise wird sich *puñña* auf *puñña* ansammeln,
 und Reichtum wird sich auf Reichtum ansammeln
 und zu größeren Vorräten werden,
 die sich auf unser zukünftiges Leben übertragen.

13. Oktober 2002

** 1 Thai Baht wird in 100 Satang unterteilt.*

佛教的资产，每一铢，每一分都是非常难得的。
 因此，一旦取得之后，我们必须善用之，
 以之勤修波罗蜜，创造出最大的价值。
 以功德创造功德，以财富创造财富，生生世世跟随着我们。

西元2002年10月13日

กว่าจะได้แต่ละบาท แต่ละสตางค์ไม่ใช่ง่าย
เพราะฉะนั้น ทุกบาททุกสตางค์
จะต้องเปลี่ยนเป็นบุญบารมีของเรา
๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

Earning every baht and satang requires effort.
We must convert every baht and satang
into our *puñña* and spiritual perfections (*Pāramī*).
October 31, 2015

Jeden Euro und jeden Cent zu verdienen,
erfordert Anstrengung.
Wir müssen jeden Euro und jeden Cent in unser *puñña*
und spirituelle Perfektionen (*Pāramī*) umwandeln.
31. Oktober 2015

每一铢，每一分都得来不易，
因此，要好好地妥善运用，
使其转化为我们的功德波罗蜜。
西元2015年10月31日

บุญเราทำ...เราได้ เรายังไม่ทำ เราก็ยังไม่ได้

๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๖

Puñña we make is what we will receive.

Don't expect to receive what we haven't made.

February 2, 2003

Das *puñña*, das wir vollbringen, werden wir erhalten.

Was wir noch nicht tun, werden wir nicht erhalten.

2. Februar 2003

我们修了功德，便会获得功德。

我们还没修功德，也就得不到功德。

西元2003年2月2日

บุญต้องทำให้ได้ ถึงขั้นเกิดมหาปีติ คือ
ขนาดขนลุกชูชัน ตัวพองเป็นหนาม นึกเมื่อไรก็ปลื้มเมื่อนั้น
นั่นแหละ บุญใหญ่ ต้องทำให้ถึงในระดับนี้
๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕

Puñña must be made to
the extent of experiencing great joy—
where the hair stands on end
and the body feels as if it's swelling.
Whenever we think of it, we feel delighted.
This *puñña* is referred to as great *puñña*,
the level we must strive to attain.

February 10, 2002

Puñña muss so weit gemacht werden,
dass man große Freude empfindet,
wie das Gefühl einer Gänsehaut.
Wann immer man daran denkt,
fühlt man sich glücklich.
Das nennt man "großes *puñña*".
Ihr müsst diese Ebene erreichen.

10. Februar 2002

我们必须修功德到充满极大法喜的程度，
法喜到全身鸡皮疙瘩、毛发直竖的程度，
每当忆念此功德就感到无限法喜，
这样就对了，要修到这个程度的大功德。

西元2002年2月10日

หงุดหงิดก่อนทำบุญ...
 เวลาได้ทรัพย์มาบริโภค ในภพชาติต่อไป
 จะได้แบบทุกขลาภ
 ๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕

If we become irritated before making *puñña*,
 when we receive wealth in the next life,
 it will come with suffering.

September 6, 2002

Wenn wir uns ärgern,
 bevor wir *puñña* machen,
 wird der Reichtum,
 den wir im nächsten Leben erhalten,
 mit Leiden verbunden sein.

6. September 2002

修功德之前感到厌烦，当下一世功德回报时，
 将令我们得痛苦地获得财富。

西元2002年9月6日

ต้องสั่งสมบุญให้มาก บาปจะได้ตามไม่ทัน

๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๖

We must accumulate a lot of *puñña*
so that *pāpa* cannot catch up.

January 31, 2003

Wir müssen eine Menge *puñña* ansammeln,
damit *pāpa* nicht aufholen kann.

31. Januar 2003

我们必须累积很多的功德，这样恶业就赶不上回报。

西元2003年1月31日

เมื่อเราได้มารู้เรื่องบุญเรื่องบาป มีโอกาสทำบุญแล้ว
 ไม่ควรปล่อยโอกาสที่ดีให้ผ่านไปเปล่า
 ควรสั่งสมบุญให้เต็มที่เต็มกำลัง เมื่อละโลกไปแล้วจะได้ไม่ต้องพูดว่า
 รู้แบบนี้...ทำให้เต็มที่เสียก็ดี

๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

With the knowledge of *puñña* and *pāpa*
 and the opportunities to make *puñña*,
 we shouldn't let them pass by.
 We should strive to make *puñña* as much as we can
 so that when we leave this world,
 we won't have to say, "If I had known, I would have done more."

April 25, 2005

Mit dem Wissen über *puñña* und *pāpa* und den Gelegenheiten,
puñña zu machen,
 sollten wir sie nicht ungenutzt vorbeiziehen lassen.
 Wir sollten uns bemühen, so viel *puñña* zu machen,
 wie wir können, damit wir, wenn wir diese Welt verlassen,
 nicht sagen müssen:
 „Hätte ich das gewusst, hätte ich mehr getan.“

25. April 2005

当我们了解功德与恶业之后，能够行善修功德时，就不要错过，
 让机会白白地流失，应该要不遗余力，全心全力地修功德，
 这样当我们离开这个世界时，我们就不会感到可惜地说：
 “早知如此，我当初应该要全力以赴才是。”

西元2005年4月25日

มนุษย์เราไม่ได้เก่งหรอก แต่เพราะเราทำบุญมาต่างหาก
พลังบุญทำให้เรามีความสุข และความสำเร็จในชีวิต
ถ้าบุญมาก
หล่นตั่วบลงมา ในกองทรัพย์เลยแหละ
เกิดมามีสมบัติมาคอยทำ
ปู่ ย่า ตา ยาย พ่อ แม่ ทำไว้ให้เสร็จเรียบร้อย
มาถึงก็แค่ส่วยสมบัติ ส่วยบุญ
๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

Humans are not that talented; it's the past *puṭṭhā* we accumulate
that empowers us to find happiness and success in life.
When *puṭṭhā* is abundant,
we will find ourselves surrounded by wealth.
We may be born into wealth,
with everything prepared by our grandparents, parents,
and ancestors. We will simply enjoy the benefits of our *puṭṭhā*.
December 11, 2004

Menschen sind nicht so begabt;
 es ist das *puñña*, das wir in der Vergangenheit vollbrachten,
 das uns befähigt, Glück und Erfolg im Leben zu finden.

Wenn *puñña* im Überfluss vorhanden ist,
 werden wir uns von Reichtum umgeben finden.

Wir können in Reichtum hineingeboren werden, mit allem,
 was unsere Großeltern, Eltern und Vorfahren vorbereitet haben.

Wir werden einfach die Vorteile unseres *puñña* genießen.

11. Dezember 2004

人类其实并没有特别优秀，只是因为我们修过了许多的功德，
 功德的威德力让我们的生活幸福快乐、有所成就。如果功德多，
 我们将会像是掉入财富堆中一般，一出生就有财富在等待着我们，
 爷爷奶奶、外公外婆、爸爸妈妈都已经帮我们准备好了一切，
 我们只需要享受财富，享受福报。

西元2004年12月11日

ใช้ทุกอนุวินาทีที่ยังมีชีวิตอยู่ สร้างบุญ สร้างบารมี
ให้เต็มกำลังไปเลย อย่าไปทำตามกำลัง
ทำหมดใจ...แต่ไม่ใช่หมดตัว ทำหมดใจ...ไม่มีวันหมดตัว
๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

Use every second of life to make *puñña*
and pursue perfections to your fullest potential.
Don't limit yourself and go by what's within your
means—give your best effort, but don't exhaust yourself.
When you give your all, resources will never deplete.
March 3, 2002

Nutze jede Sekunde deines Lebens, um *puñña* zu generieren,
und strebe nach Perfektionen mit deinem vollsten Potenzial.
Schränke dich nicht ein und gehe nach dem,
was in deinen Möglichkeiten liegt - gib dein Bestes,
aber erschöpfe dich nicht.
Wenn du dein Bestes gibst,
werden die Ressourcen niemals erschöpft sein.
3. März 2002

要妥善利用还活着的每一分每一秒，全力以赴地修功德，
累积波罗蜜，不要随兴随意地修，而是要全心全力地修，
倾尽心力并不意味着倾家荡产，
当我们全力以赴地修，财富将没有耗尽的一天。
西元2002年3月3日

อย่าเบื่อหน่าย ในการสร้างบุญบารมี ต้องทำบ่อยๆ
 ตอนนี้มีชีวิตอยู่ มีทรัพย์อยู่ มีธรรมกายอยู่
 เนื่อนาบุญมีอยู่ ก็ให้รีบมีศรัทธาเสีย
 ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

Don't get tired of creating *puñña* and pursuing perfections.
 Do it more often. While we're alive, with resources,
 and a Dhammakaya and a field of merit,
 we must cultivate faith swiftly.
October 10, 2002

Werde nicht müde und gelangweilt *puñña*
 zu akkumulieren und nach Perfektion zu streben.
 Tut es regelmäßig. Solange wir am Leben sind,
 mit Ressourcen, einem Dhammakaya und einem *Puñña*-Feld,
 müssen wir das Vertrauen schnell kultivieren.
10. Oktober 2002

不要对修功德累积波罗蜜感到厌倦，而是要常常修。
 趁现在我们还活着，还有财富，还有法身，
 还有福田，要赶紧提起信心修功德。
 西元2002年10月10日

ต้องสั่งสมบุญกันให้มากๆ
บาปเก่า...ไม่นึก บาปใหม่...ไม่ทำ
ปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงพระธรรมกาย

๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๖

We must accumulate a lot of *puñña*.
Don't think about past *pāpa*,
and refrain from creating new ones.
Meditate until we can attain the Dhammakaya within.

January 31, 2003

Du musst viel *puñña* ansammeln.
Denke nicht an dein altes *pāpa*
und mache kein neues *pāpa*.
Meditiere, bis du den inneren Dhammakaya erreicht hast.

31. Januar 2003

要尽可能地累积许多的功德。
过去曾经造下的恶业，不要再想起，也不要再去造新的恶业。
好好努力修行，以证入内在法身。

西元2003年1月31日

การซื้อบุญ...ไม่มี เพราะบุญ...ไม่ใช่สินค้า
 ไม่ใช่ว่าใครมีเงินจะซื้อได้ มีแต่การทำบุญ สร้างบุญ
 ไม่มีซื้อบุญ ต้องมีศรัทธา มีปัญญา
 และมีความเข้าใจเรื่องบุญ อย่างแจ่มแจ้ง

๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๖

Puñña cannot be bought
 because it is not a commodity that money can purchase.
Puñña must be earned through one's actions and intentions.
 It is not something that can be bought.
 One must have faith, wisdom, and a clear understanding of
puñña in order to effectively cultivate it.

April 29, 2003

Puñña kann man nicht kaufen,
 weil es keine Ware ist, die man mit Geld kaufen kann.
Puñña muss durch die eigenen Handlungen
 und Absichten verdient werden. Es ist nicht etwas,
 das man kaufen kann.
 Man muss Vertrauen,
 Weisheit und ein klares Verständnis von *puñña* haben,
 um es effektiv zu kultivieren.

29. April 2003

我们无法购买功德，因为功德不是商品，
 不是谁有钱就能买得到功德。必须亲身去修才能获得功德，
 才能累积波罗蜜。功德无法用购买的，得靠信仰心、智慧，
 加上清晰明确的理解来修。

西元2003年4月29日

สิ่งอะไรที่เราได้นำออก ด้วยการบริจาค ฝากฝังไว้กับพระศาสนา
สิ่งนั้นจึงจะเป็น ของเราอย่างแท้จริง
ที่จะนำติดตัวไปใช้ในสัมปรายภพ
และในภพเบื้องหน้า ที่ลงมาเกิดในเมืองมนุษย์
๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕

Whatever we've donated and entrusted to Buddhism
truly belongs to us and will accompany us
to the afterlife and our next existence in the human realm.
June 30, 2002

Was immer wir dem Buddhismus geschenkt
und anvertraut haben,
gehört wirklich uns und wird uns ins Jenseits
und in unsere nächste Existenz
im menschlichen Reich begleiten.
30. Juni 2002

我们捐献给佛教的事物，
将成为我们真正的资粮，
能带到来世，
带到未来我们将再度轮回于世间的生生世世。
西元2002年6月30日

อย่าไปกู้หนี้มาทำบุญ อย่างนี้ไม่ถูกหลักวิชา
ทำให้เต็มกำลังเท่าที่เรามี แล้วไปชวนคนอื่นมาทำด้วย

๑๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๕

Don't borrow money or incur debts to make *puñña*—
that's not the correct principle.

Do it to the best of your ability and encourage others to join.

April 14, 2002

Leihe dir kein Geld
und mache keine Schulden um *puñña* zu machen.
Das entspricht nicht dem richtigen Prinzip.
Tu es ganz nach deinen Fähigkeiten und lade auch andere ein,
sich dir anzuschließen.

14. April 2002

不要去借钱来修功德，这是不正确的方法。
我们应该在自己能力范围之内全力以赴，
量力而为，并邀请他人一起来修功德。

西元2002年4月14日

ทำทุกบุญอย่าให้ตกเลย แม้แต่บุญเดียว
ทำทั้งตัวเองด้วย แล้วก็ชวนคนอื่นทำด้วย
อย่างนี้จึงจะถูกหลักวิชา
๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕

Don't let a single day pass without making *puñña*.
Don't overlook any *puñña*.
Do it yourself and encourage others to join.
This is the right principle.
September 1, 2002

Mache jedes *puñña*, verpasse kein einziges *puñña*.
Tu es selbst und lade andere ein, es auch zu tun.
Das ist das richtige Prinzip.
1. September 2002

不要错失任何一个修功德的机会，连一个都不要。
我们自己修功德的同时，也要记得去邀请他人一起来修，
这才是正确的方法。
西元2002年9月1日

ต้องสั่งสมบุญให้ได้ทุกวัน
 อย่าให้ขาดเลยแม้แต่วันเดียว
 เพราะเดี๋ยววันเดี๋ยวคืน
 เดียวก็หมดเวลา ที่จะอยู่บนโลกมนุษย์นี้แล้ว
 ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

We must accumulate *puñña* every day—
 don't let a single day pass without doing it.
 Day by day, time is running out for us to be on this earth.

March 14, 2004

Wir müssen jeden Tag *puñña* ansammeln.
 Lasse keinen einzigen Tag vergehen, ohne es zu tun.
 Tag für Tag läuft uns die Zeit davon, auf dieser Erde zu sein.

14. März 2004

功德必须天天修，天天累积，即便一天也不要欠缺。
 因为日子一天天，一夜夜地过去，
 我们在人世间的的时间很快就没了。

西元2004年3月14日

ทุกวันต้องหาเรื่อง ในการทำบุญ

๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

Every day, look for opportunities to make *puñña*.

April 10, 2008

Suche jeden Tag nach Gelegenheiten *puñña* zu machen.

10. April 2008

每天都要找到修功德的机会。

西元2008年4月10日

วันหนึ่งคืนหนึ่งผ่านไป อย่าประมาท
 เราต้องสร้างบุญให้เต็มทุกวัน
 เพราะเราเกิดมาเพื่อทำพระนิพพานให้แจ้ง แสวงบุญ สร้างบารมี
 ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๗

As days and nights pass, let's not be careless.
 We must accumulate *puñña* to our fullest every day
 because we strive to attain *Nibbāna*,
 seek *puñña*, and pursue perfections.
February 8, 2004

Während die Tage und Nächte vergehen, sei nicht nachlässig.
 Wir müssen jeden Tag *puñña* in vollem Umfang ansammeln,
 denn wir sind geboren,
 um uns für die Erlangung von *nibbāna* zu kultivieren,
puñña anzusammeln und Perfektionen auszuüben.
8. Februar 2004

日子一天一夜地过去，不要放逸，
 要竭尽全力天天修功德，
 因为我们生来就是为了证入涅槃，勤修功德波罗蜜。
 西元2004年2月8日

บุญทุกบุญเป็นทางมา แห่งบุญบารมีของเรา
ต้องทำให้ครบทั้งทาน ศีล ภาวนา
อย่าคิดว่าเราทำมาเยอะแล้ว พอก่อน
จะดีมาก ทำน้อย ต้องทำทุกวัน
๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

Every bit of *puñña* is a step towards our spiritual perfections.
We must practice all aspects—giving (*dāna*),
morality (*sīla*), and meditation (*bhāvanā*).
Don't think, "I've done enough,
so I can take a break." Whether we do a lot or a little,
we should strive to practice every day.
May 6, 2001

Jedes bisschen *puñña* ist ein Schritt in Richtung
unserer spirituellen Vollkommenheit.
Wir müssen alle Aspekte praktizieren - Geben (*dāna*),
Moral (*sīla*) und Meditation (*bhāvanā*).
Denkt nicht: „Ich habe genug getan,
also kann ich eine Pause einlegen.“
Ob wir nun viel oder wenig tun,
wir sollten uns bemühen,
jeden Tag zu praktizieren.
6. Mai 2001

每一项功德都是我们的功德波罗蜜之来源，要圆满地修：
布施、持戒、静坐。不要认为我们已经做了很多，
可以先停下来了，无论做的多或少，每天都要继续持续地修。

西元2001年5月6日

ใครเจ็บไข้ได้ป่วย รู้สึกว่าร่างกายเรา เป็นรังแห่งโรค
ให้ทำบุญคลานเภสัช แล้วสังขารจะไม่เป็นรังแห่งโรค
ในภพชาติต่อไป ชาตินี้หนักก็จะเป็นเบา เบาก็จะหาย

๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

If anyone is sick or feels that their body is a nest of diseases,
they should make *puñña* for the sick by donating medicine.

In the next life, their body won't be a nest of diseases.

In this life, severe illnesses will become mild,
and mild illnesses will be cured.

August 24, 2005

Wer krank ist und das Gefühl hat,
dass unser Körper eine Brutstätte von Krankheiten ist,
der sollte *puñña* für die Kranken machen,
indem er Medizin spendet.

Im nächsten Leben wird dein Körper keine
Brutstätte für Krankheiten sein.

In diesem Leben werden schwere Krankheiten gemildert,
und leichte Krankheiten werden geheilt.

24. August 2005

若有谁体弱多病，感到自己的身体就有如疾病的巢穴一般，
请修供养药物的功德，如此一来，在未来世他的身体将不会再是
疾病的巢穴，而于此世，他的病痛也将会由重转轻，由轻化无。

西元2005年8月24日

ทำไมเราต้องทำบุญบ่อยๆ เพราะเราใช้บุญบ่อยๆ

ทุกวัน ทุกอนูวินาที

นอนหลับก็ยังต้องใช้บุญเลย

๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

Why do we need to make *puñña* frequently?

That's because we use *puñña* constantly,
every day, every moment.

Even while sleeping, we rely on *puñña*.

February 16, 2015

Warum müssen wir *puñña* häufig machen?

Das liegt daran, dass wir *puñña* ständig benutzen,
jeden Tag, jeden Moment.

Selbst im Schlaf sind wir auf *puñña* angewiesen.

26. Februar 2015

为什么我们必须经常修功德呢？因为我们一直在使用功德，
每一天每一分钟都在使用功德，即便是睡觉的时候，
我们都还在使用功德。

西元2015年2月26日

ทำบุญบ่อยๆ ทำบุญดี ๆ ให้บุญเหนียวแน่น บาปจะได้ไม่ได้อะไร

๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๖

Make *puñña* consistently to build its strength and density,
preventing *pāpa* from manifesting its harmful effect.

April 25, 2003

Mache *puñña* beständig,
um seine Stärke und Dichte aufzubauen und zu verhindern,
dass *pāpa* seine schädliche Wirkung entfaltet.

25. April 2003

要常常修功德，频繁地修，让功德紧密串连起来，
恶业就找不到机会回报。

西元2003年4月25日

บุญจะต้องทำให้ถี่ๆ จนกระทั่งบาปไม่ได้ช่อง

๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

We must make *puñña* so frequently
that *pāpa* does not get a chance to take hold.

May 4, 2003

Wir müssen *puñña* so häufig machen,
dass *pāpa* keine Gelegenheit bekommt,
sich festzusetzen.

4. Mai 2003

功德必须经常修，直至恶业得不到显现的时机。

西元2003年5月4日

อดีตเป็นอย่างไรไม่สำคัญ สำคัญปัจจุบัน สร้างบุญให้มากๆ

๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

It doesn't matter what our past was like—
the present is more important.
Make as much *puñña* as possible.

May 4, 2004

Was in der Vergangenheit war, ist nicht wichtig.
Die Gegenwart ist wichtig: mache so viel *puñña* wie möglich

4. Mai 2004

过去是如何不重要，
重要的是现在，要把握当下多多累积功德。

西元2004年5月4日

อะไรที่จะเป็นทางมาแห่งบุญ และเพิ่มคุณธรรมในตัวของเรา
เป็นสิ่งที่เราควรกระทำ

๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

Anything that leads to *puñña*
and increases our virtues is something we should do.

May 17, 2004

Alles, was zu *puñña* führt und unsere Tugenden steigert,
sollten wir tun.

17. Mai 2004

那些能成为功德之事、能提升我们的德行之事，
便是我们应该做的事。

西元2004年5月17日

บุญบางอย่างไม่ต้องใช้ทรัพย์ บางอย่างก็ใช้ทรัพย์
 บางอย่างเราไม่มีทรัพย์ เราก็ใช้แรงหรือใช้สติปัญญาของเรา
 ไปชวนคนเขามาทำความดี มีวิธีการตั้งเยอะแยะ
 ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘

Some types of *puñña* do not require wealth, while others do.
 If we do not have wealth,
 we can use our strength or wisdom to invite others to do good.
 There are many ways.
 February 9, 2005

Einige Arten von *puñña* erfordern keinen Reichtum,
 andere hingegen schon.
 Wenn wir keinen Reichtum haben,
 können wir unsere Kraft oder Weisheit nutzen,
 um andere einzuladen, Gutes zu tun. Es gibt viele Wege.
 9. Februar 2005

有些功德需要使用财富来修，有些则不需要。
 没有财富，我们还可以使用体力、运用脑力来修，
 也可以邀请他人一起来行善，修功德的方法有非常多种。
 西元2005年2月9日

แม้เราเป็นนักบุญทุนน้อย แต่หัวใจเราเกินร้อย
ทรัพย์ไม่มี ก็ใช้ร่างกายแรงใจ
เขาเรียกว่า ไวยาวัจฉมัย ขวนขวายกิจการงานของพระศาสนา
๑๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

Even if we're *puñña* makers with little wealth
but with a heart full of devotion,
we can use our physical and mental effort.
This is called *Veyyavacca-maya*,
striving in the activities of Buddhism.
July 11, 2006

Selbst wenn wir *Puñña*-Macher mit wenig Reichtum,
aber mit einem Herzen voller Hingabe sind,
können wir unsere körperliche
und geistige Anstrengung einsetzen.
Dies wird *Veyyavacca-maya* genannt,
Streben in den Aktivitäten des Buddhismus.
11. Juli 2006

即便我们只是一位金钱不多的善心人士，
但我们的心力却能超越百分之百，没有财富，我们使用心力、
体力来行善，以体布施（内财施）的方法来积极帮助佛教事业。
西元2006年7月11日

อย่าให้วันหนึ่งคืนหนึ่งผ่านไป โดยการกินบุญเก่า ใช้บุญเก่า
 เพราะบุญเก่าใช้ไป มันก็มีวันหมด เราจะต้องสั่งสมบุญใหม่ให้เพิ่มขึ้น
 ทุกวัน ทุกคืน ทุกอนุวินาที
 ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕

Make sure not to let a single day or night go by
 without making new *puñña* and consuming the old one
 because the old *puñña* will eventually be used up and run out.
 It's important to continuously accumulate new *puñña*
 to increase its amount every day,
 every night, and every second.
September 26, 2002

Lasse keinen einzigen Tag und Nacht vergehen,
 ohne dass du neues *puñña* herstellst und das alte verbrauchst,
 denn das alte *puñña* wird eines
 Tages aufgebraucht sein und zu Ende gehen.
 Es ist wichtig, ständig neues *puñña* anzusammeln,
 um seine Menge jeden Tag,
 jede Nacht und jede Sekunde zu erhöhen.
26. September 2002

不要让日子在消耗旧功德之中白白地流失，
 因为旧功德也会有耗尽的一天，因此我们必须每日、
 每夜、每一秒钟都增加累积新的功德。

西元2002年9月26日

คนที่ทำบุญด้วยตนเอง ก็จะได้เป็นเจ้าของทรัพย์ทั้งหมด
ส่วนที่ทำบุญร่วมกัน ก็จะได้สมบัติใหญ่
แต่เป็นแบบกงสี ทุกคนมีส่วนในทรัพย์
แต่อย่างไรก็ตาม ยังขึ้นอยู่กับว่า ทำถูกหลักวิชาไหม
เช่น วัตถุทานบริสุทธิ์ไหม เจตนาบริสุทธิ์ไหม
ผู้ให้บริสุทธิ์ไหม ผู้รับบริสุทธิ์ไหม เป็นต้น

๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐

Those who make *puñña* alone will exclusively own the wealth.

When people make *puñña* together as a group,
the wealth will be substantial but shared among all members.

However, the outcome depends on
the correctness of the *puñña*-making process.

For example,
was the material offering pure?

Was the intention sincere?

Were both the giver and recipient pure in their actions?

January 24, 2007

Diejenigen, die *puñña* alleine machen,
werden den Reichtum exklusiv besitzen.

Wenn Menschen gemeinsam als Gruppe *puñña* machen,
wird der Reichtum beträchtlich sein,
aber unter allen Mitgliedern geteilt.

Das Ergebnis hängt jedoch von
der Korrektheit des *Puñña*-Machens,
dem richtigen Prinzip, ab:

War zum Beispiel die materielle Gabe rein?

War die Absicht aufrichtig?

Waren sowohl der Geber als auch
der Empfänger in ihren Handlungen rein?

24. Januar 2007

自己修的功德，将使我们自己成为这份财富的主人，
而那些大家集资一起修的功德，将使每个人都能拥有这一大笔财
富的一部分，犹如公司或是家族一般。

不过，前提是在修功德时，是否遵循了正确的法则，即：

供养的物品清净、供养的意图清净、

供养者清净、受供者清净等等。

西元2007年1月24日

บุญใหม่ต้องทำทุกวันให้ต่อเนื่อง เพราะเราใช้บุญเก่าไปทุกวัน
ใช้ทุกวันก็มีวันหมดสิ้นไป บุญเป็นบ่อเกิด แห่งความสุขความสำเร็จ
ในชีวิต ถ้าหมดบุญ...ก็หมดลม หมดลมก็หมดสิทธิ์ในทุกสิ่งทุกอย่าง

๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๙

We need to make new *puñña* every day, consistently,
because we use up old *puñña* daily.

Using *puñña* every day will eventually deplete it.

Puñña is the source of happiness and success in life.

If *puñña* runs out, we run out of breath*.

When we run out of breath, we lose the right to everything.

November 20, 2006

**Run out of breath in this context means to die.*

Wir müssen jeden Tag neues *puñña* erwerben,
weil wir jeden Tag altes *puñña* verbrauchen.

Wenn wir *puñña* jeden Tag verbrauchen,
ist es irgendwann aufgebraucht

Puñña ist die Quelle von Glück und Erfolg im Leben.

Wenn *puñña* zur Neige geht, geht uns der Atem aus*.

Wenn uns der Atem ausgeht, verlieren wir das Recht auf alles.

20. November 2006

** Einem der Atem ausgehen bedeutet in diesem Zusammenhang zu sterben.*

必须每天持续地修新的功德，因为我们每天都在消耗旧的功德，
每天使用，总会有用尽的一天。功德是生命幸福与成功的泉源，
如果功德耗尽，就往生了，人一往生，将失去一切拥有的权利。

西元2006年11月20日

บุญ...หากเราไม่สร้างเพิ่ม ก็มีวันหมดไปได้

๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๔

Without creating more *puñña*, it will eventually run out one day.

January 24, 2001

Puñña ...wenn wir nicht mehr anhäufen wird es eines Tages
aufgebraucht sein.

24. Januar 2001

功德，如果我们不勤修使之增加，总有一天会用尽。

西元2001年1月24日

เราใช้บุญเก่าตลอดเวลา
แต่บุญใหม่นาน ๆ ทำที
มันจะไม่พอกัน
๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

We're constantly using up past *puñña*,
and the occasional creation of new *puñña* won't be enough.
October 6, 2002

Wir verbrauchen ständig unser altes *puñña*,
aber neues *puñña* machen wir nur gelegentlich.
Es wird nicht ausreichen.
6. Oktober 2002

我们一直在使用旧的功德，
但久久才修一次新的功德，
这是远远不够的。
西元2002年10月6日

เราใช้บุญเก่าทุกวัน ก็ต้องสั่งสมบุญใหม่ ให้เกิดขึ้นทุกวัน

๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

Since we use our old *puñña* every day,
we must accumulate new *puñña* every day.

May 1, 2004

Wir verbrauchen jeden Tag altes *puñña*,
deshalb müssen wir jeden Tag neues *puñña* ansammeln.

1. Mai 2004

我们每天都在使用旧的功德，那么我们也就要勤修新的功德，
让新的功德每天不断地产出才是。

西元2004年5月1日

บุญเก่าใช้ทุกอนุนิภาที่
บุญใหม่สร้างกันทุกอนุนิภาที่ หรือเปล่า
๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

Past *puñña* are used every second.
Do you create new *puñña* every second?
December 13, 2003

Altes *puñña* wird jede Sekunde aufgebraucht.
Machst du jede Sekunde neues *puñña*
13. Dezember 2003

旧的功德每一秒钟都在被消耗掉 ·
新的功德是不是也在每一秒钟都被创建出来呢？
西元2003年12月13日

สั่งสมบุญทุกบุญให้มาก ๆ แล้วอธิษฐานจิต
อย่าให้มีวิบากกรรมใดมาตัดรอน
๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

Accumulate as much *puñña* as possible
and make a wish (*adhiṭṭhāna*)
for no negative kamma to disrupt your path.
December 8, 2006

Akkumuliere so viel von jedem *puñña* wie möglich
und mache den Wunsch (*adhiṭṭhāna*),
dass kein negatives Karma euren Pfad stört.
8. Dezember 2006

要尽可能地多多累积功德，然后发愿，
不让任何的恶业来阻挠我们。
西元2006年12月8日

อธิษฐานจิต ตอนที่ใจบริสุทธิ์
ความปรารถนาของเรา ก็จะสมหวัง
๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๖

When we make a wish (*adhiṭṭhāna*) with a pure mind,
our wishes will come true effortlessly.

November 18, 2003

Wenn wir unsere Wünsche (*adhiṭṭhāna*)
mit einem reinen Bewusstsein äußern,
werden unsere Wünsche mühelos in Erfüllung gehen.

18. November 2003

以清净之心发愿，
我们便能如愿以偿。

西元2003年11月18日

น้อมบูชาธรรม

พระมงคลเทพมุนี (หลวงปู่ศด จันทสโร)

พระครูบาไชยบุญย์ ธรรมชโย

พระเผด็จ ทัดตชีโว

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาทองสุข สำแดงปั้น

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง

รายนามเจ้าภาพร่วมอนุโมทนาบุญ เจ้าภาพกิตติมศักดิ์

หลวงพ่อรัญมชโย

บูชาธรรมโดย คุณจินตนา-ธิโอเตอร์ เขียวไมแยอร์
พร้อมครอบครัว และญาติมิตร

คณะสงฆ์ และลูกพระธัมฯ วัดพระธรรมกายสตอกโฮล์ม สวีเดน

สพญ.ดรุณี - ดร.โรลฟ์ - ดีทเตอร์ - สิริณ - ลาลิน เนเกล

คุณธีรวัฒน์-ค่านวน-นราภรณ์ ฐานะโชติพันธ์
และครอบครัว, บริษัท ทีแมนฟาร์มาซูติคอล จำกัด

คุณผกากรอง - อภิสัทธี - ไพศาล - ญาณี กอร์ดอน Garcia

คุณพร - ลินดา ปรีดานนท์ และญาติๆ

รายนามเจ้าภาพร่วมอนุโมทนาบุญ เจ้าภาพกิตติมศักดิ์

คุณวัลลภ - วิรัตน์ - ชาคริส คงเมือง

คุณวารุณี ราช และครอบครัว

คุณวิศวาณี สหพัฒนประเสริฐ , คุณบุญสนอง ตัญยะสิทธิ์

คุณสุทธิพงศ์ - คุณเกษราภรณ์ ชัยกิตติภรณ์ และครอบครัว

คุณสุริสา จิรุงเรืองกิจ

บมจ. คริสตอลซอฟต์แวร์, คุณสมควร - ขวัญฤดี พชรินทร์

บริษัท ควินโพรตักส์ จำกัด

สำนักงานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมภาคพื้นยุโรป

เจ้าภาพอุปถัมภ์

วัดพระธรรมกายสวิตเซอร์แลนด์

วัดพระธรรมกายเดนมาร์ก

หลวงพ่อัมมชโย บูชาธรรมโดย กลุ่มกัลยาณมิตรลุยทุกบุญ

พระครูปริยัติปทุมากร (ไชยา)

พระครูวิสิฐธรรมวิเทศ(สงวน สุริยวิโส)

พระภิกษุรุ่น 20

คุณกนกวรรณ เชี่ยวพาณิชย์

คุณเข็มมิตา - อภิชัย สัจฉะไชย

คุณทรงฐวิลี วิวัชรธนคุณ, ฤชัยวัตร ธีชนราทรัพย์

คุณทวีชัย - สิริมน ชัยสุวรรณ และครอบครัว

นพ.วรพงษ์ เถียรอุกฤษฏ์

คุณปภัทธีร์ม รัตนานนท์

พญ.นฤมล - ด.ญ.อชิตะ จินตพัฒนากิจ

คุณมงคล-ลาวัลย์-มัลลิกา-วิชากร-ดร.วิโรจน์-

ด.ช.วริศ-ด.ญ.ธรรมิกา-ธนัษพร-นิลุบล จิรพัฒกุล

คุณสุบุษบา ชัยสุวรรณ

คุณอิพัชร์ ฐานอริยบุญศิริ และครอบครัว

อาสาสมัครแผนก V-Disc กองรื้อขบวน

John - Watinee Roessler & Family

เจ้าภาพกองทุน

วัดพระธรรมกายอัมมบรรก

วัดพุทธเวียนนา

หลวงพ่อดิฉันมชโย บูชาธรรมโดย คุณชุตินา-วีรธิป กระตุกขันธ์

หลวงพ่อดิฉันมชโย บูชาธรรมโดย ลูก ๆ กลุ่มรักบุญ ใจใสใจสบาย

พระภุชงค์ กาญจนชโย และครอบครัวบุญโต

พระทองร้อยเนื่อนาบุญ

พระครูวิเทศกิจจาทร (กล้านรงค์ ญาณวีโร)

พระครูสมุห์เจียนเต๋อเหอ ปากาโรและญาติมิตร

พระครูสมุห์หิวนุ ปญญาทีโป

พระจารุวัฒน์ อภิวัตน์โน

พระจุมพล ปุญญพล

พระชัยยง อุดดชโย

พระชัยวัฒน์ คุณาทุฒโน,

คุณเมวี่โลสภณณ์-นพ.ฉัตรชัย คูวัธนไพศาล และครอบครัว

พระประภคิต ปญญาโร และครอบครัวพงษ์กิ่ง,

พระภุชงค์ สุวณฺโณ

พระปลัดชาติชาย สนตมโน

พระพงษ์ศิริ ปริบุญโณ และหมู่คณะ

พระพระพงษ์ สิริคุตโต, คุณวิชิต-ปฐมา-สุพัตรา ตริยกุล

พระภริณญ มงคลเทโว

พระภาด ววัณโณ-คุณภัค-พิมพ์พรรณ-สุดา ดวงสร้อยทอง

พระมหาเฉลิมศักดิ์ สิทธิชโย

พระมหาไชยวัฒน์ ชยวฑฺฒโน และครอบครัวอุปราถ

พระมหาคมกฤต ปริตฺตสุโก,

อุบาสิกาภารตี-อนิสฺว-ภาณิชา เจริญธมฺมิตร และทิศ 6

พระมหาจันทร์ที ธมฺมสิทธิ

พระมหาธีระ ภาทุทชโย

พระมหาปรีชิต ฐิตมโน-คุณเครือวัลย์ แสวกเกอร์-

คุณศรีพร เกว็ล-คุณวรารณ เค

พระมหาพิทยาโร วิจิตรตชโย และครอบครัว

พระมหาวิชัย กุลจฺจิต

พระมหาศักดิ์ชัย จารุชโย และคณะญาติมิตร

พระมหาสมบัติ ธมฺมทีโป

พระมหาอดิเรก เขมปฺปโณ และญาติมิตร

พระวิภูฐานูป ชยารกฺโข

พระวีระ มหาวีโร,เปรม-จำลอง ตันตโกโศย ครอบครัวนุ้ม

พระอนุชา อคฺคจิตโต

พระอานาจ เหมวี่โส,ไม้วีเจ็ง แซ่ไคว,

สมบุญ ส่งตระกูลศักดิ์ และลูกหลาน

Phra Arunyuth Tiddakantow

มหาปูชนียาจารย์ บูชาธรรมโดย

พระชูเกียรติ ภาทโก, ผู้มีพระคุณ และคณะญาติมิตร

คุณเกียรติชัย-ดร.เพ็ญจันทร์-ชวน ล้อจักรชัย

คุณพรเทพ-สมาภรณ์-พายุทธ-ธนวัฒน์-

ธนาพันธ์-ธีรทรัพย์ ปัญญาหม

คุณวนิดา กล้าหาญ และญาติมิตร

คุณสมวง-วิมลพรรณ-ณัฐฎกฤตย์ กลางมี

คุณอาภรณ์-สุนัย อินทรสวัสดิ์

สามเณรเจษฎา กัณฑ์พิมพ์ และครอบครัว

สามเณรวีระ แสงเนียม และครอบครัว

ครอบครัวเอกวรรณค์

คุณชาหุณ แซ่ล้อ,บักควง แซ่กัว,จันทน์ แซ่ตั้ง และครอบครัว

คุณชัยสิทธิ์-ธิดารัตน์ ศิริโพธิ์

คุณทศพร เสด และครอบครัว

คุณบุญญารัตน์ ภัทราเรืองวัน,ณคุณ ธนวัชร พันธสุกร

คุณอภิญา ขนสออง,วีโรจน์-วิรัฐญา-อาสาฬ ขาญอุตสาห์

กลุ่ม Stuttgart

กลุ่มสัมมาอะระหัง ที่สุดแห่งธรรม

กองทุนแก้วสารพัดนึก

คุณกษนิภา กิมโซ้ยง

คุณกนกวรรณ ครุพพพำ และครอบครัว

คุณกรรณิกา วีระนิตธรรม และครอบครัว

คุณกรรณ ญวานนท์

คุณภุชณพร สนยุสิน อัครสมาน พร้อมครอบครัว และหมู่ญาติ

คุณก้องภพ สกลชัย

คุณกัญญา เยนส์ส และครอบครัว

คุณกัญญา ชาติดา และครอบครัว

คุณกัญณฎฐ์ ศิลป์ปัญญาพันธ์

คุณกัลยา ขจรกลิ่น

คุณกาญจนาชิตา ชาติดา

คุณกาญจนา ประชาธำรง

คุณกาญจนา ศรีสวัสดิ์

คุณกาญจนา-มาติน-มานพ-โทมัส บุญเสนาะ

คุณกิตติ-ภาวิตรี ศรีจันทร์ และครอบครัว

คุณกิตติ-รศ.สำรวย-ผศ.นภัสวัญย์-ปุณยกร กิตติลาภานนท์
คุณกิมลี วรเวชธนกุล
คุณกิริติ สติดี
คุณเกตนันภา - ยูเลีย - เฮลมูท โลเทิล และครอบครัว
คุณเกียรติชัย-ดร.เพ็ญจันทร์-ชวิน ล้อจักรชัย
คุณแก้ว ทอม วูด
คุณโกเมทร์ เตียงเกตุ
คุณโกศล-พรพิมล ประจักษ์
ครอบครัว Burton Thantae พลอยงาม
ครอบครัวคาร์ราเคอร์
ครอบครัวจารุเสน
ครอบครัวจิรพัฒนกุล และครอบครัวมีแทน
ครอบครัวจิรศุภกร & คลูเวอร์
ครอบครัวบัวทอง
ครอบครัวพุทธาพิทักษ์กุล
ครอบครัวลิวสุวรรณ
ครอบครัวศรีมาน
ครอบครัวสุจินดา บริหาร
ครอบครัวอุตมลิน
คุณเครือวัลย์ ตีน้อย และทีมงาน
คุณจักริน-ชวินยา-กัญณภัทร บุตรแสงเจริญ และครอบครัว
คุณจันทรา-คริสเตียน แอลิส
คุณจิตรา สุขเกษม และครอบครัว
คุณจินตนา ตำรงศักดิ์มัน
คุณจิรนนท์ แพนต์ และครอบครัว
คุณจิราภรณ์ เดชบุรัมย์
คุณจิราภรณ์ ต้นคุณากร-คุณนาธาน อรรถวิมล
คุณจิราภรณ์-ไพลเคอร์ เอแกรท และครอบครัว
คุณจิรายุ โรมจะบก
พญ.จารุณี นพฤทธิ์ และครอบครัว
ดร.จุฬามาต สุขบรรเทิง
คุณเจติยา-ศักดิ์พงษ์ ศรีมงคล และครอบครัว
คุณเจริญ König และครอบครัว
คุณโจสมาน อัมรี และครอบครัว
คุณชฎาพร โรมจะบก และครอบครัว
คุณชนากาญจน์ อัมเสมียน
คุณชม-แยม-มานพ แจ็งคำข้า
คุณช่วยวงศ์ ศรีสงคราม
คุณชัยพฤษ์-กัญช-ญาณิน-ทรสน สมานรักษ์
คุณชัยภัทท์ กันชัย และครอบครัวญาติมิตร
คุณชินพงศ์-ศิริรัตน์-อิสริย์-มนัสรา ศรีนิล และครอบครัว
คุณชูสีภรณ์ ขาญณรงค์ ครอบครัว และหมู่ญาติ

คุณชูขวัญ คนเอร์เลอร์
คุณโชตนา ทรัสส์
คุณโชติสา วนาโรจน์ และครอบครัว
คุณญาตาวรรณ เข้มพินาย
คุณจิตติวัฒน์ ศิลป์โพธิ์พานิช
คุณณทัย วิลล์ พร้อมครอบครัว
คุณณัฐกาญจน์ พลสิ่ง และครอบครัว
คุณณัฐกานต์ บุญกานต์-Jainned McDonnell
คุณณัฏฐาภา ทุนคำ และครอบครัว
คุณตลนภา-Michael Kuehl
คุณดวงธรรม โชคสุลีกร และคณะญาติมิตร
คุณดวงฤทัย บอร์นไฮน์ และครอบครัว
คุณดาวรณัน แสมกล้า และครอบครัว
ผอ.เด็ดดวง-อ.สุรภี แจ้งใจ และครอบครัว
ด.ญ.ณิชาภา-ด.ช.ภาสกร นรัชชนโชติ
คุณตาล เทพเสนาวงศ์
คุณตุ้มมา คลิงเลอร์ และครอบครัว
คุณทวี-อัมพร คงวงศ์ และครอบครัว
คุณทองสิน-มณี สระทองทา
คุณทศนีย์ ฮารานท์ และครอบครัว
คุณทิพวรรณ วงศ์ศิริธ และครอบครัว
คุณเทพฤทธิ์ เกิดสุวรรณ
คุณเทอม-สิริรัตน์-กัญญา-จิราวรรณ มาดไทย
คุณธนพร-ศุภโชค-เทิดพงษ์ เดชะพาพงษ์
และคณะญาติมิตร
คุณธนัชสุนันท์-ชัยประเสริฐ นรัชชนโชติ
คุณธมนวรรณ ชุมภู,ธาวรรณ คำเปี้ยวงศ์
คุณธวัลหทัย เว็นสอน
คุณธีรพงษ์ กลั่นเมือง
คุณธันวารัตน์ มณีพันธานนท์
คุณธารณ บุญมาก
คุณธารทิพย์ วิเตียรณี, ว่าที่ร.ต.หญิงสุกานดา มณีเพชรรัตน์
คุณธีระพงษ์ ชมภูแสน
คุณนงนุช-วิชัย สุริยะมณี
คุณนงเยาว์ ออดโต และครอบครัว
คุณนงลักษณ์ เครเมอร์ และครอบครัว
คุณนงลักษณ์ พรหมสิทธิ์ และครอบครัว
คุณนภัค ทรราชพันธุ์ และครอบครัว
คุณนริศ นาคะนคร
และคุณสุรรัตน์ ทองประเสริฐพร้อมครอบครัว
คุณณมล Peter Schmitz
คุณนวล แสนสำราญ และครอบครัว

คุณนาคยา วีระอาษากุล
คุณนารี ศรัทธาผล
คุณนิตยา ทรงแสงธรรม และบิดามารดา
คุณนิตยา วัฒนศักดิ์เสรี พร้อมครอบครัว
คุณนิภา อังธารารักษ์
คุณนิรุตติ-สายรุ้ง คงเจริญพร และครอบครัว
คุณนุจรีย์ โพธิ์ทอง พร้อมครอบครัว
คุณนุชธิดา เลิศพัฒนภิญพงศ์
คุณนุชรินทร์ ศรีคำ และคณะญาติมิตร
คุณเนือทิพย์-Frank Klein
คุณเน่งน้อย Haag และครอบครัว
คุณโนรี หงษ์ขุมแพ
คุณนารมี สุวรรณสินพันธ์
คุณบุญครอง ปัญญาคม
คุณบุญสวาง พริงค์
ดร.บุญศักดิ์ ปานจิตต์ เนตร นพ ปกป้องเกียรติ
คุณบุญทริกา สุเพียร
คุณบุษบา พุ่มจำปา
คุณเบญจา ปัญญาคม
คุณเบญจวรรณ แสงสุวรรณ
คุณเป็ดตา สุขพิมาย
คุณปภาดา จุฑิตพะโย
คุณประวีตร-สุพรรณิ เลิศวิชัยวรวิชัย
คุณประสิทธิ์ พันธบุญ
คุณประสิทธิ์-เพ็ญรุ่ง-จักรวาล สุทธิพงษ์คุณ
คุณประเสริฐ ไทหมั่น และครอบครัว
คุณปราณี ปิ่นสุรีย์ และคณะญาติมิตร
คุณปราณี รักษนาม-Walter Fuchs
และครอบครัว พร้อมหมู่ญาติ
คุณปรีชา บรรพหาร
คุณปรีณภา สอนศรี และครอบครัว
คุณปิ่นทิวิวัฒน์ ศิลป์ไพบูลย์พานิช
คุณปิ่นณพัฒน์ ศิลป์ไพบูลย์พานิช
คุณปิยะพร-น้ำหอม ทรงแสงธรรม
คุณพงษ์เดช ประชาธำรง
คุณพรพรม บุญพรม,เคลาส์-เบญจมินทร์ อัลเทนราท
คุณพรพรม โคห์เล พรหมดี
คุณพลิชฐ์-วิรณันท์-นพวิทย์-นันท์นภัส โสมสุพันธ์
คุณพ่อทองสา-แม่เลี้ยง เทดุษ
คุณพ่อบัว-แม่ทองสุข เกิดสุวรรณ
คุณพ่อฝั่งเวงแจ้ง-แม่ฉั่นน้อยเผ่ง-จินนา-วันเพ็ญ-
อรุณ-บัณฑิต เสวนะบัณฑิตแพทย์

คุณพ่ออุ่น-แม่พุด แสงสอน และครอบครัว
คุณพัชรวัลย์ Klatt และครอบครัว
คุณพัชรพร Schulz วิเศษสมบัติ และครอบครัว
คุณพ่ายพิ คิมเพล และครอบครัว
คุณพิเชฐ รัตนยนต์
คุณพิณทิพย์ สุมาลี เมธาณัย ชญาภา ภูวราชิยังกูร
คุณพินธิดา อินทร์แก้ว และครอบครัว
คุณพิมพ์ลพวรรณ วิชัยโย พร้อมครอบครัว
คุณพิลาวรรณ เรห์คูเลอร
คุณเพ็ญพักย์ อามาทร์
คุณเพิ่มศักดิ์-อรัญญา ชิวาวัฒนานนท์
ทพ.ไพโรจน์-ดร.จารุณี ต้นดีเวชภูมิกุล
คุณไพศาล-เปรมยุตา และครอบครัว
คุณภรณ์ยา พรมเวียง
คุณภาสกร บุญมาก
คุณมณฑาทิพย์ ข่านอุยรบ และครอบครัว
คุณมนัส-อัมพร อยู่สุข
คุณมลลิวีย์ ปลื้มกมล
คุณมะลิ เรื่องฤทธิ์สุริเดช
คุณมาณี ภูริปัญญานิช พร้อมครอบครัว
คุณมาตร์นรินทร์ บัวทอง
คุณมาร์ค-ประคอง อันเดอร่มัทท
คุณมาริษา สุขะ พิเตอร์สัน
คุณมุกดา เวียนตระกูล และครอบครัว
คุณเมี้ยน-โทมัส และครอบครัว
คุณแม่ซอน-อรุณ สุภาพรณวดี
คุณแม่ทองหล่อ สุขสมบัติ พร้อมครอบครัว บุตรหลาน
คุณแม่บุญมาก อาศัยยอง และครอบครัว
คุณแม่เล็ก คำพา,สุพัฒน์ ภักธรรกุลวงศ์,
ประภาภัทร รุจิระธนลักษณ์
คุณแม่วันดี วัชรชัย
คุณแม่สมควร เชื้อทอง,สมควร บ่อสอาด และญาติมิตร
คุณยุพิน ชนะโรด และคณะญาติมิตร
คุณยุพิน สนั่นเอื้อ
คุณเยี่ยม สิบสันต์ และครอบครัว
คุณรณิดา ชงบุญธนาภัทร และครอบครัว
คุณรวีสุดา ปากษายากาญจน์ และญาติมิตร
คุณรัชันฎิล เศษะกัธ-หงษ์สุดา ปราบบำรุง
และคณะญาติมิตร
คุณรัตติกาล ศรีไพบูลย์ และทิส 6
คุณรัตนา แจงกลาง และครอบครัว
คุณรัตนา หาญอมรเศรษฐ์

พ.ต.ท.หญิงรัตนา รัตนอาภา,คุณวราภรณ์ ยอดดำเนิน

คุณรัตนภรณ์ เกิดสุวรรณ

คุณรินทร์ภัส ชินวุฒิกุลกาญจน์

คุณเร็น-เชย-ชิด ท้วมรอด,พ่อพุด-แม่ลาม กิ่งทอง
และครอบครัว

คุณรุ่งฤดี เข้าบันเอร์ พร้อมครอบครัว

คุณเรณู สาริชาว

คุณลักษณะ ขว่งเปี้ย

คุณลัดดา ดอสส์วาลด์ และครอบครัว

คุณลัดดา อุ่นจิตติกุล

คุณลัลลันท์นัณ อื้ออื้อญญาพร

คุณลำตวน คำสุดแสง

คุณลินดา-อาทิตย์ โยโซโนโต้

คุณเลขา-สัมเทศ กนิษฐกุล,รุ่งภา พงษ์ศิริ

คุณวนิดา เบเนส

คุณวนิดา อรณวิ อัคร ต่ารงค์ชัย ณภัส ทับทอง

คุณวรณัฐ เลหาวัฒน์

คุณวรรณศิกา มากบุญ

คุณวรรณภา ไนต์โฮสต์ และครอบครัวอ้อยเป็น

คุณวรรณิสา จินกระสิกิจ

คุณวรรณิ มณีกุล และครอบครัว

คุณวรรณศิริ ฤทธิธวัช และครอบครัว

คุณวสิษฐ ภัทธีรัมย์

คุณวันนิพา จูวัฒนสำราญ

คุณวันเพ็ญ อ่างรงค์พรสวัสดิ์

คุณวัลยา ฮอฟฟ์ และครอบครัว

คุณวารุณี Klatt

คุณวาเลนทีนา แฮร์วินสกี

คุณวาสนา วอแฟง

พ.ต.ท.วิจิตรพงศ์ หงส์เจริญ

คุณวิชญา จงรักขันธ์

คุณวิษุตา ช่างประดิษฐ์ และครอบครัว

คุณวินัยย์ ศิลารัตน์,นิพนธ์,ภัทรลักษณ์ ศิลารัตน์

คุณวิภาวี เกลิ้งเกล

คุณวิลโลห์-เออร์วิน แอร์เทิล และครอบครัว

คุณพิเศษศักดิ์ ศรีสุริยะธาดา

พลตรีวีระ-นงลักษณ์-พินเอกหญิงนาถอนงค์ สรรประดิษฐ์
และหมู่ญาติ

คุณวิภา เพิ่มพานิช และครอบครัว

คุณศรีอุบล สวัสดิ์เทพ

คุณศิริชัย คุณสิงห์ และครอบครัว

คุณศิริพร ปักสังคะเนย์

คุณศิริพร ปิ่นศรีวารณ

คุณศิริภรณ์ นิศกรวุฒิพงศ์

คุณศิริรัตน์ สทอล์เซนธาลเลอร์ พร้อมครอบครัว

คุณสมชาย-เชมจิรา-รัชต์ ตันติพงศ์

คุณสมร สัตย์น และครอบครัว

คุณสมร สุขุม สุกฤดา เสรี บุญจินดาทรัพย์

คุณสมสมัคร เตชะสุข

คุณสมสิริ บุญจวรานนท์

คุณสมหวัง มาตสิงห์

คุณสมัย งามพรม และครอบครัว

คุณสรวิศ-สรวรยา ชัยสุวรรณ

คุณสวัน วงศ์พิณิจ และครอบครัว

ทพ.สาธิต ลีละสุวัฒนากุล และครอบครัว

นพ.สุนทร-พญ.ลัดดาวัลย์ อื้อเผ้าพันธ์

คุณสังวาลย์ Weidemann ชะโลธร และครอบครัว

คุณลัมฤทธิ เซอร์เซอร์ และครอบครัว

คุณสายสาพา Kem

คุณสำราญ เสลา

คุณลำล-แสรนเทอร์ โซเฟิล

คุณลำอาจ โซฟมันน์

คุณสินีนาง-กมลวรรณ-กมลพร เกศพิทักษ์

คุณสิริมา ชัยสุวรรณ

คุณสิพร บัวร์เกอร์ พร้อมครอบครัว

คุณสิสนะ พันธาว

ดร.สุพรรณ ทิพย์ทิพากร-ดร.สุพัฒน์ นิรัชมนารณ

คุณสืบสวัสดิ์-รศ.ดร.จันทร์พิมพ์ สายสมร และครอบครัว

คุณสุกัญญา ทองเล็ก

คุณสุกัญญา ฟูฮิลลี และครอบครัว

คุณสุข-สุนทร แก้วท่าไม้ และครอบครัว

คุณสุขประเสริฐ HOERMANN ล้ำฤทธิ

คุณสุคม ไสร์บัวร์เกอร์

คุณสุชาดา สติลเลอร์ และครอบครัว

คุณสุชิน-ชูวัญ-ศิวัชญา พลอยงาม,คณจักษณ์-

ฐิตารีย์-สวัชญา-นฐอร กฤษณเทวินทร์

คุณสุดใจ แสงเทิล และครอบครัวกิจขุนทด - แสงเทิล

คุณสุดสงวน-สิรินันท์-สิริน

คุณสุดา สวัสดิ์เทพ

คุณสุธาสินี-สุวิธดา-สุจิตดา-เด่นดวง ธรรมรักษกุล

คุณสุธิดา แก้วสนิท

คุณสุนัย-นิมมานวดี เวชศรี /ครอบครัวปรีชาวิทย์

/ดร.พิทยา ผดุงโกษณ์ /Matt St.John

คุณสุปราณี การพงศ์ และครอบครัว

คุณสุปรานอม เดเซชาติ และครอบครัว
คุณสุภิดา สนิทกลาง และครอบครัว พร้อมหมู่ญาติ
คุณสุภาพ พิมพ์ไชต์ และครอบครัว
คุณสุภาภรณ์ พหลเวชช และครอบครัว
คุณสุภาภรณ์ อันสลิ้งเงอร์ และครอบครัว
คุณสุรพล-รัตนา-วันวิสาข์-ปรารณา-
พิรุฬห์วัฒน์ อุบลสุวรรณ,ด.ญ.วรฎีตา บุญประครอง
คุณสุรศรี-หัสัย-กิจจศรีณย์ จันทรีไป
คุณสุรีย์ หุ่นเกษม และครอบครัว
คุณสุรีย์ เหล็กกระทุ่ม และครอบครัว
คุณสุวรรณ มุขชาล
คุณสุวิญา ยอดอึ้ง
คุณสุวิมล บรู้ค
คุณเสริม ศรีบรรเทา
คุณโสภภาพ ชันดาร์ อาสนโนสชัน
คุณไสว วิเตอร์
คุณไสว เคียรนอก
คุณหทัยรัตน์ มะลิวรรณ และครอบครัว
คุณหทัยรัตน์ วิลเคน
คุณหนึ่งฤทัย ครีกเกอร์
คุณหนูเย็น ลินดาวรรณ และครอบครัว
คุณอนงค์-คุณอมรา งามพูนสุข
คุณอนัญญา-สุภาพ-สิริกร-พิมพ์ดาว บุณยะ
คุณอนุรจน์-วันิตา-อานนท์-ชานนท์ เจษฎารวมผาสุข,
ลิ่ง แซ่จั่ว,บักฮั่ว แซ่จิ้ง,ดต.ลวด สาล้างศ์
คุณอภัสราพร ภิรมย์ชม
คุณอภิวรรณ-ดร.เอกบุตร-บุญญรัตน์ อยู่สุข
คุณอภิสมย์ พรฝิปากเพราะ
คุณอมรทิพย์-กีนเธอร์ แฮร์ และครอบครัว
ดร.อมรชัย ไตรคุณากรวงศ์
คุณอมรรัตน์ เกอทซิงเจอร์
คุณอมรรัตน์ ราวาตชัย
คุณอมรา เสริมสุข และคณะญาติมิตร
คุณอรดี ดอห์ลา
คุณอรพรรณ การ์ตีฟ,
นรรัตน์ เจริญทองตระกูล,โพธิ์ปัญญา Lim
คุณอรพรรณ วรพันธ์กิจ
คุณอ้อย พรหมต่อ
คุณอัมพร ฮัสซัส และครอบครัว
คุณอัมพวัน ศรีเพ็ชรวรรณดี และญาติมิตร
คุณอานนท์ ไผ่ผล และครอบครัว

คุณอภัสราจรัส วิวัฒน์พรณา,
Lee Chung Hwa Ivan,แพรวพิทยา วิวัฒน์พรณา
คุณอำคา สรทองเทียน
คุณอำนาจ เน้นอุตร และคณะญาติมิตร
คุณอำนาจ-ทวี พงษ์ประภาพันธ์ และครอบครัว
คุณอำพร คาสเพอร์ และครอบครัว
คุณอำพร อภัยกลาง
คุณอำไพพรรณ จิระวงศ์ และครอบครัว
คุณอุทัย-สุชาติ-เฮา-กี-นุ้ย-จิ่ง-ฮัง อุ่นจิตติ,
หยก-เกียง-หยาง-จิง ทวีรัตน์,อำมาคาล้าง แซ่แต้
คุณอุไร-เฟล็ค แก้วสมบัติ
คุณอุไร อิธิตะ-คุณปิยวรรณ เป็งธรรม
คุณอุษา Bernd Ganter
คุณเอกชัย-บุญเยี่ยม จักรนารายณ์ พร้อมครอบครัว
คุณเอนก-นงศ์ลักษณ์ เกิดสุวรรณ
คุณเอมอร ประสิทธิ์ทอง
จุดออกกรร ม.เกษตร จตุจักร
ทิม Shotirot
บุคลาร รุ่น 16 ไมตกันตาร
บุคลาร รุ่น 25 นักกรบล้าอาชาไนย
บุคลาร รุ่น 27 ธาตุสำเร้งเพชรอัครจรย
ยูกัลลา Leo Boontoh Bindreiter
ยูกัลลาทิม ต้นบุญ วงศ์ระงำ
ร้านจงเจริญเภสัช อ.บ้านดุง จ.อุดรธานี
ลูกพระธัมมา จังหวัดชลบุรี
หมู่คณะกองบุญแก้วสมบัติจักรพรรดิ
อาสาสมัครชมรมสันติสุขภายใน Inner Ruhe Friewillige Klub
อาสาสมัครแผนกเพชรสว่าง
Adrian Schmitz
Alex-Susan Schwarzkopf
Angelique Kunkel
Bastian Rhyner
Fam.karl – Amporn Rhyner
Herr Dieter Hoffmann
Herr Stephan Hoffmann
Jannis Kohle
Karl Rehkugler
Karl Fleck
Kongkeo Souvanakanne
Martin-Anna Drexler
Martin Heimbürger
Matchima Toebkaya

Matthew Nielsen และครอบครัว

Mr. Alfred และ Saiyud Latt

Mr.Prakob-Srichantra-Kanya-Kamonrat Taithongchai
and family

Mrs.Suchira Pohlmann

Niklas Kohle

Nora Nhotikone

Paveena Uttraphan and Shashitharan Kurukullam

Pete-Lakana-Vicky-Ella-Emma Khamvongsa

Phetcana Sok Tee

Quinn Kuehl

Saphir Rhyner

Sebastian Kunkel

Sitthiporn Rhyner

Somphone,Woranuch, Alyssa, Austin Phommahasay
and family

Somsack Nhotikone

Supharang Kunkel

Thammanoune Nhotikone

The Hurth Family

Thomas Garbarek

Wanvisa Siffrin

Yupaporn Jarusin & Family

©Dhammakaya Foundation

Publisher	Dhammakaya Foundation, 23/2 Moo 7, Khlong Song, Khlong Luang, Pathumthani 12120, Thailand +66 2 831 1000 www.dhammakaya.net dtk072@hotmail.com
Honorary Advisors	Most Ven. Luangpor Dhammajayo Most Ven. Luangpor Dhattajeevo
Advisors	Phravideshdhammabhron (Bundit Varapanyo)
Translation	Translation Center
English:	Phra Paramai Dhanissaro, the Peace Revolution Team, Mirella Kampus
German:	Mirella Kampus
Chinese:	HSU YUNG HSIN
Illustration by	HSU YUNG HSIN
Book Designer	Phra Chaiwat Chajawattano
Coordinator	Phra Prasit Waypunlo

Copyright 2024 by the Dhammakaya Foundation

All rights reserved. No Portion of this book may be reproduced, by any process or technique, without the express written consent of the publisher.

